

நம் நாட்டு மொழிகளில்
நம்பர் 1 டய்ஜெஸ்ட்

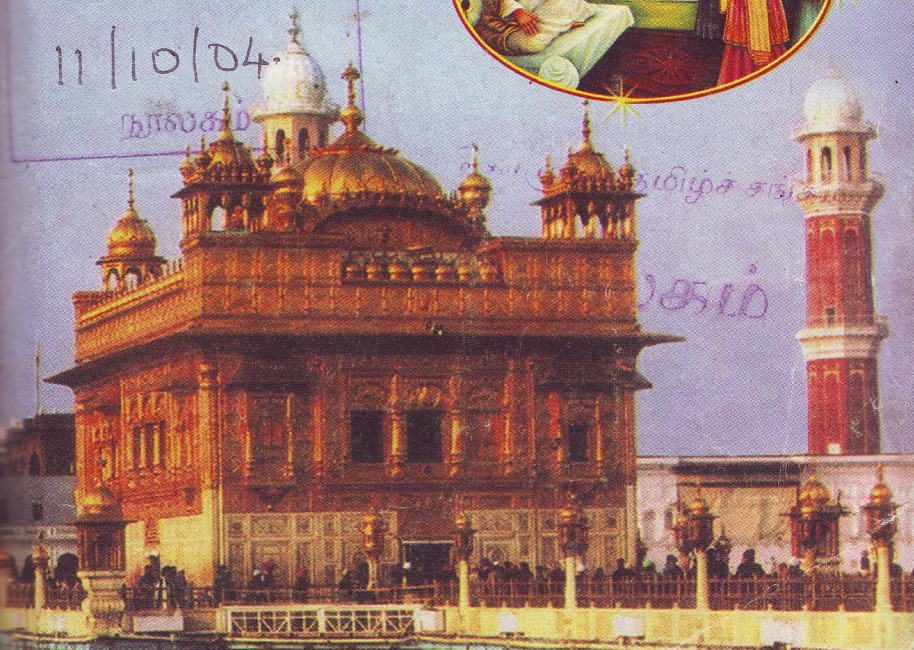
மஞ்சரி

5/-

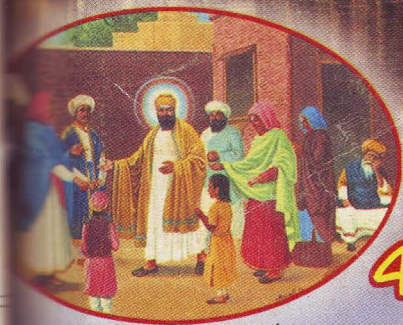
செப்டம்பர் - 2004 மீட்டிங் சங்கம்

11/10/04
நூலகம்

தமிழ்ச் சங்கம்
புத்தகம்

குருக்கர்த்த சாஹிப்

400 ஆவது ஆண்டு

திருமதி ருக்மிணி பார்த்தசாரதி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி

- ★ இச்சிறுகதைப் போட்டி பிரபல எழுத்தாளர் அமரர் ருக்மிணி பார்த்தசாரதி அவர்களின் நினைவாக அவர்களது குடும்பத்தார் சார்பில் அறிவிக்கப்படுகிறது.
- ★ கலைமகளில் ஐந்து பக்கங்களுக்கு மிகாமல் சிறுகதை அமைதல் வேண்டும்.

பரிசுத் தொகை ரூ. 10,000

- ★ இரண்டு சிறப்புச் சிறுகதைகளுக்கு தலா ரூ. 5000 வீதம் வழங்கப்படும்
- ★ தேர்ந்தெடுக்காத கதைகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே பிரதி வைத்துக் கொண்டு அனுப்பவும்.
- ★ கலைமகளின் ஆசிரியர் தீர்ப்பே இறுதியானது.
- ★ வாசகர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கக் கடைசித் தேதி அக்டோபர் 24 ஆம் தேதி வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. (கடைசி தேதி 24.10.2004)

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

திருமதி ருக்மிணி பார்த்தசாரதி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி, கலைமகள்
கலைமகள், 600004

மாத்தூர் சுவாமிநாதன் மலர்க்கடம்பம்
நிறுவனர் : அமரர் என். ராமரத்னம்

மலர் : 57 இதழ் : 10

தாரண - ஐப்பசி

அக்டோபர் - 2004

website : www.manjaridigest.com

மஞ்சரி

கொழுமடி தமிழ்ச் சங்கம்

செம்மொழி அறிவீப்பு -

உள்ளே...

ஒளிவட்டம்...
பீல்கள்...
இரட்டையர்...
வங்கக் கவி சண்டிதாள்...
பரிணாமம்...
மலையாளக் கதை
காட்டுணிப்பீட்டின்
பழக்கம்...
பயணக்கட்டுரை
உலகம் ஒரு கிண்ணம்...
விரோத ஒற்றுமைகள்...
கஜல்கவிதைகள்...
வீழித்துக் கொள்
வெற்றிபெறு.. தொடர்
ஒலிய நங்கை அம்ரிதா
ஷெர்சில்...
நவ்ரோஜியின் பேத்திகள்...
வேலை தேடி...
(மொப்பசானின் பிரெஞ்சு
கதை)
தென்கச்சி பதில்கள்...
சூடு கிரந்த சாவழிப்...

நூலகம்
எமாற்று வேலையா?
நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகு
தமிழைச் செம்மொழியாக மத்திய அரசு
அறிவித்துள்ளது. இது பாராட்டத் தக்கதுதான்
என்றாலும், அரசு அறிவிப்பின் குறையடி
களால் நம் மனத்தில் சில ஐயங்கள்
எழுவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை!
நாம் கேட்டது - ஏற்கனவே
செம்மொழிகளாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கும்
மொழிகளுக்கு இணையாக அதே பட்டியலில்
தமிழும் இடம்பெற வேண்டும் என்பதே!

ஆனால் இந்திய மொழிகளில் ஒரு மொழி
ஏற்கனவே செம்மொழியாக அங்கீகரிக்கப்
பட்டுள்ள நிலையில் தற்போது மொழிகளில்
செம்மொழி என்று புதுப்பிரிவை உண்டாக்கி,
இந்திய மொழிகளில் தமிழ் முதல் மொழியாக
செம்மொழியாக அறிவிக்கப்படுகிறது என்று
தெரிவித்துள்ளது குழப்பத்தை. ஏற்படுத்து
கிறது. செம்மொழிகளுக்கான காலக்
கணக்கீட்டில் புது முறையை
அறிவித்துள்ளது - பிரிகால் அரசியல் இலாபம்
கருதியோ என்ற ஐயமும் ஏற்படுகிறது.
இவற்றைத் தெளிவாகத் தீர்க்க மத்திய அரசு
முன்வர வேண்டும்.

எது எப்படியிருப்பினும், தமிழ் படித்தால்
எதிர்காலத்திற்கும் வருவாய்க்கும்
உத்தரவாதம் உண்டு என்ற நிலை
உருவாவதே நல்லது.

ஒளிவட்டம்

ஆன்மாவின் பரதூகர்பு

வளையம்

ஒருவர், ஒரு அறைக்குள் பிரவேசித்த உடனேயே, அந்த அறையின் குழலே மாறிவிடும். அப்படிப்பட்ட நபரை நீங்கள் சந்தித்திருக்கிறீர்களா?

இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து சக்தி, கதிர் வீச்சுக்களாக வெளிப்பட்டு, அவை உங்களுக்குள் பாய்ந்து, அக்கணத்திலேயே ஓர் சக்தி உங்களுக்குள் எழுச்சியுறுவதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

நீங்கள் எப்பொழுதாவது, உங்களுக்கு அறிமுகமான ஒருவரைப் பார்த்தவுடன், ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல், அவருக்கு அல்லது அவளுக்கு அன்றைய நாள் நல்ல நாளாக அமையப் போகிறது அல்லது அமையாது என்பதை உணர்ந்ததுண்டா?

பெருவாரியானவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் இது அவர்களின் ஒளிவட்டத்தின் செயல்பாடுதான் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருப்பதில்லை.

ஒளிவட்டம் என்றால் என்ன?

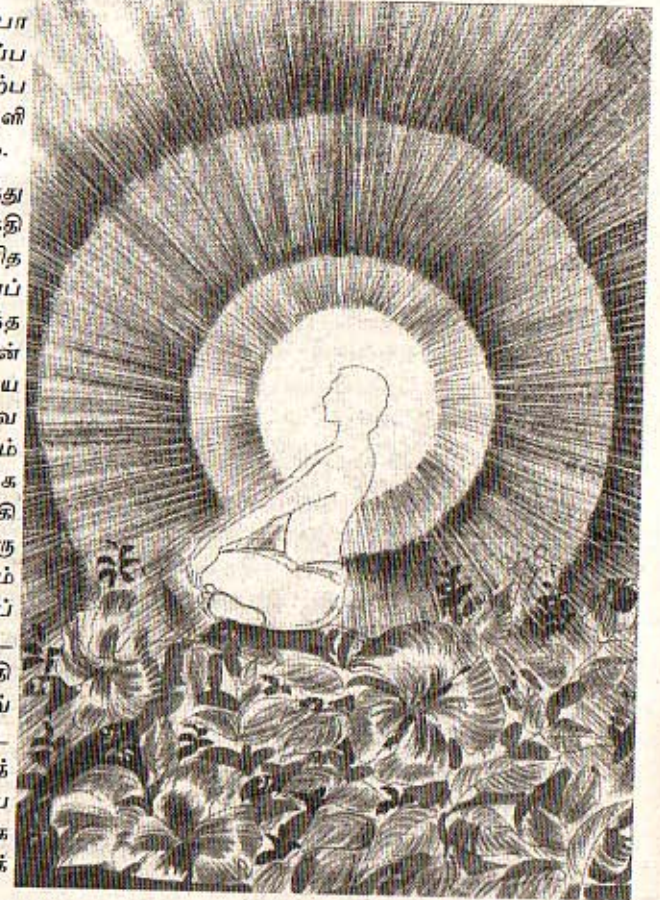
இந்த புலனத்தில் உள்ள அனைத்துமே அதிர்வுகளாகவே அமைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு அணு

வும், அணுவின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு எலக்ட்ரானும் (Electron) ஒவ்வொரு அடிப்படைத் துகள்களும் ஏன் நமது சிந்தனைகளும், உள்ளுணர்வுகளும், இவை அனைத்துமே அதிர்வுகள்தான். எனவே ஒளிவட்டம் என்பதை ஒரு பொருள் மற்

றொரு புறப்பொருளால் தூண்டப்படும் பொழுது ஏற்படும் மின்சார ஒளி அதிர்வு எனலாம்.

நம்மிடமிருந்து வெளிப்படும் சக்தி பொதுவாக 'மனித ஒளிவட்டம்' எனப்படுகிறது. இந்த ஒளி வட்டத்தின் தீவிரம் நம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதும் கூடுவதும் குறைவதுமாக மாறி மாறி அமைகிறது. ஒவ்வொரு ஒளிவட்டத்திலும் சக்தி, ஏழு தனிப்பட்ட நிறப்பட்டைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பட்டையும், அந்த நேரத்தில் நம்முடைய பல்வேறு இயல்புகளின் நிலையைக் குறிக்கின்றன.

நமது உடலைச் சுற்றி நிறப்பட்டைகள்

நமது சிந்தனை ஒட்டம், அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகள், சூழ்நிலை, அதன் தாக்கம் - இவை நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவட்டத்தில் ஓயாமல் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கத்திற்கு முக்கியமான காரணங்களாக அமைகின்றன. சூழ்நிலை, உடல் நிலை, ஏன் ஆன்மீக நிலையில் கூட ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம் பலவீனமான ஒளி

வட்டமே. பலவீனமான ஒளிவட்டம் எதிர்மறைச் சக்திகளை அனுமதிக்கின்றது. இந்த எதிர்மறைச் சக்திகள் போராடி, ஊடுருவி நமக்குள் நிலைபெற்று விடுகின்றன.

ஆரோக்கியமான ஒளிவட்டம், ஒரு தனிப்பட்ட நபரை மட்டும் பொறுத்ததல்ல, அவர் வேலை பார்க்கும் இடம் அல்லது வீடு இவற்றின் சுற்றுப்புறச்

குழலையும் பொறுத்து அமைகிறது. ஒளி வட்டத்தின் தாக்கம் பற்றியும் அதை ஒழுங்கு படுத்துவதையும் ஆழமாகப் புரிந்து கொள்வது, ஆரோக்கியமான, அமைதியான, சீரான வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கிறது.

நமது ஒளிவட்டம் நாம் செல்லுமிட மெங்கும் மிதந்து கொண்டிருக்கும் அதிர்வுச் சக்திகளை ஈர்க்கும் காந்தம் போன்றது. நமது ஒளிவட்டத்தைப் புற அதிர்வுகளிடமிருந்தும், எதிர்மறைச் சக்திகளிடமிருந்தும் விடுவித்துத் தூய்மைப் படுத்துவது மிக முக்கியம்.

இதை எப்படிச் செய்வது?

1. கை விரல்களைச் சீப்பு போன்று வைத்துக் கொண்டு, தலை முதல் பாதம் வரை, தலை முடி வாரிக் கொள்வதுபோல் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு முன்னும், பின்னும் கைகளை ஓடும் நீரில் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

2. ஒரு தனி சிறகையோ அல்லது ஒரு கொத்து சிறகுகளையோ உபயோகித்து, உங்கள் உடலைச் சுற்றி வேகமாக விசிறிக் கொள்ள வேண்டும்.

3. வாசனைத் திரவியங்களின் புகையை உங்கள் உடலைச் சுற்றிப் பரவ விடவேண்டும்.

4. எப்ஸம் உப்பு (Epsom Salt) கலந்த நீரில் நீராடலாம்.

5. உங்கள் ஒளிவட்டத்தைச் சுற்றுப்புறம் பாதிப்பதாக உணர்ந்தால், ஊதுபத்தியை ஏற்றி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

குறிப்புகள்:

1. சுற்றி விசிறிக் கொள்ள சிறந்த இறகு, மயில் இறகாகும்.

தனிப்பா

நினைத்த வினைக்கே
செருப்பு வாங்கிய நெஞ்சம்
இன்னும் குறைத்திருக்கலாம்!

சண்டைக்கார ஒத்துப் போனதால்
கவலைப்பட்டனர்
காவல்துறையத்தார்!

அம்மனுக்கு வீடுபுறமனது
தேடித்தேடி வாங்கினார்
நினைவதார்!

-ஆலா, புதுவை

2. இந்தப் பயிற்சிகளைச் செய்யும் பொழுது, மூச்சை இழுத்து விடும் பயிற்சி செய்தால் அகத் தூய்மையும் ஏற்படும்.

3. உங்கள் ஒளிவட்டம் உங்களுடைய கவசம். ஒளி வட்டப் பகுதியைச் சீராக வைத்திருக்க நீங்கள் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

(Consecration) இதழில் டாக்டர் காஜல் ரோஷிரா எழுதிய கட்டுரையின் தமிழ்வடிவம் தமிழில்: பேராசிரியர் ஆழ்வார் குறிச்சி இல. ஜானகிராமன்

லக்ஷ்மி ரமணன்.

பில்கள்

கப்பட்டதாம். இந்த வழக்கம் இன்றும் தொடர்கிறது.

காடுகளிலும், மலைச்சரிவுகளிலும்

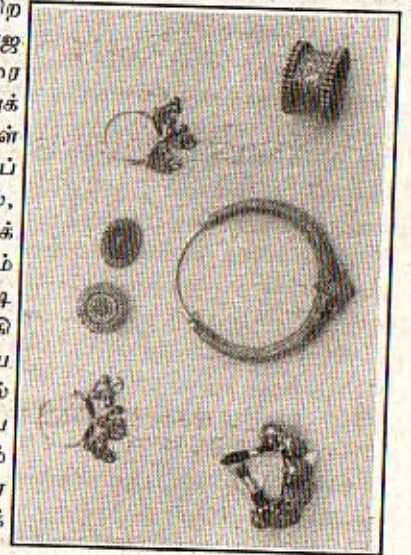
இராஜஸ்தானில் வாழும் பழங்குடிகளில் பீல்கள் ரொம்பவுமே பழமையானவர்களாம். இவர்கள் தங்கள் தற்காப்புக்காகவும், அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும் 'வில்லை' அதிகம் பயன்படுத்தியதால், அதுவே மருவி இவர்களை 'பீல்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்களாம்.

மேவாரின் சரித்திரத்தில் இவர்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மேவார் ராணா பிரதாப் ஹஸ்திகாட்டிப் போரில் முகலாயப் படையினரால் காயப்படுத்தப்பட்டு 'சேத்தக்' என்கிற நன் குதிரையின் மீது சரிந்து விழ, எஜமான விசுவாசமிக்க அந்தக் குதிரை வெகு சமயோசிதமாக அவரை எடுத்துக் கொண்டு அருகிலிருந்த காட்டுக்குள் புகுந்து மறைந்ததாம். பீல்கள் அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்தார்கள் ஆதலால், உடனே ராணாவைத் தங்கள் குடிசைக்குள் அழைத்துச் சென்று வைத்தியம் செய்து உயிரைக் காப்பாற்றி மறுபடி போரில் பங்கேற்கத் தகுதியுள்ளவராக்கி அனுப்பினார்களாம். அந்த நன்றியை வெளிப்படுத்த அரச பரம்பரையில் ராணாவுக்கு முடிசூட்டு விழா நடத்தப்படும்போதெல்லாம் அவருக்கு திலகம் இட்டுச் சிறப்பிக்க வேண்டிய கௌரவம் பீல் இனத்துத் தலைவனுக்கு அளிக்கப்பட்டதாம்.

இவர்கள் வசிப்பதால் 'வன புத்திரர்கள்' என்கிற பெயரும் இவர்களுக்கு உண்டு. ஆண்கள் வேட்டி மேலங்கி தலைப்பாகையும், பெண்கள் காக்கரா பாவாடை, கூர்த்தி என்கிற சட்டையுடன் ஒட்டி எனப்படும் மேலாக்கும் அணிகிறார்கள்.

இவர்களிலும் ஜாமுனியா, மோரியா, கராசியா

என்கிற இனப்பிரிவுகள் உண்டு என்றால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்! ஆடுமாடுகள்தான் இவர்களது செல்வம்.

அவற்றின் மேய்ச்சலுக்காக பசுமையைத் தேடி அலையும் குடும்பங்களுக்கு நாடோடி வாழ்க்கைதான். 'குடும்' என்பது ஒரு குடும்பம். பல குடும்பங்கள் கொண்டது 'பாலர்'. பஞ்சாயத்தும் 'முக்கியாவும்' ஆதிக்கம் செலுத்தும் சமூக அமைப்பு இவர்களுடையது.

விவசாயத்தை நம்புகிற குடும்பங்களும் இங்குண்டு. நிலம் இல்லாதவர்கள் காட்டிலிருந்து மூலிகைகள், தேன், அரக்கு இத்யாதிகளையும், விழுந்த மரங்களை விறகாக்கி கட்டைகளையும் விற்று ஜீவிக்கிறார்கள்.

விளைச்சலை நம்பி மழை பொய்த்ததால் ஏமாந்துபோய் நிலத்தை அடமானம் வைத்து, பணத்தை வட்டியோடு கட்டமுடியாமல், உரிமையை அடியோடு கடன் கொடுத்த ஈட்டிக்காரனிடம் பறிகொடுப்பதும் புதிய விஷயமல்ல.

மகனுக்குத் திருமணம் நடந்ததும் தந்தை அவனுக்கு வசிக்க வீடும், நிலத்தில் அவன் பங்கையும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தலைவனுக்கு நான்கைந்து பிள்ளை இருந்து இப்படி பாகப்பிரிவினை செய்ய நேர்ந்தால் நிலம் சின்னச் சின்னதாகி சின்னாபின்னமாவதும் இவர்களது வாழ்க்கையைக் கட்டியானும் விதிகளின் பிரதிகூலமான அம்சம். பெண் ஒரு குடும்பத்தின் ECONOMIC ASSET.. ஆறுவயதிலிருந்தே இவள் குடும்பப் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்துகொள்கிறாள்.

தொழிலிலும் வீட்டிலும் கணவனுக்கு உதவுகிறாள். ஆடுமாடு மேய்த்து, காடுகளில் கள்ளி பொறுக்கி, காய்கனிகளைக்

கொய்து சேகரித்து, வயல்களில் வேலை செய்து குடும்பத்தின் அச்சாணியாய்த் திகழ்கிறாள். ஆண்களை விட பெண்கள்தான் அதிக உழைப்பாளிகள். திருமணம் பெண்ணுக்கு அத்தியாவசியமான பந்தம். சகோத்திர திருமணங்களுக்கு அனுமதி இல்லை. ஆனால் ஒரு பெண் தன் கணவனைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பூரண சுதந்திரம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஆண்களுடன் பெண்கள் சரளமாகப் பழகலாம்.

மணமகன் பெண் வீட்டுக்கு வந்து தங்கி, பேசி, பழகிப் பார்த்து, பிடித்தால் அவளை மணக்கலாம்.

பெண்களுக்கு புகுந்தவீட்டுப் பெரியவர்கள் எதிரில் பர்தா அணியும் பழக்கம் அவசியமானது.

பெண்களைக் கடத்திச் சென்று ரகசியத்திருமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது (பஞ்சாயத்தால்). கராசிய இனப்பெண்கள் மேளாவில் (சுயம்வர முறையில்) ஆண்களைச் சந்தித்து, யாரைப் பிடிக்கிறதோ அந்த ஆணின்மீது தன்கைக்குடைய ஏறிய வேண்டும். பிறகு திருமணம் நிச்சயிக்கப்படும்.

மணமகன் பெண்களின் தகப்பனுக்கு டோபா என்கிற வரதட்சிணை கொடுக்க வேண்டும். அதோடு ஏதாவது ஒரு விலங்கைக் கத்தியால் ஒரே வெட்டியில் கொன்று காண்பிக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட ஆபத்

நான்குமூன்றுநிலையையும் சமாளிக்கும் துணிவு உள்ளவன்தான் தன் மருமகன் என்கிற உறுதி மாமனாருக்கு ஏற்பட்ட பிறகே அவன் சம்மதிப்பான்.

விதவைகள் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். பெண்களுக்கு சொத்துரிமை இல்லை.

கணவனின் இளைய சகோதரனை விதவை மணப்பதை இவர்கள் சமூகம் அனுமதிக்கிறது. கராசியர்களில் (பெண்கள்) விவாகரத்து கோரலாம். பஞ்சாயத்தின் முன் நன் புத்த தலைப்பாகைத் துணியை இரண்டாகக் கிழித்து, ஒரு ரூபாய் நாணயத்தோடு

மனைவியிடம் கணவன் கொடுப்பதன் மூலம் இவர்கள் விவாகரத்து பூர்த்தியாகிறது. ஒரு முறை விவாகரத்தான கணவன் மனைவி, இவர்கள் சமூக விதிப்படி சேர்ந்து வாழ முடியாது.

விவாகரத்தான பெண்கள் மறுவிவாதம் செய்து கொள்ளும்போது முதல் கணவன் கொடுத்த வரதட்சிணையைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

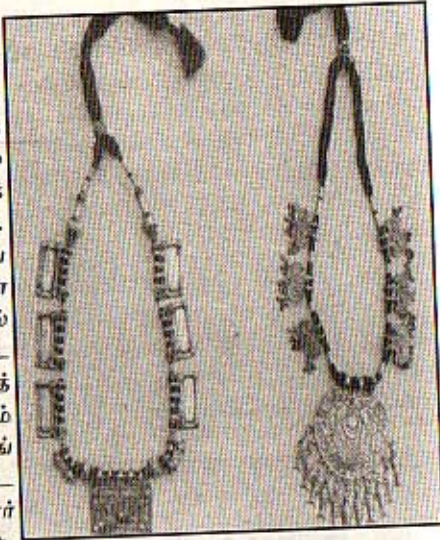
ஆதிவாசிப் பெண்களும் நகைப்பிரியர்கள், கணுக் காலிலிருந்து தோள்பட்டை வரை இவர்கள் பலவித நகைகளை அணிகிறார்கள். வெள்ளி, பாசிமணி, அரக்கு, காட்டெருமைக் கொம்பிலான நகைகளை அணிகிறார்கள்.

திருமணமான பெண்கள் காட்டெருமைக் கொம்பிலான வளையல்களை கைகளிலும் முழங்கைக்கு மேலும் அணிய வேண்டும்.

இஷ்ட தேவதைகளை பென்டென்டுகளில் செதுக்கியும், பச்சைகுத்திக் கொள்ளும் பழக்கமும் உள்ளது.

சீதளமாதாவின் உருவம் பதித்த பென்டென்டுகளை அணிவதால் அம்மை நோய்

வருவதைத் தடுக்கலாம் என்பது இவர்கள் நம்பிக்கை. புலி, சூரியன், பாம்பு என்று இயற்கையை வணங்கும் பழக்கம் உள்ளது. நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு நாம் பல விஷயங்களைப் பலியாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காடுகளை அழித்து, பூமியை அகழ்ந்து, தொழிற்சாலைகளின் கழிவுகளால் சுற்றுப்புற சூழலில் மாசு கலந்து... நாம் அடிப்படை சுகங்களை ஒவ்வொன்றாகத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையிலும், பழங்குடிகள் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களில் கலப்படமில்லாமல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

ஆஸிட்டங்கள்

அன்னாந்து பார்த்தேன் வாளை
அமுதமழை பெய்யாது போனதால்
ஆவெனத் திறந்திருக்கிறது பாளை!

மெகாத்தொடர் கண்ணீர்
பெருகிப் பெருவெள்ளம் ஆனதால்
வற்றவில்லை தண்ணீர்!

எதுகை மோனை சுற்றான்
திரைப்படல் எழுதிப் பிழைக்க
கற்றதை எல்லாம் விரறான்!

சீரமைத்தார் சிறைச்சாலை
உழுவல் வழக்கில் தீர்ப்பு வந்தால்
உதவிடுமே நாளை?

- புதுவை தமிழ்நெஞ்சன்

இரட்டையர்

உலகிலேயே இரட்டையர்களாகப் பிறந்து இருவருமே சாதனை புரிந்த வித்தகர்களாக ஆ. இராமசாமி முதலியாரும், ஆ. இலட்சுமணசாமி முதலியாரும் விளங்கியவர்கள். 14.10.1888 இல் பிறந்தவர்கள். அச்சான்றோர்களின் சாதனைகளை இன்னும் முத்த கல்வியாளர்களும், அரசியல் வல்லுனர்களும் நினைவு கூர்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

இரட்டையர்களின் பூர்வீகம் ஆர்க்காடு என்பதால் அவர்கள் ஆர்க்காடு சகோதரர்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இருவருமே தம் தம் துறைகளில் சிறந்து விளங்கினர். இருவருக்குமே இந்திய அரசால் "பத்மவிபூஷன்" பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி

1967 இல் சென்னை பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு நினைவு மண்டபத்தில் "கல்வி போதனையில் ஆங்கிலத்தின் பங்கு (CONVENTION FOR THE PLACE OF

ENGLISH IN EDUCATION) என்ற கல்வியாளர்களின் கூட்டம் ஆ. இராமசாமி முதலியார் தலைமையில் நடந்தது. அதில் இந்தியாவிலிருந்து பல மாநிலப் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா, விஜயலட்சுமி பண்டிட், சி.டி. தேஷ்முக், இராசாசர். முத்தையா செட்டியார் போன்றோர். அதோடு எல்வத்துறைகளையும் சேர்ந்த பேராசிரியர்களும் கலந்து கொண்டனர்.

ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து தொலைநோக்குடன் அந்தக் காலகட்டத்தில் இராமசாமி முதலியாரால் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய முயற்சியை எடுத்த ராவிடில் இன்று அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள், ஜப்பான், சீனா போன்ற நாடுகளில் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும், வடமாநிலங்களில் இருந்தும் இந்தியர்கள் பெருமளவில் கல்வி, விஞ்ஞானம், மருத்துவம், கணினி ஆகிய துறைகளில் பணிபுரியும் வாய்ப்பும் சிறப்பும் கிட்டியிருந்து.

இராமசாமி முதலியார், கல்வி போதனையில் ஆங்கிலத்தைப் போலவே தமிழ்

மும் தரமுடன் விளங்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

அன்றைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் ஆ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் தலைமையில் ஒரு தமிழறிஞர்கள் குழுவினை அமைத்து ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி பதிப்பாசிரியராகவும், "ஜஸ்டிஸ்" நாளிதழ் ஆசிரியர் டி.ஏ.வி. நாதனை துணை பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு அகராதி சிறப்பான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு 1969 இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டது.

அவ்வகராதி, ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், மாணவர்களால் கலந்தாலோசிக்கப்படும் அகராதியாக இன்னும் விளங்குகிறது.

- நடேசன் கைலாசம்

அக்.2

படிக்க... ரசிக்க ...

* 1924 ஆண்டிட்டு பெல்காயில் காந்தியடிகள் தலைமையில் நடைபெற்ற மாநாட்டில், ஒரு தீர்மானத்தின் மீது பெரியார் ஈ.வே.ரா சுமார் 15 நிமிடங்கள் பேசினார். அதற்குள் பத்து தடவை அவர் உடுத்தியிருந்த வேஷ்டி அலிழ்ந்து போயிற்று. அவர் பேச்சு முடித்துத்திரும்பும்போது, காந்திஜி அவர் காதில் ஏதோ கிசுகிசுத்தார். காந்தியடிகள் தங்களிடம் என்னசொன்னார்? என்று ஒரு தொண்டர் அவரிடம் கேட்டதற்கு, ஓ, அதுவா! அவர் என் இடுப்பில் ஒரு பெல்ட் போட்டுக்கொள்ளச் சொன்னார்... என்று சொன்னார் பெரியார்.

* ஒருமுறை காந்திஜி கஸ்தூரிபாவுடன் இலங்கை சென்றார். அங்கு நடந்த வரவேற்பில் கஸ்தூரிபாவைக் காந்தியின் தாய் என்று தவறாகக் குறிப்பிட்டார் வரவேற்பாளர். காந்திஜி பேசிய போது, தவறாக உண்மையைச் சொன்னது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கடந்த சில வருடங்களாக கஸ்தூரிபா உண்மையிலேயே எனது தாயாக மாறிவிட்டார். ஒரு காலத்தில் அவள் எனது மனைவியாக இருந்ததுண்டு - என்றார்.

- நெ. இராமன், பொழிச்சுவார்

இந்த மாதம் எப்படி வந்தது தெரியுமா?

"ஆக்டோ" டிசம்பர் மெனரைத்

(அக்டோபர்)

இப்போது நடைமுறையில் அனுசரித்து வரும் அக்டோபர் மாதம் கிரிகோரியன் காலண்டர்படி பத்தாம் மாதமாகும். ரோமர்கள் காலக் கணிதப்படி அக்டோபர் மாதம் 8 ஆம் மாதம் ஆகும்.

"அக்டோ" (OCTO) என்பது 'லத்தீன்' மொழிச் சொல். இதன் பொருள் எட்டு என்பதாகும். அந்தக் காலத்தில் காலண்டர் சீர்திருத்தம் நிகழ்ந்ததற்கு முன்பிருந்த காலக் கணிதப்படி ஆண்டின் முதல் மாதம் மார்ச். அப்படிப் பார்த்தும்போது அக்டோபர் மாதம் 8 வது மாதம்.

டச்சுக்காரர்கள் இந்த அக்டோபர் மாதத்தை "ஒயின்மாண்ட்" (WYN MAAND) "திராட்சை அறுவடை மாதம்" என்று கூறுகின்றனர்.

ஐரோப்பா கண்டத்தின் வடமேற்கு நாடுகளில் வசிப்பவர்கள் இந்த மாதத்தை "டியோ மொனாத்" (DEO MONATH) பத்தாவது மாதம் என்று கூறுகின்றனர். "விண்டர் ஃபில்லத்" (WINTER FILLETH) குளிர்காலத்து முழுநிலவுத் திங்கள் என்றும் சொல்கின்றனர்.

பிரான்ஸ் நாட்டிலும் அந்நாட்டுப் புரட்சிக் காலண்டர் படி இந்த அக்டோபர் மாதத்தை "வெண்டெ மெய்ரி" (VENDEMAIARE) "திராட்சை அறுவடைக் காலம்" என்று கூறுகின்

றனர். அறுவடைக் காலம் செப்டெம்பர் மாதம் 22 - ஆம் நாள் முதல் அக்டோபர் 21 - ஆம் நாள் வரையிலாம்.

ரஷ்ய நாட்டில் 1917 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பெரும்புரட்சி ஒன்று நிகழ்ந்தது. அதுவே "அக்டோபர் புரட்சி" (OCTOBER REVOLUTION) எனப் பெயர் பெற்றது. உலக வரலாற்றில் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி இன்றும் அதைப் பற்றி பேசப்பட்டு வருகிறது.

கி.பி. 1917 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திற்கு முன்பு பல ஆண்டுகள் ஜார் மன்னனின் கொடுங்கோல் ஆட்சி நிலவி வந்தது. ரஷ்ய மக்கள் மாளாத்துயரத்துக்கு ஆளாகினர். "போல்ஷ்விக்கு" இயக்கம் உருவானது. லெனின் தலைமையில் புரட்சி நிகழ்ந்தது. ஜார் மன்னனின் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. கொடுங்கோலாட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

தமிழில் - விஜயகீதா
BREWER'S DICTIONARY OF PHRASE
AND FABLE - இலிருந்து....

ஒட்டகத்தைப் போன்ற விலங்கு
லாமா. (ல்லாமா என்று உச்சரிக்க வேண்
டும்) இதன் உடல் முழுவதும் ரோமங்
கள் நீண்டு, அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும்.
இவை தென்அமெரிக்காவில் உள்ள
ஆண்டிஸ் மலைக்குன்றுப் பகுதியில்
வசிக்கின்றன. ஒட்டக இவத்தைச் சேர்ந்
தவையே லாமாக்கள். ஆனால் ஒட்டகம்
அளவு உயரமில்லாமல் கொஞ்சம் உய
ரம் குறைந்து இருக்கும். ஒட்டகத்தைப்
போலவே லாமாக்களும் தண்ணீரைக்
குடித்து வயிற்றில் தேக்கி வைத்துக்
கொண்டு தாகம் எடுக்கும்போது குடித்
துக் கொள்ளும்.

பெரு, சிலி நாட்டினர் பொதி கமக்க
லாமாக்களைப் பழக்கி, பயன்பெற்று
வருகின்றனர். ஒரு விநோத குணம்
இவைகளிடையே நிலவுகிறது. ஆண்

தாலும் குண்டும் குழிக
ளும் இருந்தாலும் லாக
வகமாக நடக்கின்றன.
பாரம் தாங்க முடியாது
போனால் இவை மண்
டிபோட்டுப் படுத்துவி
டும். மிகப் பிடிவாத
மான விலங்கு லாமா.

லாமா

லாமாக்கள் கமை ஏற்றிக் கொண்டு
செல்வதானால் கூடவே பக்கத்தில்
பெண் லாமாக்கள் சென்றால்தான்
அவை நடக்குமாம். எனவே ஆண்
லாமாக்களின் முதுகில் கமையை ஏற்றி
விட்டு கூடவே பெண் லாமாக்களையும்
ஒட்டிச் செல்வர்.

ஒவ்வொரு லாமாவும் ஒரு நாளில் 80
கிலோ பொதியைச் சும்ந்து 30 கி.மீ.
தூரம் வரை செல்லும். இவ்விலங்கின்
கால் குளம்புகள் மட்டுமின்றி கால்க
ளும் வலுவுள்ளதாக இருப்பதால்,
மலை வழிகளில் ஏற்றம் இறக்கம் இருந்

அதிக பாரத்தைக் குறைத்து வழக்க
மான பளுவை ஏற்றினால்தான்
அவை தாக்கிச் செல்லும். அடித்து
அதட்டித் தொந்தரவு செய்தாலும்
எழுந்திருக்காதாம். தங்கள் எழுமா
னரைத் தவிர வேறு யார் வந்தா
லும் கிட்ட நெருங்கவிடாது. அப்
படி வேற்று மனிதர்கள் அதன்
அருகே சென்றால் வேகமாக உறு
முமாம். அவ்வளவுதான்! ஒரு
வகை துர்நாற்றம் வீசும். அதன்
அருகே நெருங்க இயலாது. விரோ
திகளைப் பின்னங்கால்களால்

தாக்கி விரட்டியடிக்கின்றன.

பெண் லாமாக்கள் பால்
கொடுக்கின்றன. ஒரு முறைக்கு
ஒரு குட்டி போடும். இவற்றின்
குட்டிகள் "டெட்டி பேர்" மாதிரி அழ
காக இருக்கும். குட்டிகளின் கால்க
ளும் வலுவுள்ளதாக இருக்கின்ற
தாம். அதனால் அவை
மலைப் பிரதே
சத்தில் சரள
மாகத் தாயு
டன் நட
மாடுகின்
றன.

லாமாக்
கள்
மலைப் பிர
தேசத்துப் புல்,
முட்டிதர்ச் செடி
களின் இலை
களை மேய்ந்து
உயிர் வாழ்கின்
றன.

லாமாக்கள் ஆண்டிஸ் மலைக் காடுக
ளில் சுமார் 4000 ஆண்டுகளாக வசிக்கின்

றன. ஆதி குடிகளான
செல்விந்தியரும் அந்த
நாடுகளிலிருந்தே வீட்டு
விலங்காக இவற்றை
வளர்த்து வருகின்றனர்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்
டில் ஆண்டிஸ் மலைப் பகுதி
நாடுகள் ஸ்பெயின் நாட்டின்
ஆதிக்கத்துக்குள்
ளா
னது. அப்போது வெள்ளி
உலோகம் நிறைய கிடைத்த
தாம். வெள்ளிக் கட்டிகளை
எடுத்து வர லாமாக்களைப்
பயன்படுத்திக் கொண்டனர்
என்பது வரலாற்றுக் குறிப்பு.

ஆண்டிஸ் மலை நாடுகளான
பெரு, சிலி நாட்டு மக்கள் லாமாக்
களின் பாலைக் குடிக்கின்றனர்.
இறைச்சியை உண்கின்றனர்.
ரோமங்களினால் கம்பளி ஆடைக
ளையும் நெய்து அணிகின்றனர்.
இப்படி அவ்விரு நாட்டு மக்களுக்
கும் இன்றியமையாத வீட்டு
விலங்காக விளங்குகிறது
"லாமா."

- ஏழ்வரைக்கடியான்

துளிப்பாக்கள்

அரசியல் குளம்
தூண்டில் வாக்கில்
மனிதப் பழக்கள்!

பச்சைப் போர்வை தொலைந்துவிட
உறங்க மறுக்கிறது
நிலம்!

- சுண்ணிக்கோயில் இராஜா

வங்கத்தின் வைணவக் கவி சண்டிதாஸ்

கி.பி. 14 முதல் 17 ஆம் நூற்றாண்டு வரை வடஇந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் பெரிதாக வளர்ந்தது. வங்கத்திலும் இந்த இயக்கம் பெருமலர்ச்சி கண்டது. ராமானுஜர், மாந்தவர் ஆகிய தென்னாட்டு வைணவ ஆசாரியர்களின் அகில பாரத வைணவப் பிரசாரத்தின் விளைவே இந்த மறுமலர்ச்சி. வங்கத்திலே வைணவம் என்றவுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யரது பெயர்தான் முதலில் நமக்கு நினைவில் வரும். அவரது காலம் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. ஆனால் அவருக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பிருந்தே வங்கத்தில் வைணவம் நன்கு வேருன்றி வளர்ந்து வந்தது.

வங்கத்தில் முளைத்த வைணவம் விஷ்ணு - கிருஷ்ண பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அது சிறப்பாக ராதா - கிருஷ்ண பக்தியாகவே தழைந்து வளர்ந்தது. ராதா கிருஷ்ண உறவையே மேலான பக்தியாகக் கருதி, அப்படி ஓர் இலக்கியமே உருவானது. அதை வளர்த்தவர்களுள் முக்கியமானவர் ஜயதேவர். அவர் எழுதிய கீதகோவிந்தம் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப் பெற்ற சிறந்த கவிதை நூல் ஜயதேவர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். வங்க அரசனான லக்ஷ்மண சேனனது ஆஸ்தான வித்வானாக இருந்தார். பாகவதத்தில் கண்ணனது லீலைகளைப் பாடும் தசம ஸ்கந்தத்தில் வரும் நிகழ்ச்சிகளைக்

மு.ஸ்ரீனிவாஸன்

கொண்டு அது பாடப்பட்டது. பாகவதத்தில் ராதை இல்லை. ஜயதேவர் ராதையைக் கதாநாயகியாக்கி விடுகிறார்.

ஜயதேவருக்குப் பின் ராதா - கிருஷ்ண பக்தி நெறியை வளர்த்த வங்கக் கவிஞர்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்தை விட்டு விட்டு, சாதாரண எளிய மக்களுக்குப் புரியக் கூடிய ப்ரஜு போலி என்ற மொழியில் பாடினார்கள். கோப - கோபியரின் மொழியே ப்ரஜு - போலி - வங்காள மொழியும், பீஹாரின் கிழக்குப் பகுதியில் பேசப்படும் ஹிந்தியும் கலந்தது. வைணவப் பாடல்களில் மட்டுமே கையாளப்படும் மொழி. இம் மொழியில் பாடிய கவிஞர்கள் சண்டிதாஸ், ராமானந்தா, சைதன்யர், கோவிந்த தாஸ், பலராமதாஸ், ஞானதாஸ் மற்றும் பலர் வைணவக் கவிகளுள் முக்கியமான வித்யாபதி மைதிலி மொழியில் பாடினார். இந்த வைணவப் பாடல்களுக்குப் பதாவளி என்று பெயர். அனைத்துமே ராதாகிருஷ்ண பக்தியைப் பாடுவன.

பதாவளிப் பாடல்களுக்குப் பல சிறப்புகள் உண்டு. முக்கியமானது, அவை பாமர மொழியில் எழுதப்பட்டவை. சாதாரண மக்களுக்காகப் பாடப்பட்டவை. பக்தியே இறைவனை அடைய மிக எளிய சாதனமாகக் காட்டியவை. நாட்டில் எல்லோரும் வணங்கும் கண்ணனைப் பற்றிப் பாடியவை. கண்ணனைப் பரம்பொருளாகவும், அதே சமயத்தில் மனித உறவில் நெருக்கமான தாயாகவும், தந்தையாகவும், குழந்தையாகவும், நாயக நாயகியாகவும் பலநிலைகளில் பாடினார்கள். எனவே வைணவப் பதாவளிகள் மிக ஜனரஞ்சகமான பாடல்கள் ஆகிவிட்டன.

சைதன்யருக்கு முன் வந்த கிருஷ்ண பக்தக் கவிஞர்களில் தலை சிறந்தவர் சண்டிதாஸ். அவர் வங்கத்தின் பீர்பும் ஜில்லாவிலுள்ள சாத்னா கிராமத்தில் பிறந்தார். போல்பூருக்கு அருகிலுள்ள நன்னூர் கிராமத்தில் வாழ்ந்தார். அங்குள்ள வாலுலி என்ற கிராம தேவதையின் கோவிலில் அவர் பூசாரியாக இருந்தார். பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த அவர் வண்ணார் குலத்தில் பிறந்த ராமி என்ற பெண்ணின் மேல் காதல் கொண்டார். அவரது காதலை ஏற்க மறுத்த மேல் சாதியினரால் ஊரை விட்டுத் துரத்தப் பெற்று, அவர் நாடோடியாக அலைந்தார். அவர் ராமியை மணந்து கொண்டு இல்லறம் நடநியதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களது காதல் தெய்வீகக் காதல்.

ராமியின் மேற் கொண்ட இப் பெருங் காதலால் துண்டப்பட்டு,

இணையற்ற எழிலும் இனிமையும் கொண்ட பல பாடல்களை அவர் பாடினார். அவை ராதா கிருஷ்ண உறவு நிலைகளைப் பற்றியவை. ஆனால் மனித உறவு எதையும் சண்டிதாஸ் தன் பாடல்களில் விடவில்லை. பிரிவு, ஏக்கம், உவகை, களிப்பு, ரகசிய சந்திப்புகள், அதற்கான உபாயங்கள், ஏமாற்றம், துயரம் அனைத்தையும் எளிய, அணிகளற்ற, சம்பிரதாய உவமைகளின்றி சண்டிதாஸ் பாடுகிறார். அப்பாடல்கள் பக்திப் பரவசமானவை. மானிட உறவுக்கு அப்பாற்பட்ட ஜீவாத்மா - பரமாத்மா உறவை நாயகி - நாயக பாவத்தில் பாடப்பெற்றவை. அப்பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு சண்டதாலும் ராமியும் ஊர் ஊராகச் சென்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு நண்பர் வீட்டில் அவர் தங்கியிருந்த போது, கூரை இடிந்து வீழ்ந்து சண்டிதாஸ் மாண்டார். மற்றொரு கர்ண பரம்பரைச் செய்தியின்படி, ஒரு சிற்றரசவின் சூழ்ச்சியால் சண்டிதாஸும் ராமியும் கொல்லப்பட்டார்கள். இதற்கு ஆதாரம் எதுவுமில்லை. சண்டிதாஸ் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 1417 முதல்

1477 வரை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவரது காலம் சற்றே முந்தியதென்றும், கி.பி. 1403 க்கு முன்னரே அவர் 996 பாடல்கள் இயற்றினார் என்றும் பேராசிரியர் தினேஷ் சந்திர சென் கூறுகிறார்.

ராதையின் உள்ளத்தில் கிருஷ்ண பக்தி அரும்பியதை அழகாகக் காட்டுகிறது ஒரு பாடல். கண்ணனிடம் காதல் வயப்பட்ட மங்கையின் நிலையை தாயின் கூற்றாகப் பேசும் நம்மாழ்வார் பாசுரத்தின் எதிரொலி போல அப்பாடல் அமைகிறது.

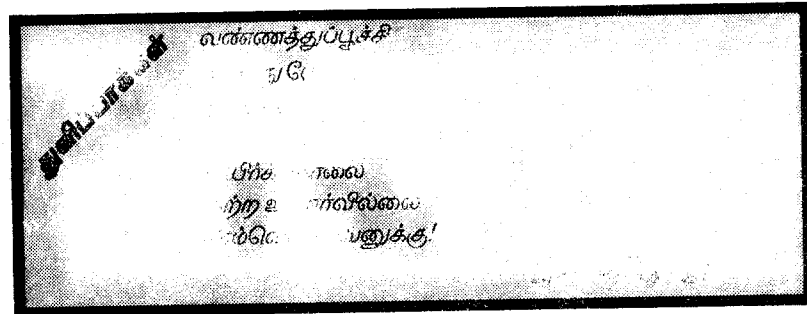
இவளுக்(கு)உற்ற இன்னல் எதுவோ? தனிமையை விரும்பித் தனியிடம் செல்வாள்; பிறரிடம் பேசாள், பிறர் சொல் கேளாள்; கருமே கத்தைக் கண்கொளா(து) நோக்கிக் கைகளை நீட்டுவாள், ஏதோ பேசுவாள். கூந்தலி லிருந்த குவிமலர் அகற்றித்தன் கலைந்த கூந்தலைக் களித்து நோக்குவாள் மயிலின் கழுத்தை மயங்கியேபார்க்குமிம் மடந்தைக் குற்ற மனநோய் எதுவோ? மாயனை நினைந்து மங்கை ராதையின் காதலின் உதயம் என்பன், கண்ணன் திருவடி தொழுமிச் சண்டி தாஸ்.....

யமுனைக் கரையிலே கண்ணன் குழலாது கின்றான். காற்றினிலே வரும் அக்கீதத்தைக்

கேட்டவர் மெய்மறந்தனர். மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, ஆடு மாடுகளும் கூட. புல்லைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்த பசுக்களும் கன்றுகளும் அதை விழுங்காமல் குழலிசையில் மயங்கி அப்படியே நின்றன. கோபியர்கள் வீடுகளில் போட்டது போட்டபடியே விட்டு விட்டுத் தம் வசமின்றி வேயங்குழல் ஒலி

வரும் திக்கை நோக்கி ஓடினர். இப்படிப் பாடுகிறது பாகவதம். அதைப் பாடுகிறார் சண்டி தாஸ்.

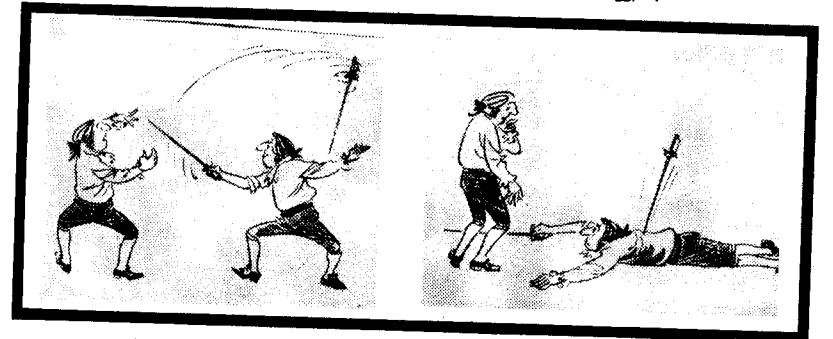
விடாது என்னை விரட்டும் இந்த வேயங்குழல் ஆற்றலை விளக்குவ தெளிதோ? மனைகளை விட்டு மங்கையர் ஓடியே மாதவன் பாதம் நண்ணிச் செய்யும் தாகமும் பசியும் தன்னை விரட்ட வலியவே வந்து வலையிலே வீழும் புள்ளினை ஒக்கும் பெண்டிர் செயலும் மாயக் குழலிசை மயங்கிக் கேட்டே கணவரை மறந்தனர் காரிகை யெல்லாம்; கற்றது மறந்தனர் கலைஞா னியரும்; மரத்தில் படர்ந்த மரகதக் கொடிகளும் கண்ணன் கழலினைக் கட்ட முயன்றன ஏழை இந்தக் கோபிகை மட்டும் மந்திரக் குழலிசை மறப்பது இயல்போ?

'எங்கிருந்து வருகுதுவோ' என்ற தம் பாடலில், பாரதி, கண்ணன் இசைக்கும் வேயங்குழல் ஒலியைப் பற்றிப் பேசுகிறாள். அந்த ஒலி எப்படிப்பட்டது? 'கண்ணன் ஊதிடும் வேயங்குழல் தானை, காதிலே அமுது உள்ளத்திலே நஞ்சு' என்றான் பாரதி. அவனுக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாடிய சண்டிதாஸின் ராதையும் அதையே சொல்லுகிறாள், பின் அதற்கு மேலேயும் ஒரு படி போகிறாள்.

கண்ணன் குழலிசையில் ராதை தன்னை மறந்தாள், தன் நாமம் கெட்டாள். ஆயினும்

கண்ணனைக் குறை கூற அவளுக்கு மனமில்லை. ஊதியவன் அவன் இருக்க, அந்த வேயங்குழல் மீது பாய்கிறாள் ராதை. அந்த வேயங்குழல் இல்லை யென்றால், இந்த நஞ்செனும் கொடுமை இருக்காதல்லவா? எனவே வேயங்குழலைக் கண்டால், ஏன் மூங்கில் புதர்களையே எங்காவது கண்டால், உடனே முறித்துக் கடலில் எறிந்து விடுங்கள் என்று சொல்கிறாள் ராதை. சண்டிதாஸின் பாடல் இதுதோ:

வீட்டு வேலையிலே விருப்பம் வருகுதில்லை, விம்மி அழுவுதும் வெறுத்து நகைப்பதுமாய், ஏச்சுப் பேச்சுகளை ஏற்று நிற்கின்றேன்.

அவனது அழைப்பை அலட்சியம் செய்யவோ? ஏழை ராதை என்னதான் செய்வேன்?

சாதி ஒதுக்கிய சன்யா சினியாய் ஆக்குவனோ அவன் அழைப்பை ஏற்றால்?

பெற்றோர் இழந்தேன் பெரும்சுற்றம் இழந்தேன்; தம்பி இழந்தேன் தங்கை இழந்தேன்.

மாயக் குழலிசை மனத்தைப் பறித்தது, சின்ன மூங்கிலென் சிந்தை கொண்டது.

தேனையே குழலில் நிறைக்கிறான் அது தீய நஞ்சாய்த் திரும்புவ தேனோ?

மூங்கில் புதர்களைக் கண்டீரேல் முறித்துக் கடலில் எறியுங்கள்

சண்டிதாஸின் கண்ணன், ராதையிடம் வருகிறான் பல வேடங்களில்! மருத்துவச்சியாக வந்து நாடி பார்ப்பது போல் ராதையின் மென்கரங்களைப் பற்றுகிறான். சன்யாசினியாக வந்து, ஆசிரிவதிப்பது போல் காதல் வார்த்தைகள் பேசுகிறான். ராதை அழைத்தால் கண்ணன் வருகிறான். காட்டு வழியும் காரிருளும் கொட்டும் மழையும் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ராதையின் இன்பம் அவன் பெறும் இன்பம். அவனது துன்பம் அவனது துன்பம். இத்தகைய அன்பு, உலகை உய்விக்கும் அன்பல்லவா என்று வியந்து பேசுகிறார் சண்டிதாஸ்.

ககன மெங்கும் கருமுகில் படர கானகம் எங்கும் காரிருள் சூழ்ந்தது. இந்த இரவில் என்னைத் தேடி ஏனோ வந்தான் கண்ணன் என்னில் என்றன் உள்ளத்(து) அன்பைப் பெற்றவன் அதனால் வந்தான் அதுவே உண்மை. மூத்தோர் பலரும் வாழும் இடமிது. முறைக்கும் நாத்தியும் ஆளும் இடமிது.

அன்பன் அவனிடம் எப்படிச் செல்வேன்? என்னால் அவனுக்கு எத்தனை துன்பம்? ஏனோ அவனை வாளை அழைத்தேன்? அவனது அன்பின் ஆழம் அறிந்தென் வீட்டையும் எரிப்பேன் பெரும்பழி ஏற்பேன். இத்தனை துன்பமும் ராதையின் பொருட்டென் மகிழ்வோடு ஏற்கிறான் மாயக் கண்ணன், வாட்டமென் முகத்தில் வருவது கண்டால் வாடுவன் அவனும் ஈதென்ன விந்தை! உலகு (உ)ய்விக்கும் உன்னத அன்பிது உரைத்தேன் சண்டிதாசெனும் பக்தன்.

சண்டிதாஸ் கண்ணன் - ராதை பக்தியில் தன்னை மறந்தவன். கிழக்கு வங்காளத்தில் மெய்மறந்த அடியார்களை பக்லா சண்டி அல்லது பித்தன் சண்டி என்று அழைப்பது வழக்கம் - ஏளனமாக அல்ல, அவர்களது பக்தியின் நிறைவால்! சண்டிதாஸின் பாடல்கள் பொங்கிவரும் நீரூற்று போல் அவனது உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து வருபவை.

அவை - அவனது ஆத்மாவின் ராகங்கள். பாடல்களின் தமிழ்வடிவம்: கட்டுரையாசிரியர்

மலையாள சினிமாக்கதை

பால்கிருஷ்ண மாறார் அன்று தான் தாசில்தார் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். பிரிவு உபசார விழா இனிதே நடந்தேறியது. அலுவலக ஊழியர்கள் பலர் அவரது வீடு வரை வந்து விட்டுப் போனார்கள்.

அவரிடமிருந்து பூச்செண்டையும் மாலையையும் அவரது மனைவி மாலதி சந்தோஷத்துடன் பெற்றுக் கொண்டாள். அவரது மருமகரும் மகனும் அவரை வாஞ்சையுடன் வரவேற்றார்கள்.

பிரிவு உபசார விழா சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டது குறித்து பாலகிருஷ்ணனுக்கு சந்தோஷம்தான்! ஆனால் நாளை முதல் வேலைக்குப் போகாமல், வெட்டியாகப் பொழுதைப் போக்க வேண்டியிருக்குமே என்ற கவலையும் மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது!

நேர்மையான அரசு ஊழியர் என்று அவர் பெயர் எடுத்திருந்தார். குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதிக்கும் ஆசை அவருக்கு என்றும் இருந்ததில்லை. தன் நல்ல பெயரைக் கெடுத்துக் கொள்ளாமல் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றது குறித்து அவருக்குப் பெருமிதம்!

சட்டை, எஸ்.குரு பேண்ட்டைக் கழற்றிவிட்டு - துண்டு, வேட்டிக்கு மாறி ஹாலுக்கு வந்தார்.

நாலைந்து பேர் அவரைப் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

"ஐயா! நாங்க எஸ்.ஸி.ஸியிலிருந்து வரோம்."

"எஸ்.ஸி.ஸின்னா?"

"ஸீனியர் ஸிடிசன்ஸ் கிளப். ஓய்வு பெற்ற, வயதானவர்களுக்கு நடத்தப்படும் சங்கம். உங்களுக்கு நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அங்கு வந்து உங்கள் பொழுதைப் போக்கலாம். எங்களுடன் பேசு மகிழலாம்."

மூத்த குடிமக்கள் கழகத்தில் தானும் சேர்ந்துவிடுவதாக பாலகிருஷ்ணன் வாக்களித்தார்.

கிளப்பில் அவருக்கு தாமோதரன் நம்பீசன் நெருக்கமானவர். நம்பீசன் ஓய்வுபெற்ற தலைமை நீதிபதி. உயர்நீதிமன்றத்தில் பணியாற்றியபோது சிம்ம சொப்பனமாக இருந்தவர். மூன்று கொலை வழக்குகளில் அவர் குற்ற

பரிணாமம்

மூலக்கதை: மட்டம்பு குஞ்சுட்டன்

இயக்குனர்: வேணு

வாளிகளுக்கு மரண தண்டனை அளித்தது குறித்துப் பொதுமக்கள் பரபரப்பாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

மனைவியை இழந்த அவர் அந்தப் பெரிய வீட்டில் தனியாக வசித்து வந்தார். உதவிக்கு ஒரு சமையல்காரன் பணியில் இருந்தான். நம்பீசனுக்கு ஒரே ஒரு மகள். அவள் அருகில் வசித்து வந்தாள். அடிக்கடி அப்பாவைப் பார்ப்பதற்காக அவள் வீடு தேடி வருவாள். அதுதான் நம்பீசனுக்கு ஒரே ஆறுதல்.

அன்று காலை நம்பீசன் காலஞ்சென்ற தன் மனைவியின் படத்திற்குப் பூ வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

மனைவியின் படத்தைப் பார்த்து மெல்லிய குரலில் அவர் பேசத் தொடங்கினார் -

“உனக்கு நிம்மதி அம்மா! போய்ச் சேர்ந்து விட்டாய்! நான்தான் தனியே கிடந்து தவிக்கிறேன்! இன்னும் எத்தனை நாளைக்கோ? என் மனதை ஒரு கவலை அரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. நான் மூன்று பேருக்கு மரண தண்டனை வழங்கி இருக்கிறேன். அதில் ஒருவன் மட்டும் குற்றம் அற்றவன் என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. அந்த அப்பாவிற்குத் தவறாக மரண தண்டனை வழங்கிவிட்டோமோ? - என்ற கவலைதான் எனக்கு இப்போது! அப்படித் தவறாக நான் ஒரு குற்றமற்றவனுக்குத் தண்டனை வழங்கி இருந்தால் எனக்குக் கதி மோட்சம் உண்டா?”

- அவர் அங்கிருந்து திரும்பி தன் அறைக்கு வந்து அமர்ந்தார்.

கொஞ்ச நேரத்தில் அவரது மகள் அங்கு வந்தாள்.

“அப்பா! இன்று உங்களுக்குப் பிறந்த நாள் ஆயிறீறே! மறந்து விட்டீர்களா? உங்களுக்குப் பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்!” - என்றாள்.

“சந்தோஷம்மா! ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு வந்தாயே! நான் மறந்தே போய் விட்டேன்!”

அவரது மகள் சமையல்காரரை அழைத்து, வடை பாயசத்துடன் சாப்பாடு தயாரிக்கச் சொன்னாள். நம்பீசனின் மனம் குதுகலித்தது!

பாலகிருஷ்ணன் மாறார் ஈஸிசேரில் அமர்ந்திருந்தார். அவரது பேத்தி நர்ஸரி பள்ளிக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தாள். பேத்தியை அழைத்துக் கொண்டு அவரது மருமகள் வந்தாள்.

“அப்பா! சும்மாதானே இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் இனிமேல் தினமும் இந்தக் குட்டியைப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் சென்றால் என்ன?”

பாலகிருஷ்ணனுக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. இருந்தாலும் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புதுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். பேத்தியை விட்டு வர நர்ஸரி பள்ளிக்குக் கிளம்பினார்.

“அம்மு! வாம்மா போகலாம்!”

அம்மு மகிழ்ச்சியுடன் தாத்தாவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். தாத்தாவை அவளுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். தாத்தா அம்முவை ஆசையோடு கொஞ்சுவார். கதை சொல்வார்.

இன்னொரு நாள் பாலகிருஷ்ணனுக்கு ஒரு சோதனை.

வீட்டில் சில மளிகை சாமான்கள் தீர்ந்து போயிருந்தன. யாரை மளிகைக் கடைக்கு அனுப்புவது என்ற கேள்வி எழுந்தது! பாலகிருஷ்ணனின் மனைவியும், மருமகள் சுமாவும் அவரையே மளிகைக் கடைக்கு அனுப்பலாம் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

மனைவி மாலதி தயக்கத்துடன் அவரிடம் வந்தாள். துணிப்பையைக் கொடுத்துவிட்டு வேண்டினாள்...

“வேலைக்காரப் பையன் மணி எங்கே? அவனை அனுப்புவது

தானே?”

“அந்தப் பையனை வேலையை விட்டு நிறுத்திவிட்டோம்!”

“ஏன் நிறுத்தினாய்?”

“நம் மருமகன்தான் நிறுத்தச் சொன்னார். சிக்கன நடவடிக்கை. உங்களுக்கு சம்பளம் கிடையாதல்லவா? பென்ஷன்தானே வரும்? வருமானம் குறைந்துவிட்டதால். பையனை நிறுத்திவிட்டோம்!”

வேறு வழியில்லாமல் பாலகிருஷ்ணனே கடைக்குப் பையைத் தூக்கிக் கொண்டு கிளம்பினார்.

கடைக்குப் போனால், கடைக்காரன் தன் குறைகளைச் சொல்லி, பாக்கியைக் கொடுக்குமாறு கெஞ்சினான்.

“சின்னக் கடைதானே ஐயா. இது? உங்களை எல்லாம் நம்பித்தானே கடையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். மளிகை பாக்கியை சீக்கிரம் கொடுத்தால் நன்றாய் இருக்கும்!”

“நாளையே பாக்கியைத் தருகிறேன்.” சொன்ன பாலகிருஷ்ணன், மளிகை பாக்கி எவ்வளவு என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்.

கடைக்கு வந்திருந்த இன்னொரு கஸ்டமர் தனக்கு சரக்குப் போடச் சொல்லிக் கேட்டான்.

“முதலில் தாசில்தார் சாருக்கு வேண்டிய சாமான்களைக் கொடுத்து விட்டு அப்புறம்தான் உனக்குத் தருவேன். வராத மனுஷன் கடைக்கு வந்திருக்கிறார்!” சொல்லிவிட்டுப் பல் தெரியச் சிரித்தான் கடைக்காரன்.

அன்று சாலை வழியே மெதுவாக பாலகிருஷ்ணன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். தங்கவேலு எதிர்ப்பட்டார்.

மூத்த குடிமக்கள் கழகத் தில்தான் தங்கவேலு பாலகிருஷ்ணனுக்கு அறிமுகமானார். சுவாரஸ்யமாகப் பேசும் தங்கவேலுவை, பாலகிருஷ்ணனுக்கு மிகவும் பிடிக்கும்...

“லாரி! ஒரு சின்ன ஆப்ளிகேஷன்!” தலையைச் சொரிந்தார் தங்கவேலு.

“என்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள்!”

“எனக்கு வேலை எதுவும் கிடையாது. ஆனால், என் வீட்டாரை ஏமாற்ற, தினமும் வேலைக்குப் போவதுபோல் நடப்பேன். காலையில் சாப்பாடு கட்டிக் கொடுப்பார்கள். வெளியில் திரிந்துவிட்டு மாலையில் வீடு திரும்புவேன். ஒரு கடையில் கணக்கு எழுதுவதாகப் பொய் சொல்லிவிட்டு, பலரிடம் கை நீட்டிப் பிழைக்கிறேன். மாத வருமானம் ஐநூறு ரூபாய் என்று வீட்டில்

சொல்லி இருக்கிறேன். எனக்கு ஓய்வு பெற்ற சில ராணுவ சிப்பாய்கள் நண்பர்கள். அவர்களுக்கு மது கோட்டா இருக்கிறது. மதுபாட்டில்களை கோட்டாவில் வாங்கி, என்னிடம் கொடுப்பார்கள். அதை விற்றுக் கமிஷன் எடுத்துக் கொள்வேன். இன்று வீட்டில் என் சம்பளப் பணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். முந்நூறு ரூபாய் தேற்றிவிட்டேன். நீங்கள் ஒரு இறுநூறு ரூபாய் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்!”

- அழாக் குறையாகச் சொன்னார் தங்கவேலு. பாலகிருஷ்ணனுக்கு இரக்கம் ஏற்பட்டது. சட்டைப்பையில் இருந்து முந்நூறு ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்தார்.

“எனக்கு இருநூறு ரூபாய் போதும்!”

இருநூறு மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தங்கவேலு நூறு ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுத்தார். வயதான காலத்தில் தங்கவேலு இப்படி யாசகம் செய்து பணம் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று பாலகிருஷ்ணன் வருத்தப்பட்டாலும், அவர் நூறு ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுத்ததை எண்ணிப் பெருமைப்பட்டார்.

முகன் சதீஷ் படிப்பை முடித்துவிட்டுச் சில ஆண்டுகள் வேலை இன்றி சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். கல்யாணம் ஆகிக்

குழந்தையும் வளர்ந்துவிட்டாளே!

ஒருநாள் அப்பாவிடம் வந்து நின்றான்.

“அப்பா! எனக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியர் வேலை கிடைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அதற்காக சில ரூக்கு ஐந்து லட்சரூபாய் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. பணம் கொடுத்துவிட்டால் வேலை நிச்சயம் கிடைத்துவிடும்!”

ஆனால் பாலகிருஷ்ணனாக்கோ, லஞ்சம் கொடுப்பது அறவே பிடிக்காது. கறாராக மறுத்துவிட்டார்.

முகன் சதீஷ் முகத்தை ‘உர்’ரென்று வைத்துக் கொண்டு வளைய வந்தான். முனுமுனுக்கத் தொடங்கினான். மருமகள் சுமா, குத்தலாகப் பேசத் தொடங்கினாள். அவர் மனைவி மாலதியும் கணவனை நச்சரிக்கத் தொடங்கினாள்.

வேறு வழியின்றி பாலகிருஷ்ணன் பணிய வேண்டியதாயிற்று!

“சதீஷ்! இந்தாப்பா! இதில் ஐந்து லட்சத்துக்கான ட்ரான்ட் இருக்கு! கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கொடுத்து, ஆசிரியர் வேலையில் சேர்ந்துவிடு!” ஒரு கவரை முகனிடம் கொடுத்தார்.

சில நாட்களிலேயே சதீஷுக்கு ஆசிரியர் வேலை கிடைத்துவிட்டது. மருமகள் சுமாவக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை.

இரவு சாப்பாட்டைக் குடும்பத்தினருடன் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டே சாப்பிட வேண்டும் என்பது பாலகிருஷ்ணனின் விருப்பம். ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர் தனியாக அமர்ந்து சாப்பிட வேண்டியிருந்தது! அவர் வீடு திரும்புவதற்கு முன்னரே அவர் குடும்பத்தினர் சாப்பிட்டு முடித்திருந்தார்கள்.

ஒருநாள் பாலகிருஷ்ணன் தன் மனைவியை அழைத்துக் கடிந்துகொண்டார்.

“ஏன் எனக்காகக் காத்திருக்கவில்லை?”

“நீங்கள் வருவதற்கு லேட் ஆகிவிடுகிறது!”

“நான் உரிய நேரத்தில்தான் வந்திருக்கிறேன்? நான் வழக்கமாக இரவு ஒன்பதே கால் மணிக் குத்தானே இரவுச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிடுவது வழக்கம்? இப்போது மணி என்ன?”

“ஒன்பதே கால்!”

“நான் சரியான நேரத்திற்குத்தானே டைனிங் டேபிளுக்கு வந்திருக்கிறேன்?”

மனைவி மாலதி, தலையைக் குனிந்து கொண்டாள்...

ஒருநாள் காலை பதினோரு மணிக்கு குடிக்கத் தேநீர் கேட்டார்.

“பால் தீர்ந்துவிட்டது!” என்றாள் மனைவி.

“தினமும் இரண்டு லிட்டர் பால் வாங்குகிறோமே!”

“இல்லை! இரண்டு லிட்டர் வாங்குவதை ஒரு லிட்டராகக் குறைத்துவிட்டோம்!”

“ஏன்?”

“சிக்கன நடவடிக்கை”

மருமகள் சுமா, விடுவிடு வென்று வந்தாள்...

“ஒரு நாளைக்கு இரண்டு வேளை 12 குடித்தால் போதும்! காலையில் ஒன்று. மாலையில் ஒன்று. இடையில் தேநீர் கேட்காதீர்கள்!” என்றாள் சுமா.

பாலகிருஷ்ணனுக்கு முள் குத்தினார்ப்போல வலித்தது!

மகன் சதீஷ் ஒரு ஸ்கூட்டர் வாங்கினான். ஸ்கூட்டரை நிறுத்த படிக்கட்டில் சறுக்கும் ரம் போல் ஒரு சின்ன சாய்மான் கட்டவேண்டி இருந்தது.

ஆனால், படிக்கட்டில் ஏறும் வயதானவர்களுக்கு அது இடைச்சலாக இருக்கும்! இருப்பினும் அது கட்டி முடிக்கப்பட்டது!

சதீஷ் ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான்! ஸ்கூட்டரை நிறுத்த ஒரு ஷெட் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என நான்... சீக்கிரமே ஒரு கார் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதனால், இப்போதே ஒரு ஷெட் கட்டிக் கொண்டால், கார் வாங்கியபின் காரை நிறுத்தவும் அது வசதியாக இருக்கும் என்று அவன் எண்ணினான்.

ஆனால், அவன் ஷெட் கட்டிக் கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்த இடம், அவன் அப்பாவின் படுக்கை அறைக்கு அருகே இருந்தது! அங்கு ஒரு கொட்டகை கட்டப்பட்டால் பாலகிருஷ்ணனின் படுக்கை அறைக்கு வெளிச்சமும் வராது, காற்றும் வராது!

ஆனால், அப்பாவுக்கு அசௌகரியமாக இருக்குமே என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் மகன் சதீஷ் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொண்டான். அங்கு ஒரு ஷெட் கட்டப்பட்டு விட்டது!

அன்று நகர் முழுவதும் "பவர்கட்" எல்லா இடமும்

இருளில் மூழ்கிக் கிடக்க, வெளியே சென்றிருந்த பாலகிருஷ்ணன் தட்டுத் தடுமாறி, வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்.

"பெரியவரே இருட்டில் பார்த்துப் போங்க!" அவரைக் கடந்து சென்ற ஆட்டோக்காரன் ஒருவன் எச்சரிக்கை செய்தான்.

பாலகிருஷ்ணன் காம்பவுண்டு கதவைத் திறந்து கொண்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். வீட்டு ஹாலுக்குச் செல்லும் படிக்கட்டில் ஏறினார். ஸ்கூட்டர் ஏற்றக் கட்டப்பட்ட சாய்மானம் இருட்டில் தடுக்கி விட்டது! சாய்ந்தார் பாலகிருஷ்ணன். அடிபட்ட வலி தாங்க முடியாமல் வாய்விட்டு அலறினார்.

வீட்டிலிருந்து எல்லோரும் ஓடிவந்து அவரைத் தூக்கினார்கள்....

வலதுகாலில் எலும்பு முறிவு! சில மாதங்கள் படுக்கையில் இருக்க வேண்டி இருந்தது!

நம்பீசன், கோயில் பிரகாரத்தில் அங்கப் பிரதட்சினம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவரது பணியாளர் இருவர் அவரை மெல்ல உருட்டி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வயதான காலத்தில் சிரமப்பட்டு அங்கப் பிரதட்சினத்தை நம்பீசன் முடித்தார். முடித்துவிட்டு எழுந்து நின்று, ஸ்வாமியைக் கை கூப்பித் தொழும்போது, பக்திப் பரவசத்தால் நம்பீசனுக்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் வந்தது!

கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண் ஸ்வாமி கும்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் முன்னாள் நீதிபதி நம்பீசனைக் கவனித்துவிட்டாள்.

"இந்தப் பாவிதான் என் கணவருக்கு அநியாயமாக மரண தண்டனை வழங்கிய

"பாலகிருஷ்ணன்! நான் பாராயணம் செய்து கொண்டிருந்த 'பாகவதம்' இது! இதை உங்களுக்கு அன்பளிப்பாகத் தருகிறேன்! இந்தாருங்கள்!"

பாலகிருஷ்ணன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அந்தப் புனித நூலைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

"மனம் அமைதியில்லாமல் தவிக்கிறது! மன அமைதிக்காக காரியாத்திரை செல்கிறேன்! வருகிறேன்!" சொல்லிவிட்டு, நம்பீசன் விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

பாலகிருஷ்ணனுக்குக் கண்கள் பனிந்தன...

சதீஷ் தன் மனைவி, கமாலிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தான்...

"கமா! இந்த வீட்டை நாம் காலி செய்துவிட வேண்டும்!"

"பூர்வீகமான இல்

லத்தை விட்டுப் போக மாமாவும் மாமி யும் சம்மதிப்பார்களா?"

"நான் பணியாற்றும் பள்ளிக் கூடத் திற்கு அருகிலேயே, குறைந்த வாட கைக்கு ஒரு வீடு வருகிறது! அதில் நாம் குடியேறி விடலாம். நம் வீட்டை வாட கைக்கு விட்டுவிடலாம்!"

"நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் கேட்ப தற்கு நன்றாக இருக்கிறது! ஆனால் பெரி யவர்கள் ஆட்சேபிப்பார்கள்!"

"நான் சம்மதிக்க வைக்கிறேன்!"

சுமா பெருமூச்சு விட்டாள்.

பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின் பாலகிருஷ்ணன் பல உறுத்தல்களுக்கு ஆளானார். ஆனால் வீட்டினர் காட்டிய அசட்டையைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பொறுத்துக் கொண்டார். அவருக்கு இந்த வீடு மாற்றம் பேரிடியாக வந்து இறங்கியது! பாலகிருஷ்ணனின் மனைவி மாலதியும் ஆடிப் போனாள்...

ஆனால், மகன் சதீஷா, வீடு மாறுவ தில் உறுதியாக நின்றான்.

வீட்டுச் சாமான்கள் பேக் செய்யப் பட்டு பெட்டிகளில் கட்டி வைக்கப்பட் டன!

சிறிது நேரத்தில் ஒரு டெம்ப்போ வந்து நின்றது! வீட்டுப் பொருள்கள் வண்டியில் ஏற்றப்பட்டன! எல்லாச் சாமான்களும் வண்டியில் ஏற்றப்பட்ட பிறகு, வீட்டைப் பூட்டினான் சதீஷ்.

அப்பா பாலகிருஷ்ணனும், அம்மா மாலதியும் கனத்த இதயத்துடன் வீட்டை விட்டு இறங்கினார்கள். பாலகிருஷ்ணனுக்கு உடல் கொஞ்சம் தேறி இருந்தது! முறிந்த கால் எலும்பு கூடி இருந்தது! வாடகை வீட்டுக்குச் செல்ல ஒரு காருக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான் சதீஷ். அம்மா, அப்பா, மனைவி சுமா,

மகள் அம்மு... அனைவரும் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்த தும், காம்பவுண்டு வெளிக் கத வுக்கு ஒரு பெரிய பூட்டைப் பூட் டினான், அம்மா மாலதி, இதயத் தில் அம்பு பாய்ந்தது மாதிரி துடித் தான்.

'வீடு வாடகைக்கு விடப்பட் டும்!' - அறிவிப்புப் பலகையை உலோகக் கதவில் மாட்டினான்.

அனைவரும் காரில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். வாடகைக் காரின் டிரைவர், வண்டியைக் கிளப்ப முயற்சித்தான். கார் ஸ்டார்ட் ஆகாமல் மக்கர் செய்தது. கிளப் பிக் கிளப்பிப்பார்த்தான்... முடிய வில்லை...!

திடீரென்று அம்மா மாலதி, பெருங் குரலெடுத்து அழ ஆரம்பித்தாள். வெறி பிடித்தவள் போல் காரின் கதவைத் திறந்து கொண்டு, வெளியே வந்து காம்ப வுண்டுக் கதவு அருகில் போய் அமர்ந்து கொண்டாள். மார்பில் அடித்துக் கொண்டு அழுதாள்!

"என் வீட்டை விட்டுட்டு நான் வரவே மாட்டேன்டா சதீஷ்!" அலறினாள் மாலதி.

பாலகிருஷ்ணனுக்கு கண்க ளில் நீர் பெருகியது. அவரும் காரைவிட்டு இறங்கி வெளியே வந்தார். கடைசியில் சதீஷ், பூர் வீக வீட்டைக் காலி செய்யும் எண் ணத்தைக் கைவிட வேண்டியிருந் தது.

'வீடு வாடகைக்கு விடப்பட் டும்' போர்டை அம்மு திருப்பி மாட்டினாள்!"

கேலிச் சித்திரக்காரர் - "கார்டூனிஸ்ட்" மகா கெட் டிக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும். அதுவும் அரசி யல் பற்றிக் கேலிச்சித்திரம் வரைபவர்சற்றும் பயப்படாமல் தவறுகளை நகைச்சுவை யாகச் சித்தரிக்க வேண்டும்.

நம் நாட்டு கார்டூனிஸ்டுக ளில் பிரபலமானவர், முதன்

கல... கல... கல!!!

மையானவர் ஆர்.கே. லட்சு மணன். மைசூரில் பிறந்த லட்சு மணன் அங்கேயே பி.ஏ. பட்டப் படிப்பு முடித்தார். சிறுவயதி லிருந்தே சித்திரம் வரைவதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு சித்திரங்கள் வரைந்து தள்ளினார்.

நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த ஆண்டான 1947 ஆம் ஆண்டில் லட்சுமணன் பம்பாயிலிருந்து வெளிவந்த "டைம்ஸ் ஆஃப் இண்டியா" வில் கார்டூனிஸ்டாகப் பணியில் சேர்ந்தார். 50 ஆண்டுகள் அங்கே பணிபுரிந்து

ஆயிரக் கணக் கில் கேலிச் சித் திரங்கள் வரைந் தார். பாரதம் மட்டு மின்றி பார் முழுவதிலு மிருந்து பாராட் டுகள் பெற்றார்.

கார்டூனிஸ்ட் லட்சுமணனுக்கு மிகவும் பிடித்த பறவை காக்கை என்று டைம்ஸ் ஆஃப் இண்டியா பத்திரிகை கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவர் வரைந்த கார்டூன்களில் அதிகமாக இடம் பெற்ற பறவை காக்கைதான்.

ஒரு சமயம் "காக்கை எக்சிபிஷன்" என்றே ஒரு தனிக்காட்சி நடத்தினார். அதில் சுமார் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட காக்கைச் சித்திரங்கள்! அனைத்தும் அவர் வரைந்தவை! கூட்டம் கூட்டமாக, காக்காய் பள்ளிக்கூடம்; வாயில் வடையுடன்... இப்படி பல கோணங்களில் காக்காய்கள்! மேலும் இவருக்கு "பிள்ளையாரை" ரொம்பவும் பிடிக்குமாம். பிள்ளையார் கார்டூன்களையும் நிறைய வரைந்திருக்கிறார்.

"TUNNEL OF TIME" ஆர்.கே. லட்சு மணன் சுயசரித்திலிருந்து தமிழில் ராமரத்னம்

புத்தகச் சுருக்கம்

பயண இலக்கிய நூல் வரிசையில் சுற்று வித்யாசமான ஒரு நூல் ... சமித் சாஹ்னி எழுதிய ALL THE WORLD'S A SPITTOON என்ற அந்த நூலில் பூகோள மும் வரலாறும் சமூகவியலும் சமஅளவில் கலக்கப்பட்டு, பலநாட்டு மக்களின் இயல்பான சபாவங்களை கவையாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் வழங்க ஆசிரியர் முயன்றிருப்பதைக் காண முடிந்தது.

இந்த நூலின் தலைப்பை தமிழ்ப்படுத்தினால் சங்கடமாக இருக்கும். நமது தமிழ் மன்னர்கள் அவையில் அமர்ந்திருக்கும்போது அருகில் ஒன்றி ரண்டு அடைப்பக்காரர்கள் நின்று கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் கையில் ஒரு வெண்கலக் கிண்ணம் இருக்கும். மன்னர் தனது வாயிலிருந்து தாம்பூலம் தரித்த உமிழ்நீரை, அந்த அடைப்பக்காரன் வசமிருக்கும் கிண்ணத்தில் உமிழ்வார்கள். அதுபோன்ற ஒரு கிண்ணத்தைத்தான் 'Spittoon' என நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். அப்படியென்றால் உலகம் என்பது அந்தக் 'கிண்ணம்' தானா? பார்ப்போம்.

சமித் சாஹ்னி - லண்டனில் 'அக்கவுண்டென்ட்'டாகப் பணிபுரியும் இந்தியர். இவருக்கு நாடுகள் சுற்றுவதில் கொள்ளை ஆசை. அதுவும் மக்களோடு மக்களாக இரண்டறக் கலந்து ஒரு சாதாரண பயணியாகப் பழகி அவர்க

பயண இலக்கியம்

சமித் சாஹ்னி

தமிழில்... ஜனகன்

ளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் நிறைந்த ஒரு பயண எழுத்தாளர். இதற்காகவே, இவர் லண்டனிலிருந்து தரை மார்க்கமாக, இந்தியாவுக்கு வர முடிவு செய்தார். இவருக்கு லண்டனில் பணிபுரியும் வாய்ப்பு இருந்தபோதிலும், தாய்நாடு திரும்பிவிட விரும்பினார்.

ஐரோப்பா வழியாக துருக்கி, ஈரான், பாகிஸ்தான் நாட்டின் உள்புகுந்து தரை மார்க்கமாக இந்தியா வந்து சேர சாலை வசதி இருந்தது. ஆனால் பாகிஸ்தானுக்குள் நுழைந்து வெளியேற, லண்டனில் வசிக்கும் ஒரு இந்தியனுக்கு 'விசா' கிடைப்பது மிகவும் சிரமம். இதற்குச் சுற்று மாறாக, சுற்று வழியில் ஸ்காண்டிநேவிய பீடகற்பம் (நார்வே) வழியாக சைபீரியா, (ரஷ்யா), மாஸ்கோ, மங்கோலியா, சீனா, திபெத், நேபாளம் வழியாக இந்தியாவுக்கு வந்து சேருமாறு பயணத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டார்.

லண்டனில் ஜூலை மாதம் புறப்பட்டு டிசம்பர்-ஜனவரியில் இந்திய மண்ணை மிதித்

புத்தகச் சுருக்கம்

துவிட வேண்டும். அவருடைய நெருங்கிய லண்டன் வாழ் தமிழருக்கு, ஜனவரியில் (தை மாதம்) சென்னையில் திருமணம். அவசியம் கலந்து கொள்வதாக உறுதிமொழியும் கொடுத்துவிட்டு பயண ஏற்பாடுகளில் இறங்கினார். எக்காரணம் கொண்டும், விமானத்தில் பயணம் செய்வதில்லை என்ற உறுதியை எடுத்துக் கொண்டார். (back bag) பயணத்தின் போது தேவைப்படுவதை அடைத்து வைத்துக் கொள்ள ஒரு முதுகுச் சுமை. போக்குவரத்து வசதி இருந்தால், பஸ், ரயில், படகுப் பயணம். இல்லையென்றால் பாதையில் தென்படும் லாரி, கார், வண்டியில் 'லிஃப்ட்' கேட்டுப் பயணம். இதனை ஆங்கிலத்தில் (hitchhikens) என்று சொல்லுவார்கள். சமித் சாஹ்னி தனக்குத்தானே முடிவு செய்து கொண்டு பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளில் இறங்கினார்.

ஸ்வீடன், ஃபின்லாந்து மற்றும் ரஷ்யாவிற்கு 'விசா' எடுக்கவேண்டும். நார்வே (ஸ்காண்டிநேவியா) யிலிருந்து ரயில் மூலமாகவோ 'ஃபெர்ரி' மூலமாகவோ ரஷ்யா சென்றடைய முன்சூட்டியே டிக்கெட் ரிசர்வ் செய்யவேண்டும். லண்டனில் உள்ள ஸ்வீடன், ஃபின்லாந்து, நார்வே தூதரகங்களில் 'விசா' கோரி விண்ணப்பித்தார். வேடிக்கையான பதில் வந்தது.

ஃபின்லாந்து தூதரகம், நார்வே தூதரகத்தைப் போய்ப்பார் என்றது. நார்வே, ஸ்வீடன் நாட்டு தூதரகம் உனக்கு விசா வழங்க சம்மதித்திருக்கிறதா என விசாரித்து வா என்றது. கடைசியில் லண்டனில் உள்ள ரஷ்யா தூதரகத்தைச் சந்தித்தபோது, 'விசா' வழங்க நேரடியாக ஒரு கோரிக்கையை வைத்தனர். பணம்! அதிகப்பணம்! கையூட்டாகப் பணம்! (இது சோவியத் ரஷ்யா விழுந்து உருவெடுத்த இன்றைய ரஷ்யா!)

சமித் சாஹ்னி சம்மதம் தெரிவித்து, 'பேரம்' பேசி லண்டன் நாணயமான 'பவுண்டில்' பணம் கொடுக்கத்தயாரானவுடன் ஒரு சிக்கல் எழுந்தது. எந்த விமானத்தில் பயணம் செய்யப் போகிறீர்கள்? எந்த ஓட்டலில் மாஸ்கோவில் தங்கப் போகிறீர்கள்? இவற்றிற்கான முன்பதிவு ரசீதுகளைத் தாக்கல் செய்தால் (லஞ்சப் பணம் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு) 'விசா' வழங்கப்படும் என தூதரகம் கறாராகத் தெரிவித்துவிட்டது.

ஆனாலும் மனம் தளராத 'சாஹ்னி' லஞ்சப் பணத்தை ஒரு தரகர் மூலம் தள்ளினார். காரியம் முடிந்துவிட்டது. ரஷ்யா செல்ல 'விசா' கிடைத்துவிட்டது. ஃபின்லாந்து தூதரகத்தை நோக்கி அடுத்த படையெடுப்பு. ஏற்கனவே பலமுறை நடையாய் நடந்து தூதரக அலுவலர்களை சலிப்பூட்டி அலுக்க வைத்த அனுபவம். மாஸ்கோவிற்குள் பயணம் செய்ய ஒரு முன்பதிவு ரயில் டிக்கெட். இந்த டிக்கெட்டைக் காட்டி நார்வேயில் ஃபெர்ரியில் பயணம் செய்ய ஒரு டிக்கெட். ரஷ்ய

உலகம்
ஒரு சிண்ணம்

புத்தகச் சுருக்கம்

விசா. பிரச்சனை தீர்ந்தது. வரிசையாக 'விசா' க்கள்....

பிறகு மங்கோலியா செல்ல விசாவிற் கான முயற்சி. லண்டனில் மங்கோலியா செல்ல விசா வழங்கும் அலுவலகத்தில் இன் றுவரை இந்தியர் ஒருவர் கூட விசா கோரி விண்ணப் பிக்கவில்லை என அங்குப் பணி புரிந்த பெண் ஊழியர் சொன்னார். மறுநாள் மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்த்துக்களுடனும் மங் கோலியா செல்ல விசா. பிறகு சீனா செல்ல வேண்டும். லண்டனில் சீன தூதரகத்தில் வேலைகளை முடித்துக் கொடுக்க நிறைய டிராவல் ஏஜென்ஸிகள் உள்ளன. எக்கச்சக்க மாக கமிஷன் எதிர்பார்ப்பார்கள். சமித் சாஹ்னி தயங்காமல் கேட்ட தொகையை வழங்கினார். 'விசா'க்கள் அனைத்தும் தயார். புறப்பட வேண்டியதுதான்.

முதலில் ஸ்காண்டிநேவியா!

அதாவது நார்வே!

நார்வே - ஸ்காண்டிநேவியா

நார்வே நாடு, வடக்கு அட்லாண்டிக் கடல் - நார்வேஜியன் கடல் என நாமகரணம் சூட்டிக் கொள்ளும் பகுதியில் உள்ளது. உலக வரைபடத்தில் இங்கிலாந்துக்கு மேலே, ஐஸ்லாந்திற்கு நேர் எதிரே தென்படும் சிறிய நாடு. உலகின் மிக உயரிய விருது என கருதப் படும் நோபல் பரிசுகள் இந்த நாட்டின் தலை நகரான ஒஸ்லாவில், ஒவ்வொரு வருடமும்

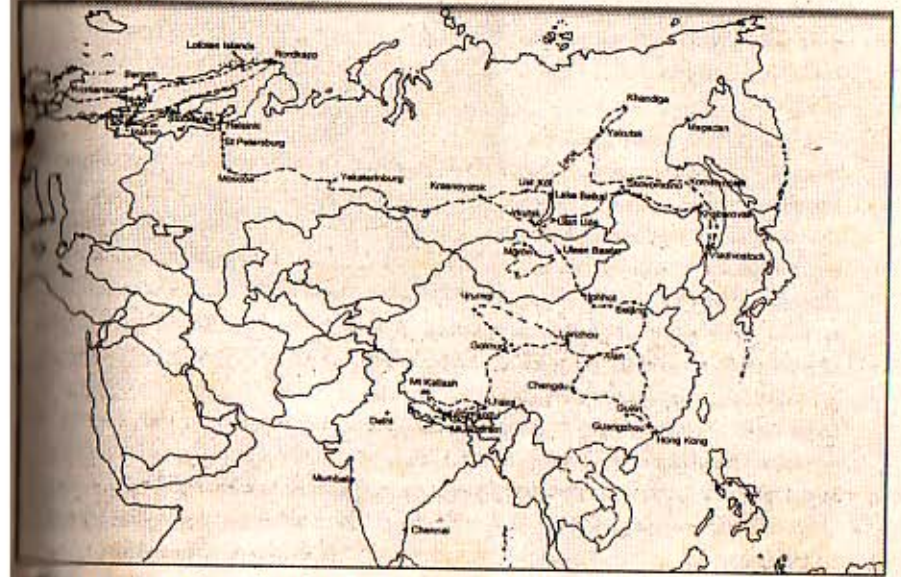

டிசம்பர் பத்தாம் தேதியன்று வழங்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டை நள்ளிரவுச் சூரியன் பூமி எனச் சொல்லுவார்கள். மே மாத நடுவிலிருந்து ஜூலை மாத இறுதிவரை இந்தப் பகுதியில் சூரியன் அஸ்தமனமாவதில்லை. இத்துடன் தொடுவானில் மெல்ல மேலெழும்புவ தாகக் காணப்படும் சூரியன் நவம்பர் கடைசி முதல் ஜனவரி முடிய வானில் பவலி யும் வராது.

இந்த நாட்டின் மொத்தப் பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பகுதி யில் மட்டுமே மனிதர்கள் வசிக்கிறார்கள். அறுபது சத விகித நிலப்பரப்பு தண்ணீர் சூழ்ந்தது. மீதமுள்ளவை காடும் மலையும். நார்வே யின் ஒரு எல்லையை ஒட் டிய நகரம் வார்தே, ரஷ்யா வை உரசியவாறு உள்ளது. சோவியத் ரஷ்யா உடைந்த பிறகு, பிழைப்பு தேடி நார்வே வரும் பெண்க ளின் எண்ணிக்கை மிக அதி கம் என்று தெரிகிறது. இங்கு வரும் ரஷ்யப் பெண்களும் பொருளிட்ட மேற்கொள் ளும் தொழிலும் ஒரு மாதிரி யானதாக இருப்பதாகக் கூறு கிறார்கள்.

'வார்தே'யில் ஆண்டு தோறும் ஜாஸ் இசைத் திரு விழா, ஐரோப்பிய மக்க ளைக் கவர்ந்திழுக்கும் வகை யில் கொண்டாடப்படுகி

புத்தகச் சுருக்கம்

றது. மரத்தை இழைத்து இவர்கள் கட டியுள்ள வீடுகள் மிக அழகாக இருக்கி ற்றன. புகையிலை மோகம் கொண்ட மக்கள். வீதி முழுவதும் புகையிலைச் சாறு வாய்வழி வழிந்து ஓடுகிறது. குளிப்பது, உடை மாற்றிக் கொள்வது போன்ற விஷயங்களுக்கு ஆண், பெண் இரு பாலரும் மறைவிடத்தை நாடுவதில்லை. இது, நார்வேயில் பய னம் செய்யும் அயல்நாட்டுப் பயணிக ளுக்கு தர்ம சங்கடத்தை ஏற்படுத்தக்கூ டும்.

'ஸ்டோர் கயிற்கான்' என்ற மிகப் பெரிய கிறிஸ்துவ தேவாலயமும் குங் கலிகாஸ்டாட்டட் என்ற மிகப் பெரிய அரண்மனையும் அனைவரையும் நிச்ச யம் வசிகரிக்கும். இந்த நாட்டின் நிலப் பகுதியில் நிறைய தீவுத் திடல்கள். மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட் டுள்ளவர்களின் வீடு, படகு, வலை பார்த்து மகிழும் வகையில் மிகவும்

வித்யாசமானவை. அதிக மக்கள் கூட்டமில்லாத நாடு. விச்சாந்தை யாக நடக்கலாம்.

ரஷ்யா

மாஸ்கோவில் காண்பதற்கும் ரசிப்பதற்கும் நிறைய இடங்கள் உள்ளன. சாலையில் நடந்தால், நாம் அயல்நாட்டுக்காரர் என்பதை நன்கு அறிந்த, எதிர்ப்படும் அனை வரும் ஏதோ ஒரு வகையில் இடை மறித்து தொல்லை தருவார்கள். இதிலிருந்து தப்பிப்பது மிகவும் சிர மம். உடல் வணிகம் செய்யும் பெண்களின் தொல்லை ஒரு புறம் என்றால், போலீஸார் இடைம றிந்து பாஸ்போர்ட், விசா, அடையாள அட்டை எனக் கேட்டு நச்சரித்து ஏதாவது காசு கறக்க நடத் தும் அடாவடித் தொல்லையோ பெருந்தொல்லை. இன்றைய ரஷ்யாவைப் பற்றி, ஏன் இந்தியாவில்

புத்தகச் சுருக்கம்

உள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் வாய் மூடி மௌனம் சாதிக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

''மாஸ்கோ நகரில் ஏராளமான மியூசியங்கள். ஒரு மியூசியத்தைப் பார்க்கக்கூட நான்கு நாட்கள் போதாது. என்னுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்த சாலை 'நேவஸ்கி பிராஸ்பக்ட்' தான்.

சாலை முழுவதும் அரண்மனை மாநிரி பிரம்மாண்டமான, தலை நுணுக்கம் மிகுந்த கட்டடங்கள், ஜார் மன்னனின் டாம்பீகச் செலவுகளின் அடையாளமாகக் காணப்படும் இந்தச் சாலையில் பதினான்காம் எண் கட்டடத்தின் மீது ஒரு பெயரில் பலகை தெரிந்தது. அருகே போய்ப் பார்த்தேன், வியப்பில் என் விழிகள் விரிந்தன.

ரத்தம் தெறித்து செஞ்சிவப்பாய்க் காட்சியளிக்கும் சர்சு கட்டடம். இந்த இடத்தில்தான் இரண்டாம் ஜார் அலெக்சாந்தர் குத்திப் படுகொலை செய்யப்பட்டானாம். அவன் மீது பாய்ந்த சுத்தியிலிருந்து தெறித்துச் சிதறிய ரத்தம் தான் அந்தக் கட்டடத்தின் மீது பதிந்துள்ளதாம். பின்னர் வந்த கம்யூனிஸ சோஷலிச அரசு இந்த இடத்தை ஞாபகச் சின்னமாகப் பாதுகாத்து வந்துள்ளது. ஆனால் இது முழுக்க முழுக்க உண்மையான நினைவுச் சின்னம் என்பதைக் கேட்டறிந்தபோது, ஜார் மன்னனின் கொடுங்கோன்மையை ஒழித்த லெனினவாதிகளே, சோவியத் நாட்டை இத்துணை மோசமான நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டார்களோ என்பதும் என்னும் கிளைத்தெழுந்த வினா. விடை, கேள்விக் குறிதான்.

இதனையடுத்து, அருகில் உள்ள நதிக்குள் தென்பட்ட சிறுதீவில் கம்பீரமாகத் தோற்றமளித்த பிரம்மாண்டமான அரண்மனை. பீட்டர் சக்ரவர்த்தி எழுப்பியதாம் இது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கலைநுணுக்க வேலைப்பாடு

ளின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடாகக் காட்சியளிக்கும் இந்த 'நேவா டெல்டா' மாளிகை, பீட்டர் மாமன்னனின் சரித்திரச் சின்னம். - இதனை 'உள்ளது உள்ளபடி' பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் இன்றைய அரசும் மிகுந்த அக்கறை செலுத்துவது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். மூன்று நாட்களுக்கு மேல் மாஸ்கோவில் தங்க நான் விரும்பவில்லை. என் ஆர்வமும் கவனமும் சைபீரியாவிலேயே இருந்தது.

ரஷ்யாவில் மற்றுமொரு சுவாரஸ்யமான விஷயம் என் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. யாரிடமாவது முகவரி விசாரித்தால், 'லேன்ட் மார்க்' கேட்டால், 'நீங்கள் இந்தியரா?' என்ற கேள்வியும். பிறகு 'பாலிவுட்' பற்றி விசாரணை. இந்த சினிமா நடிகர்கள்,

புத்தகச் சுருக்கம்

இந்திப் பாடல்கள் மீது ரஷ்யர்களுக்கு இருந்த மோகம் என்னை வியப்பிலாழ்த்திற்று. 'பாலிவுட்' பற்றி, என்ன 'பீலா' விட்டாலும் வாய்க்குள் ஈ நுழைவது கூடத் தெரியாமல் கேட்கிறார்கள். இந்த ஒரே 'துருப்புச் சீட்டை'ப் பயன்படுத்தி பல காரியங்களை நான் ரஷ்யாவில் சாதித்துக் கொண்டேன். இத்துணைக்கும் எனக்கு இந்தி சினிமா நடிக, நடிகர் பற்றி மிகக் குறைந்த ஞானமே! இதுவே நன்கு 'ஒர்க் அவுட்' ஆயிற்று.

பூமியின் நிலப்பரப்பில் ரஷ்யாவில் உள்ள சைபீரியா மிக வித்யாச்சமான தட்பவெட்ப நிலையைக் கொண்டதாகும். (- 90 டிகிரி) இங்குள்ள நீர்நிலைகளில் கோடை காலத்தில் படகுப் போக்குவரத்து இருக்கும். பனிக்காலத்தில் அந்த நீர்நிலைகள் பனிப்பாறைகளாக மாறிவிடும். இதுவே சக்கர வண்டிகள் பாதையாக மாறிவிடும். உலகின் 'உறைந்த நிலப்பகுதி' என சைபீரியாவை புவியியல் நிபுணர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், என்னை ஆச்சரியத்திலாழ்த்திய தகவல் ஒன்று கிடைத்தது. உலகில் உள்ள மொத்த தாவரங்களில் (மரம், செடி) முப்பது

சதவிகிதம் சைபீரியாவில் உள்ள காடுகளில் தான் இருக்கிறதாம். இது இயற்கையின் அற்புதம் இல்லையா?

அடுத்ததாக, சைபீரியாவில்தான் ஒரே பெற்றோருடன் (Single Parenthood) வாழும் குழந்தைகள், உலகிலேயே இங்குதான் அதிகமாம். இந்த விஷயத்தில் சைபீரியாவுக்கே முதலிடம். இங்குள்ள மக்களுக்கு 'வோட்கா' எனும் மதுவகை மீது இருக்கும் மோகம் அதிகம். நான், 'வோட்கா' வாங்கிக் கொடுத்தே சைபீரிய மக்களிடம் நிறைய சலுகைகள், வசதிகள் பெற்று கொண்டேன். ஆண், பெண் இரு பாலரும் 'வோட்கா' விற்கு அடிமைகள். அடுத்து மங்கோலியாவை நோக்கிப் பயணப்பட்டபோதும் இதே 'வோட்கா' தான் எனக்குக் கை கொடுத்து உதவி என் பயணத்தை ரம்மியமாக்கிற்று.

மங்கோலியா

மங்கோலியா என்றால் நினைவிற்கு வருவது செஞ்சிஸ்கான் என்ற முரட்டு வீரனின் பெயர்தான். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இந்த மன்னன் பல கூறுகளாகப் பிரிந்து கிடந்த மங்கோலியாவை ஒருங்கிணைத்து வலிமை மிகுந்த நாடாக்க எடுத்த முயற்சிதான் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சீனாவின் ஒரு பகுதியை ஆக்ரமித்து தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததும் இந்த செஞ்சிஸ்கான்தான். காட்டு மிராண்டித் தனமான தோற்றத்துடன், முரட்டுக் குதிரையில் பவனி வரும் போர்வெறி கொண்ட மன்னன் இவன். நாடுகளை ஆக்ரமிக்கும் போர்க் குணம் கொண்ட செஞ்சிஸ்கானின் மங்கோலியா, புத்தமத்ததை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டது என்பது சுவாரஸ்யமான விஷயம். மற்றொன்று, செஞ்சிஸ்கான் என்ற பெயரில் உள்ள 'கான்' என்பதைப் பார்த்துவிட்டு இவனை இஸ்லாமிய மன்னன் எனப் பலர் பலகாலம் கருதி வந்துள்ளனர். ஏன், இந்தியாவில் கூட இப்படித்தான் பேசி வந்துள்ளனர்.

தில் மோகம். இன்றைய சீனாமீது கோபமான கோபம்.

'கேவின்' தனது அகழ்வாய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுத்த பகுதி கோபி பாலை வனம். தனது ஆய்வு முடிவுகளை, கண்டு பிடிப்புக்கான ஆதாரத்துடன் ஒரு கப்பலில் ஏற்றி அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பிவைத்து, அரிசோனா பல்கலைக் கழகத்தின் பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இவருக்கு ஜப்பானிய 'ஹைசு' கவிதை எழுதுவதில் விருப்பம். ஹைசு என்பது சிறிய, கூர்மையான, பொருள் ஆழம் நிறைந்த சிக்கனமான வார்த்தைகளைக் கொண்ட ஒரு பொருள்பற்றி விளக்கும் கவிதை. ஜப்பானில் பதினேழு வார்த்தைகளுக்கும், மூன்று வரியில், ஒரு முழுமையான கருத்தை விளக்கக் கூடியதாக உள்ள

கவிதைதான் 'ஹைசு' என இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர். ஆனால் இந்த இலக்கணமரபு, மற்ற நாட்டு 'ஹைசு' கவிதைகளில் காணமுடியாது. கேவின், 'ஹைசு' கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதி ஏராளமாகச் சம்பாதித்துள்ளதாகக் கூறினார். ஒரு அகழ்வாராய்ச்சி மாணவனால், கோபி பாலைவனத்தில் பூமியைத் தோண்டும் போது, ஹைசு கவிதை உற்று கூட பீறிட்டு வரும் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தபோது எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

கிறிஸ்துவ மதத்தை மங்கோலிய மக்கள் வெறுத்துக் கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். 'கேவின்' இதனால் சிறிதளவு பாதிக்கப்பட்டார். ஆனால் புத்தர் அவதரித்த பூமியைச் சேர்ந்தவன் என்பதால், இந்துவாக இருந்த எனக்கு ராஜ உபசாரம். இங்குள்ள மக்களுடன் நட்புடன் பேசிப் பழக எனக்கு உதவியது 'வோட்கா'தான். மங்கோலிய மக்கள் 'வோட்கா' பைத்தியத்தில் எதையும் இழக்

இங்கு 'கேவின்' என்பவர், நான் தங்கிய விடுதியில் எனக்கு நண்பரானார். அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கு வந்து அகழ்வாராய்ச்சி செய்து வருகிறார். இதற்கு அரிசோனா (அமெரிக்கா) பல்கலைக்கழகம் உதவித் தொகை வழங்குகிறது. பணம் வரத் தாமதமாகும் போதெல்லாம், மங்கோலிய மக்களுக்கு ஆங்கிலம் சொல்லித் தந்து சம்பாதிக்கிறார். மங்கோலிய மக்களுக்கு ஆங்கில மொழி பயில்வதில் ஆர்வம். செஞ்சில்கானின் பராக்கிரமத்தை நினைத்து கர்வம். சோவியத் ரஷ்யாவிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த போது, நாடு வளர்ச்சியடைந்துள்ளதாகப் பேசி மகிழ்வ

கத் தயாராக இருப்பதைப் பார்த்து மீண்டும் ஒருமுறை ஆச்சர்யப்பட்டேன்.

இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி, ஸ்பெயின் ஆகிய நாளுக்கு நாடுகளின் மொத்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட மங்கோலியாவில் மொத்த மக்கள்தொகையும் லண்டன் நகரின் மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான். இருந்தால் என்ன? மிகப்பெரிய நிறைவு வெளி, கண்களைக் கவரும் மலைத்தொடர், நீர்வீழ்ச்சிகள், நாய்மையான நீர் நிரம்பிய பெரிய ஏரிகள், அடர்ந்த காடுகளில் வண்ண வண்ணமான வாசனைப் பூக்கள், குறுக்கு நெடுக்காக ஓடும் சிற்போடைகள் என இயற்கையின் ரம்மியம் கொலுவிருக்கும் எழில் நிறைந்தநாடு மங்கோலியா.

என் பயணத்தில் அடுத்த நாடு சீனா. ஆம், செஞ்சீனா!

சீனா

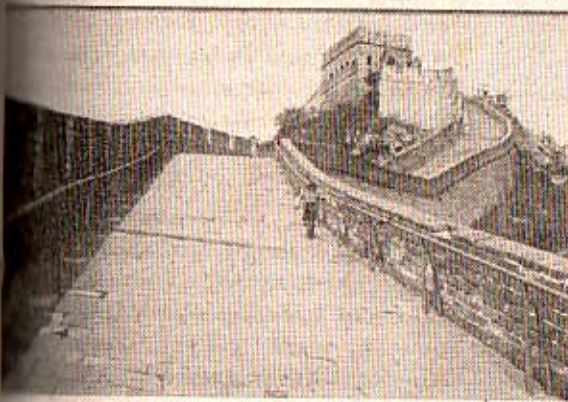
அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட மிகப்பெரிய பழமையான நாடு. சீனாவின் தலைநகரான பீஜிங் (பீகிங்) இந்த எல்லையைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சிறந்த நகரமைப்பு இவர்களுக்கு டிரேட் மார்க். இருந்தும் சில கட்டுப்பாட்டை மீறிய சிறிய தெருக்களுக்கும், ஒழுங்கின்றி கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் சில தென்படாமலில்லை. சீன மொழி எழுத, படிக்க, பேச சிக்கல் நிறைந்த மொழி. சீனாவின் தெருக்களில்

கூட எண்கள் கிடையாது.

கலாசாரத்தைப் பொருத்தவரை சீனா என்பது ஒரு தனித்துவப்போக்கு கொண்டது. வடக்கில் கடுமையான குளிர்நிலை சைபீரியா, தெற்கில் பிரம்மாண்டமான இமயமலை, கிழக்கில் பிரம்மாண்டமான பசிபிக் கடல், மேற்கில் சுட்டெரிக்கும் பாலைவனம். நடுவில் சீனா.

சோவியத் கையாண்ட சோசலிசம் வேறு. சீனாவின் மாசே துங் நடைமுறைப்படுத்த முயற்சித்த கம்யூனிச சோஷலிசம் வேறு. ஏகாதிபत्य முதலாளித்துவ நாடு என பறையறிவிக்கப்பட்ட அமெரிக்காவுடன் இன்று மிகப்பெரிய அளவில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு ஏராளமாக அன்னியச் செலாவ

ணியை ஈட்டும் சீனா, பொருளாதார நிலையில் குதிரைப்பாய்ச்சலில் முன்னேறி வருகிறது. சைக்கிள் சவாரி என்ற நிலையிலிருந்து மாறி உல்லாசக் கார் பவனி என்ற நிலைக்கு உயர்ந்து வருகிறது சீனா. மனித சக்தியை முழு மையாகப்

பயன்படுத்தி பலனை அனுபவிக்கும் நாடு, உலகிலேயே சீனா ஒன்றுதான்.

மாஸ்கோவில் உள்ள செஞ்சதுக்கத்தை விடப் பெரியதாக டியானன்மென் ஸ்கூயர் இருந்தது. இதற்கு அருகில் 'சுவர்க்க அமைதி வாசல்' இருக்கிறது. இங்குப் புகுந்தால் 'தடை செய்யப்பட்ட நகருக்குள் நுழையலாம். 'மிங்' அரசபரம்பரையினர் வாழ்ந்த எச்சம் இங்குப் பார்வையாளர்களுக்காகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சீனக் கடைத்தெருக்களில் 'லுக்கி லுக்கி டச்சி டச்சி' பட்டு வகைத் துணி ரகங்கள், மூலிகை மருந்துகள், புத்தகங்கள், உணவுப் பொருள்கள், ஓவியங்கள் - என அநேக நடைபாதைக் கடைகள். பார்வையிட மட்டுமே, பொழுது போக்க மட்டுமே இந்தக் கடைத்தெரு அனுபவத்தைப்

பயன் படுத்திக் கொண்டேன்.

'டெம் பிள் ஆஃப் ஹெவன்' என்ற பெயரில் ஒரு பூங்கா. காதலர்கள் தங்களை மறந்த நிலையில் உல்லாசமாகப் பொழுதைக் கழிக்கும் பூங்கா இது. மாலை நேரங்களில் ஓய்வு பெற்ற வயதானவர்களின்

அரட்டைக் கச்சேரி செய்யும் இடமும் இந்தப் பூங்காவில்தான். சீனக் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இசை, நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகளும் இந்தப் பூங்காவில் நிறைய அன்றாடம் நடைபெறுகிறது. மொத்தத்தில் பொழுதைக் கழிக்க மிகச் சிறந்த இடம். உணவுப் பண்டங்கள் மிகக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கிறது. அசைவம்தான்.

சீன நெடுஞ்சுவர் பார்க்கப்ப புறப்பட்டேன். ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட உலக அதிசயமல்லவா இது. ஆறாயிரம் கிலோ மீட்டர் நெடுஞ்சுவர். ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே இதில் பயணம் செய்ய முடிந்தது. பின்னர் சீனக் காவல்துறையினரின் கெடுபிடி. காவல்துறைக்கு லஞ்சம் கொடுத்து மேலும் கொஞ்ச தூரம் பயணம் செய்ய முடியும் என அநேக வெளிநாட்டுப் பயணிகள் முயற்சி செய்து தோல்வியடைவதை தார இருந்து பார்த்த எனக்கு, சீனக்காவல் துறை மீது மரியாதை அதிகரித்தது.

சீனாவினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள திபெத்திற்குள் நுழைந்தேன். லாசா நகரம், போட்டாலா மாளிகை, ஐந்தாவது தலாய் லாமா மதத் தலைவராக இருந்து பரிபாலனம் செய்த நகரம். இன்று வாய்பேச முடியாத ஊமைபோல், சீன அரசின் அதிகார

வர்க்கத்தின் அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து நடுங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் திபெத்தியர்கள். தலாய் லாமா வழிவந்த பின்தோன்றல்கள் சீன ஆட்சியாளர் கையில் கொத்தடிமையாகப் பிடிபட்டுக் கிடக்கின்றனர்.

இமயமலையின் ஒரு பகுதியில் அழகு மிளிர் கொலு வீற்றிருக்கும் திபெத்தை சீனர்கள் ஏன் மடக்கிப்பிடித்து அடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்? யோசித்துப் பார்த்தால், நேபாளத்திற்குள் புகுந்துவிட்ட மாவோயிச தீவிரவாதிகளுக்குப் பாதை அமைத்துக் கொடுக்கத்தானோ என நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

கைலாச மலைக்குள் நுழைய 'போட்டாலா' நான் நுழைவாயில். கடுமையான கெடுபிடி. நிர்பந்தம். குழுவினருக்கு அனுமதி கிடைக்கும். டிராவல் ஏஜெண்ட் மூலம் வந்தால் நுழையலாம். எனக்கு இரண்டும் இல்லை.

ஆனால் லாசா நகரின் தென்கிழக்குப் பகுதிக்குப் போய், கரடுமுரடான பாதையில் பயணம் செய்து யார்லுங் ஸாங்போ நதியை ஃபெர்ரி மூலம் கடந்து சாம்யே மொனாஸ்டீரியை அடைந்துவிட்டால், இமயமலைப் பகுதிக்குள் 'பர்மிட்' இல்லாமல் நுழைந்து விட முடியும் என்பதை விசாரித்தறிந்து, எனது சாலை மார்க்கப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன்.

நெடிதுயர்ந்த மலைப்பாதையும், அதளபா

தாளத்தை நோக்கி கீழிறங்கிச் செல்லும் பள்ளத்தாக்குப் பாதையும் என்னுள் ஒரு 'திரில்'வை ஏற்படுத்திய தால் களைப்பு தெரியவில்லை.

'சாம்யே' என்றால் திபெத்திய மொழியில் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று பொருள். பெளத்த லாமாக்களுக்கு இந்த மடாலயமே பழமையானது.

மேரு மலையில் மாணசரோவர் ஏரியின் கரையை அடைந்த போது என்னுள் பொங்கிப் பிரவாகமெடுத்த ஆனந்தத்திற்கு அளவே கிடையாது. வார்த்தையில் வர்ணிக்க முடியாத வசீகரமான சுற்றுச்சூழல், தட்பவெட்பம். வானமும் மேகமும் கொஞ்சி விளையாடுகிறது. பனியும் குளிரும் கண்ணாமூச்சி ஆடுகின்றன. இந்தப் புனிதமான இயற்கைச் சூழலில் இறைவன் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். இதைவிடச் சிறந்த உறைவிடம் இறைவனுக்கு உலகில் வேறு எங்கு அமையும்?

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் பயணிகள். வந்து சேர்ந்த பய

ணக்களைப்பை முற்றிலும் மறந்துவிட்டு வியப்பின் விளிம்பில் விகசித்து நிற்பதைப் பார்த்தேன். இதுவே ஒரு புது அனுபவம்தான். நேபாளம் நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

நேபாளம்

நாட்டுக்குள் நுழைய சலபமாக அனுமதி கிடைத்தது. எனது தாய் மொழியான இந்தி பெரிதும் பயன்பட்டது. இது ஒரு இந்து நாடு. காட்மாண்டு நகரில் முதுகுச் சுமைப் பயணிகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு, குறைந்த வாடகையில் தங்குமிடம். சுவையான இந்திய பாணி உணவு. இதமான தட்பவெப்பம். அளவோடு கூடிய மக்கள், வாகன நடமாட்டம். ஏழாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட பிரம்மாண்டமான சிவாலயம். கலைநயம் மிகுந்த மன்னர் மாளிகை. நேபாளத்திலிருந்து இந்திய எல்லை நோக்கிப் பயணம். எனது சாலைவழி லட்சியப் பயணம் திட்டமிட்

டபடி முடியும் கட்டடம்.

நேபாளத்தின் மேற்கு எல்லை வழியாக பதினெட்டு மணி நேர பஸ் பயணத்திற்குப் பிறகு இந்திய எல்லைப்புற சுங்க வாசல் உள்ள மகேந்திர நகர் வந்துசேர விரும்பினேன். இமயமலை சுற்றிச் சுற்றி உள்புகுந்து, மேலேறி, கீழிறங்கிச் செல்லும் பனிமலைப் பாதை இது. சுகமான

இனிமையான பயண அனுபவம். மகேந்திரநகர், சுங்க இலாகா அதிகாரிகள் முன் நின்ற போது அதிகார, லஞ்ச லாவண்ய இந்திய அரசு ஊழியர்களின் செயல்பாட்டைச் சந்திக்க நேரிடும் என எதிர்பார்க்கவில்லை.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் எல்லைக்குள் நுழையும்போது கேள்வி கேட்பார்கள்; சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்ப்பார்கள்; ஏதாவது பணம் கிடைக்குமா என்று பார்ப்பார்கள். ஆனால் மரியாதைக் குறைவாக, பண்பாடின்றி - மகேந்திர நகரில் நடந்து கொண்டது போல் - அரசு அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளவேயில்லை. மனம் மிகவும் வேதனைப்பட்டது. என்ன நடந்தாலும் இவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் போராட்டம் நடத்திப் பார்ப்பது என முடிவு செய்தேன். வாக்குவாதம் குடுபிடித்தது. நான் விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை. உயர் அதிகாரி வரை முட்டி மோதிப் பார்ப்பதாக முடிவு செய்தேன்.

“நீ இந்தியன் தானே?”

“உன் நாடுதானே இது?”

இந்த இரண்டு கேள்விகளையே திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார்கள்.

நான் பீகார் வழியாக இந்திய மண்ணை மிதித்து, தமிழ்நாட்டில் நடைபெறும் என் நெருங்கிய நண்பனின் திருமண வைபவத்திற்குச் செல்லும் ஒரு சராசரி இந்தியனாக மாறினேன்.

★

ஆபிரகாம் லிங்கன் - ஜான் கென்னடி

சில விநோத ஒற்றுமைகள்

ஆபிரகாம் லிங்கன் காங்கிரசுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆண்டு - 1846.

ஜான் எஃப் கென்னடி காங்கிரசுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆண்டு - 1946.

ஆபிரகாம் லிங்கன் ஜனாதிபதியான ஆண்டு - 1860.

ஜான் எஃப் கென்னடி ஜனாதிபதியான ஆண்டு - 1960.

லிங்கன், கென்னடி இருவர் பெயரிலும் ஏழு எழுத்துகள் உள்ளன. இருவரும் வெள்ளை மாளிகையில் இருந்த பொழுது குழந்தைகளைப் பறிகொடுத்தனர்.

இரண்டு ஜனாதிபதிகளும் வெள்ளிக் கிழமை சுடப்பட்டு இறந்தனர்.

இரண்டு ஜனாதிபதிகளும் தலையில் சுடப்பட்டனர்.

லிங்கனின் காரியதரிசியின் பெயர் கென்னடி.

கென்னடியின் காரியதரிசியின் பெயர் லிங்கன்.

இருவரும் தெற்கத்திய அமெரிக்கர்களால் கொல்லப்பட்டனர்.

இருவருக்கும் அடுத்து பதவி ஏற்றவர்கள் தெற்கத்தியர்கள்.

இருவருக்கும் அடுத்து பதவி ஏற்றவர்களின் பெயர் ஜான்சன்.

லிங்கனுக்குப் பிறகு வந்த ஆண்டிலே ஜான்சன் பிறந்த ஆண்டு - 1808

கென்னடிக்குப் பிறகு வந்த லிண்டன் ஜான்சன் பிறந்த ஆண்டு - 1908.

லிங்கனை சுட்ட ஜான் வில்கின்பூத் பிறந்த ஆண்டு 1839.

கென்னடியைச் சுட்ட லீ ஹார்வி ஆஸ்வால்ட் பிறந்த ஆண்டு - 1939.

இரண்டு கொலையாளிகளின் பெயரிலும் மூன்று பெயர்கள் உள்ளன.

இரண்டு கொலையாளிகளின் பெயரிலும் பதினைந்து எழுத்துகள் உள்ளன.

லிங்கன் சுடப்பட்ட திரையரங்கத்தின் பெயர் 'கென்னடி.'

கென்னடி சுடப்பட்ட காரின் பெயர் 'லிங்கன்.'

பூத், திரையரங்கத்திலிருந்து ஓடி ஒரு தானியக் கிடங்கில் பிடிபட்டார்.

ஆஸ்வால்ட், தானியக் கிடங்கிலிருந்து ஓடி ஒரு திரையரங்கில் பிடிபட்டார்.

பூத்தும் ஆஸ்வால்டும் அவர்களின் விசாரணை முடியும் முன்பே கொல்லப்பட்டனர்.

- சரயு ... (இண்டர்னெட் மேய்ச்சலில் திரட்டியது...)

கஜல் கவிதைகள்

டாக்டர் ஜான் ஆசீர்வாதம்

தமிழில் 'கண்ணிகள்' எனும் செய்யுள் வகைபோல் உருது, பார்லி, மற்றும் ஹிந்தி மொழிகளில் இரண்டிரண்டு அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக அமையும் ஒரு இலக்கிய வகையே 'கஜல்' என்பது. தமிழின் குறட்பா போன்று ஹிந்தியில் தொன்றுதொட்டு இரண்டிரண்டு அடிகளில் நீதிகளைச் சொல்லும் 'தோஹா' எனும் செய்யுள் வகையைப் பெரும்பாலும் ஒத்து நிற்பது கஜல். அடிகள் தோறும் 13 + 11 என்று மாத்திரைகளைக் (சீர்) கொண்டு யாப்பு அமைவோடு நிகழும் 'தோஹா' போன்று 'துக்' எனப்படும் (எதுகை மோனை ஓசைநயம்) யாப்பில் அமைவது கஜல்.

தோஹா போலவே கஜல் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் தம் மட்டில் தொடங்கித் தம் மட்டில் பொருள் முடிந்துவிடும். 'முத்தக்' எனப்படும் சுதந்திரச் செய்யுட்களே எனினும், ஒரு செய்யுளோடு அடுத்து வரும் செய்யுள் தொடர்பு கொண்டு அமைய, அவ்வாறே பல செய்யுள்களின் தொகுப்பாக கஜல் விளங்கும். (தோஹாக்கள் ஒரே பொருளின் கீழ் தொகுக்கப்பட்டாலும், ஒரு தோஹா விற்கு அடுத்து நிற்கும் தோஹா

வோடு தொடர்பு கிடையாது.)

கஜல் பாடல் ஒன்றிற்கும் தலைப்பு கிடையாது. தொகுக்கப்பட்டு நிற்கும் இரண்டிரண்டு அடிச் செய்யுட்களிலிருந்து கஜல் எந்தப் பொருள் பற்றியது என்பதை ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவே உள்ளூறையாக அமைவதே கஜல். கஜலின் கரு இலைமறைக்காயாகவே நிற்கும். கஜலின் செய்யுள் நயங்களுள் இதுவும் ஒன்று.

கஜல் அமைப்பது எவ்வாறு?

கஜல்களில் தன்மையை வைத்து, அதனை தனிப்பட்ட ஒரு மொழி என்றே கொள்கின்றனர் அறிஞர்கள். அதனால் கஜல் எழுதுவதை 'கஜல் சொல்லுதல்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். கஜல் சொல்பவரை 'கஜல்கோ' என்று குறிக்கின்றன ஹிந்தி அகராதிகள்.

கஜல் சொல்வதற்கு சுவாரஸ்யமான இலக்கணம் உண்டு. தம்மில் பொருள் தொடங்கி, தம்மில் பொருள் முற்றுப் பெறும் இரண்டடி முத்தகச் செய்யுள்களாகப் பல செய்யுள்கள் தொகுக்கப்படும் கஜலில் முதலாவது செய்யுள் தனிச்சிறப்புடையது; கஜலின் சிரசு போன்று விளங்கு

வது. கஜல் சாஸ்திரத்தில் இதற்கு 'மதலா' அல்லது 'உதயிகா' (ஆரம்பச் செய்யுள்) என்று தனிப் பெயரே கூட உண்டு. உதயாவின் இரண்டடிகளும் அனுப்பிராசம் எனும் அணியில் அமையும். அதாவது இரண்டடிகளிலும் எதுகையாய் ஒன்றியமையக் கூடிய சொற்கள் வரவேண்டும். மேலும் முதலடியில் கடைசியில் எந்தச் சொல் நிற்கிறதோ அதே சொல் இரண்டாம் அடியின் கடைசிச் சொல்லாகவும் அமைதல் வேண்டும். கஜலின் உதயிகா ஒன்றிற்கு உதாரணம்...

ஜீனே கீ ஷதோம்மேம் மர்னா
லிக்கா ஹை
பாதல் கீ ஆங்கோம் மேம் ஜர்னா
லிக்கா ஹை

கஜலின் இந்த உதயிகாவில் அனுப்பிராச அலங்காரமாக மர்னா, ஜர்னா என எதுகை ஒன்றி நிற்கின்றன. முதலடியின் கடைசிச் சொல்லான 'லிக்கா' என்பதே இரண்டாமடியின் கடைசிச் சொல்லாகவும் வருகிறது.

கஜலின் உதயிகாவை அடுத்து வரும் முத்தகச் செய்யுளின் அதாவது கஜலின் இரண்டாம் செய்யுளில் முதலடி, உதயிகாவின் முதலடியின் பரிமாணத்திலேயே அமையவேண்டும்; இரண்டாம் அடியின் கடைசிச் சொல்லாக உதயிகாவின் செய்யுளின் கடைசிச் சொல்லே மீண்டும் வந்து அமைதல் வேண்டும். கஜலின் இரண்டாவது

செய்யுளுக்கு ஓர் உதாரணம் -

லிக்கா ஹை மச் லி கோ மச் லி கானேகி
பஷு வோம் கோ ஹரியாலி சர்னா லிக்கா ஹை

கஜலின் இந்த இரண்டாம் செய்யுள் உதயிகாவோடு தொடர்பு கொண்டவாறு முதலடி உதயிகாவின் அதே பரிணாமத்தில் அமைய இரண்டாமடி உதயிகாவின் இரண்டாமடியின் 'ஜர்னா' வோடு எதுகை ஒன்றி 'சர்னா' என்ற சொல்லைக் கொண்டு திகழ்கிறது. மேலும் இரண்டாமடியின் கடைசிச் சொல் 'லிக்கா ஹை' என்ற உதயிகாவின் கடைசிச் சொல்லான 'லிக்கா ஹை' என்றே அமைகிறது.

கஜலின் அடுத்து வரத் தொகுக்கப்படும் செய்யுள்கள் எல்லாம் இந்த இரண்டாம் செய்யுளின் பாணியிலேயே வரவேண்டும். கஜலின் கடைசிச் செய்யுளுக்கு 'மகதா' அல்லது 'அந்திகா' என்பது பெயர். இதில் கஜல் சொல்லுவோர் அதாவது கஜல்கோ தமது புனைபெயரைச் சேர்த்துக் கொள்வது மரபு. ஹிந்தியில் தோஹா கவிஞர்கள் தங்கள் பெயர்களை இணைத்துக் கொள்வது மரபு.

எடுத்துக்காட்டாக,

சீண்ட சாவல் லே சலீ, பீச் மேம் மிலி கயீ தார் |
கஹ் கபீர் தோஉ நா மிலை, இக் லே தூஜி டார் ||

என்று வரும் தோஹாவில் தோஹாவை எழுதிய கபீர்தாலர் தமது பெயரைச் சேர்த்துக் கொண்டதைக் காணுகிறோம்.

அவ்வாறே,

ஜால் பஷேஜல் ஜாத் பாஹி, தஜி மீனன் கோ மேஹு |
ரஹிமன் மச்சி நீர் கோ, தஉ ந சாண்டதி சோஹு ||

என்பது ஹிந்தியில் பிரசித்தமான ஒரு தோஹா. இதில் இதன் ஆசிரியர் ரஹீம் 'ரஹிமன்' என்று தமது பெயரை இணைத்

துக் கொண்டுள்ளதைக் காணுகிறோம். இவ்
4வாறெல்லாம் பல வகைகளில் முன்னைய
மரபுச் செய்யுளான தோஹாவைக் கஜல்
சார்ந்துள்ளதால் தோஹா புனையத் தெரிந்த
எவரும் கஜல் சொல்லலாம் என்கின்றனர்.
கஜல் சொல்வோர்க்கென்று ஒரு ஆசான்
(குரு) கிடையாது. கஜல்களின் முன்னோடி
யான மிர்ஜா காலீப் தமக்கு ஒரு குருவைக்
குறித்தார். ஆனால் அது அவரது மானசிக
குருவே - கற்பனைக் குருவே என்கின்றனர்
ஆய்வாளர்கள். தோஹா இலக்கியத்தின் பரி
ணாம வளர்ச்சியே கஜல்!

கஜல் கவிதைகளின் பொருள் நயம்:-

காதலை மட்டும் சொல்லாமல் இப்போ
தெல்லாம், தேசியம், விடுதலை, அரசியல்,
சமுதாயம் ஆகியவை குறித்தும் கஜல்கள்
வந்த வண்ணம் உள்ளன.

தேசியம் குறித்த ஓர் கஜல்:

ஸூரத் ஹமாரே தேஷ் கீ கராப் கீ
அப் ஃயிர்ஸே ஜூரத் ஹை ஹமேஇன்கலாப் கீ
ஆஜாத் குயே ஹையே தோ அந்தே ஹோ கயே
ஹம் தாப் ஸஹ சக்கே ந தபே ஆஃப் தாப் கீ
காண்டோம் கீ ஹிஃபாஸத் ஹய்லோக் ஸாரேலகே ஹம்
அவுகாத் க்யா பதாயேம் தும்ஹே அப்குலாப் கீ
யே ராஜூதீ குத் ஹீஹை காஜல் கீ கோட்ரி
அப் இஸ்மேம் க்யா கஸர் தீ கஹோ தோ ஜனாப் கீ
ஹர் பாட் கிலாயே சமன் மே ம்பூல் அமன்சே
கோஷிஷ் கரேம் கி ஜில்லத் பனே உஸ் கிதாப் கீ

- அஷோக் 'அஞ்சம்'

இதன் பொருள்:-

கேடுமுகம் காட்டுகிறது நமது தேசம்
புரட்சிக்கு இன்னுமொரு தேவை உண்டு
அடிமை என்பதைவிடுபட்டோம் விட்டு
எனில் குருடரானோம்
தவிப்பைத் தாங்கலாம் நாம்

அவிந்திட முடியாது அழலில்
முட்களின் பாதுகாப்பில் எப்போ
தும் உள்ளோம் மக்கள் நாம்
இப்போது என்ன சொல்வதுனக்கு
ரோஜாவின் நிலையை
இந்த அரசியல் தனக்குத்தானே
ஒரு அஞ்சனக் கிடங்கு
இதில் என்ன வேற்றுமை காண
ஒருவரைப் பேராளர் என்று சொல்லி?
அமைதியின் பாடங்களாய்ப் பூத்
தன பூங்காவில் மலர்கள்
அந்தப் புத்தகத்தின் உறையாகி
நிற்க முயன்றிடுவோம்

சமுதாயம் பற்றிய

ஓர் கஜல்:-
அப்னே அப்னே காட் யஹாம்
அப்னி அப்னி ஹாட் யஹாம்
அப்னி அப்னி ஜாஜும்பர்
சல்தி புந்தர் பாண்ட் யஹாம்
காட் கஷீதே ரேஷம் கே
பிக்தே கேவல் பாட் யஹாம்
சமய நிரங்குஷ் ஷாஹ் ஜாதா
சதி ஹோ கமி பாட் யஹாம்
ஆகே துவாரோம் பர் தாலேம்
பீச்சே குலே கபாட் யஹாம்
- சந்திரபான் பாரத்வாஜ்

இதன் பொருள்:-

அவரவர்க்கென்று துறைமுகங்
கள் இங்கே
அவரவர்க்கான சந்தைகள் இங்கே
அவரவர் கடைவிரிப்புகளிலே
நடக்கிறது வானரப் பண்டப்
பகிர்வு
ஆடை - உடை பட்டென்று
எல்லாம்
விலை யாகின்றன இங்கே
ரெட்டுகளை
கட்டவிழ்ந்த காலம் ராஜா மஹா

ராஜாவாக
நூற்றாண்டும் கழிந்தது துதிபாடியே
முன்னே வாசலில் பூட்டு
பின்னே கதவு திறந்துகிடக்கிறது இங்கே!
வாழ்க்கை பற்றிய ஓர் கஜல்:-
ஜீவன் வஹ் காமோம் கீ கீதா
ஜிஸ்கோ ஹர் அர்ஜூன் ஜீதா
பிசுலே ஜீவன் கீ க்யா சர்ச்சா
ஹைஸே பீத்தா அர்ச்சா பீத்தா
ஜிஸ்கோ ஜீத்தா லோகோம் கா தில்
உஸ்கோ ஹீ துனியா கோ ஜீத்தா
ஜிஸ்கோ ஜகஸே குச்ந லேனா
மஸ்தீ ஹீஹாலா வஹ்பீத்தா
கப்தக் மை பூம் ஹீ கபர்ஹதா
ஜப்தக் மைம் ஹோட்டோம் கோ ஸீத்தா

- தேஜிநர்

இதன் பொருள்:-
வாழ்க்கை - அது சாதனைகளின்கீதை
அர்ச்சனங்களெல்லாம் அதில் ஜெயித்தவர்கள்
கடந்ததை வைத்து சிந்தனை எதற்கு
எப்படியோ கழிந்தது எல்லாம் நன்றாகவே
மக்கள் மனதை எவன் வென்றானோ
அவனே இந்த உலகை வென்றவன்
எவனுக்கு உலகை வைத்து எதுவும் வேண்டாமோ
உல்லாசமாம் மதுவை உண்டவன் அவனே
உதடுகளைத் தைத்துக் கொண்டு எத்துணைக்
காலம்தான்
நான் வாயடைத்துக் கிடப்பதோ அதனால்!
காதல் பற்றிய ஓர் கஜல்:-
பிசுட் கயா தன் தோனோம் கா

ஸாத் ரஹா மன் தோனோம் கா
இக் தூஜே கே யாதே ஹைம்
தில்ஹை ரோஷன் தோனோம் கா
நாம் ஜமானா ஹை ஜிஸ்கா
வோஹை துஷ்மன் தோனோம் கா
ஷர்மாயே மஹஸீஸ் ஷுவா
சிந்தா பப்பன் தோனோம்கா
ஸுக்ஷுக் தோனோம் மில்தே ஹைம்
ஹை அப்னாபன் தோனோம் கா
ராஸ்தா தோ ஹம் ராஹி ஹை
ரஹ்வர் ரஹ்ஜன் தோனோம்கா!
- குல்ஷன்பதான்

இதன் பொருள்:-
பிரிந்தன இருவரின் உடல்களும்
உடனிருந்தன இருவரின்
மனங்களும்
ஒருவர்க்கு மற்றவரின்
நினைவிருந்தது
மனமே இருவருக்கும் ஒளிவிளக்கு
சமுதாயம் என்றெதற்குப் பெயரோ
அதுவே எதிரி இருவருக்கும்
வெட்கினர் உணர்வு வந்த வேளை
கடந்த இருவரின் பிள்ளைப்
பருவமும்
கததுக்கம் இரண்டுமே
கிடைக்கின்றன
இருவரின் சொந்தமெனும் தன்மை
இருக்கிறது
செல்லும் பாதையே வழித்துணை
காவலுறும் கள்வனுமாய்
இருவருக்கும்!

**ஹிந்தி கஜல்களின்
தற்கால நிலை:-**

உருது பார்ஸி மொழிகளி
லிருந்து முகிழ்ந்தெடுந்த
ஹிந்தி கஜல்கள் தோஹா
இலக்கியக் கூறுகளை உட்
கொண்டு அதன் பரிணாம
வளர்ச்சியாக நின்றாலும் கூட

அஞ்சம் ஓய்வானவி

ஹஸ்திமல்
ஹஸ்தி

ஆதிகால ஹிந்தியின் நடையில் 'மைந்த' மைந்த

தோஹாபோலில்லாமல், ஜன ரஞ்சகமான மிக எளிய நடையில் தற்போது அழைகின்றன. தோஹாவை உரை நூல்களின் துணையின்றி புரிந்து கொள்ள முடியாது. கஜல்களை அப்படியே யாரும் படித்து ரசிக்கலாம். அந்த வகையில் கஜல்களைத் தமிழின் புதுக்கவிதைகளுக்கு ஒப்பிடலாம்.

தற்காலத்தில் கஜல்கள் சொல்லிப் பிரபலமாகிவரும் குறிப்பிட்ட சில கஜல்கோக்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:- அஞ்சம் லுத்தயானவி (அமிர்தசரஸ்) அஷோக் ராவத் (போபால்) ராஜேந்ர 'வ்யதித்' (பாடியாலா) மா.நா. நரஹரி (டானே மோயினுத்தின் 'ஹா ஹின்' (பிக்கானீர்) ரமேஷ்லோபதி (ஹா தியானா) அஜித்அன்னாரி (இந்தூர்) அனிருத்தசின்ஹா (முருகர்) டாக்டர் அனந்தராம் மிஸ்ர (அனந்தபூர்) டாக்டர் சுமரேழ் (பகல்பூர்) அஷோக் அஞ்சம் (அலிகட்) அஞ்சலி ஷர்மா (பகல்பூர்) ஹம்வல்ஹரியானவி (ஹரியானா) சுந்தரசேன் விராட் (இந்தூர்) டி.கே.சுகதேவ் 'முப்லீஸ்' (ஹாதியானா) ஹஸ்திமல் ஹஸ்தி (பெண்) (சாந்தாகுருஸ்) டாக்டர் மஹால்வேதா சதுர்வேதி (பெண்) (பரேலி) ஆச்சார்ய பகத்துவபே (ஜபல்பூர்) டாக்டர் நரேந்ர 'நட்கன்' (சதிஷ்கட்) டாக்

டர் ப்ரேமா நிஷித் (பெண்) (கான் பூர்) அக்லாக் லாகரி (லாகர், மத்திய பிரதேசம்) ஆகியோர்.

ஹிந்தி கஜல் இலக்கியம் தற்போது வளர்ச்சிநிலையின் உச்சகட்டத்தை எட்டியுள்ளது எனலாம். மகளிரும் கூட கஜல் சொல்லுவதில் ஆர்வம் மிகவும் காட்டுகின்றனர். கஜல் ரசிகர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகுதி. கஜல்னை வெளியிடாத ஹிந்தி சஞ்சிகையே இல்லை எனலாம்.

காதலைப் பாடுவதற்கென்றே உருவான இலக்கியம் கஜல். தற்போது ஹிந்தியில் சமுதாயப்பிரச்சனைகளையும் கூட அலசுகிறது.

முழு ராக வழியோடு முழுநிலையில் ஆதியில் உருது பார்ஸி இலக்கியமாகத் திகழ்ந்த கஜல், ஹிந்தியில் வந்து தோஹா இலக்கியச் சாயலை உட்கொண்டு நிற்கிறது. இதையெல்லாம் வைத்து உருது பார்ஸி அறிஞர்கள் ஹிந்தி கஜல் இலக்கியத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்து வருகின்றனர். ஹிந்தி கஜல்களுக்கு 'கஜல்' என்று பெயர் தருவதைக் கூட எதிர்க்கின்றனர். மோராஃபுரி போன்ற கஜல் விமர்சகர்கள், ஹிந்தி கஜல்களை வேண்டுமானால் 'நவீனகஜல்' என்று பெயரிட்டழைக்கட்டுமே என்கின்றனர்; அது அவ்வாறே ஆகட்டும், ஹிந்தியின் கஜல் வளர்ச்சிக்கு ஹிந்தி கஜல்களின் இந்தப் புதிய போக்கே உகந்தது என்பது ஹிந்தி கஜல்விமர்சகர்களின் ஏகோபித்த கருத்தாக உள்ளது.

ஹிந்து மிஷன் இலக்கிய ஆய்வுப் போட்டி

“தமிழ்நாட்டின் கோயில்களையும், தமிழர்களையும் பேணிக் காத்து வளர்ப்பவை சமயம் சார்ந்த தமிழ் நூல்களே” என்ற தலைப்பில் ஹிந்து மிஷனின் ஏழாவது இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைப் போட்டி நடைபெறும் என்று, காஞ்சி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

சமயம் சார்ந்த தமிழ் நூல்கள் தமிழகத்தில் ஒழுக்கத்தை வளர்த்தன; உழைப்பை வளர்த்தன; தமிழர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தன; வளமான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுத்தன. தமிழ் இனம் தலை தாழ்ந்து, களப் பிரர் ஆட்சியால் செயல் இழந்து கிடந்த காலத்தில் அந்த இனத்தை ஒன்று படுத்தி ஒற்றுமையூட்டி தமிழர்களின் சமயத்தை நினைவூட்டித் தட்டி எழுப்பியவர்கள் சமய நூல்களைப் படைத்த பெருந்தகைகள் என்று பல அறிஞர்களும் புலவர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள்.

சங்க கால இலக்கியங்களும், பின்னர் பக்தி இயக்கமும் தமிழகத்தில் தோன்றியதால்தான் தமிழ்நாடு வளம் அடைந்தது, தமிழ்மொழி உலகின் மிகச் சிறந்த செம்மொழிகளில் தலைசிறந்த ஒன்றாக விளங்கியது.

சமயம் சார்ந்த தமிழ் நூல்களை விரிவாக ஆராய்ந்து, தக்க ஆதாரங்களுடன் கட்டுரைகளைத் தயாரித்து அனுப்ப வேண்டும். இந்த இலக்கிய ஆய்வுப் போட்டியில் ஆண்கள், பெண்கள் எல்லோரும் கலந்து கொள்ளலாம். வயது வரம்பு இல்லை. கட்டுரைகள் தமிழில் இருக்க வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் சராசரி 25 வரிகள் என்ற அளவில், அதிகபட்சம் 40 பக்கங்கள் கொண்டவையாகவும், குறைந்தபட்சம் 20 பக்கங்கள் உள்ளவையாகவும், தட்டச்சு அல்லது தெளிவான கையெழுத்தில் கட்டுரைகள் அமையவேண்டும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முதல் மூன்று கட்டுரைகளுக்கு ரொக்கப் பரிசுகளும், சான்றிதழ்களும் அளிக்கப்படும். ஆறுதல் பரிசுகளும் உண்டு.

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்கள், தலித் பெருமக்கள் ஆகியோரின் சிறப்பான கட்டுரைகளுக்குத் தனிப் பரிசுகளும் வழங்கப்படும்.

செயலாளர், ஹிந்து மிஷன், சங்கர பவனம், 1076, 19 -வது ரோடு, அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை - 600 040 என்ற முகவரிக்குக் கட்டுரைகளை அனுப்ப வேண்டும். (தொலைபேசி எண்: 26183704) கட்டுரைகளை அனுப்பி வைக்கக் கடைசி தேதி 30.10.2004.

விழித்துக் கொள்ள வேற்றி பெறுக!

ஸ்ரீலாபி

10

ரிஸ்க் எடுங்கள்...
ரிஸ்க் எடுக்காதீர்கள்!

இருவகை

“என்னய்யா இது? ‘எடு’ என்கிறீர், ‘எடுக்காதே’ என்கிறீர்? ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிராக யோசனை கூறலாமா?” என்கிறார் நண்பர்.

உலகம் அப்படித்தானுள்ளது.

நேர் எதிர் எதிரான இரு சக்திகள் எழுவதும் விழுவதுமாகப் போராட்டம் தொடங்கும் போதுதான் உலகம் இருப்பிற்கே வருகிறது. இது சமநிலையடைந்தால் உலகம் இருக்காது.

இந்த இரு வேறு சக்திகளே தோவா சுரர்களாகச் சொல்லப்பட்டன. நம்மனத்திலும் நல்ல - கெட்ட எண்ணங்களாகப் போராடுகின்றன. ரஜோதமோகுணமாக எங்கும் எதிலும் நம் மீதும் சண்டைபிடித்துக் கொண்டே உள்ளன.

ஆகவே செயல்கள் இருவகை என்றிருக்கும் போது, யோசனைகளும் அப்படித்தானே அமையும்?

சமாதானமாக இருக்க விரும்புகிறோம்; முடியவில்லை! சாதித்துக் காட்டவும் விழைகிறோம்; இதுவும் இயலவில்லை!

ரிஸ்க் எடுத்து ஏதாவது செய்துவிடுவதால் சமாதானம் போய் விடுகிறது. ரிஸ்க் எடுத்துச் செயல்படாததால் சாதிக்கவும் முடியவில்லை.

முழக்கவிட வேண்டும்

நண்பர் சும்மா இருந்தால் சுகம் என்றிருக்க நினைக்கிறார். பசி, தேவைகள் அப்படி இருக்க விடுவதில்லை. பசி தாகத்திற்கு வழி இருந்தால் கூடப் பழக்கத்தால் சும்மா இருக்கமுடியவில்லை.

“என்னய்யா, எவ்வளவு உழைத்து என்ன பயன்? சாண் ஏறினால் முழம் சருக்குகிறது” என்று அலுத்துக் கொள்ளுகிறார். “பெரிய கவிஞர் என்று பெயர், புகழ் விருதுகள் பெற முடியவில்லையே” என்கிறார்.

இப்படி மிக உயரப் பறக்க ரிஸ்க் எடுத்தாக வேண்டும்.

எதிலும் உள்ளே விழுந்துவிட வேண்டும். எச்சரிக்கையாக இருந்துகொண்டு நுனிப்புல் மேய்வதால் சாதனைகள் நிகழ்த்தப்படா!

“ஒரு கிண்ணம் நிறைய பாயசம் இருக்கிறது. நீ ஒரு ஈயாக இருக்கிறாய். என்ன செய்வாய் நரேன்?” என்று பரமஹம்சர் கேட்டார்.

“விளிம்பில் உட்கார்ந்து மிக எச்சரிக்கையாகப் பாயசத்தை உறிஞ்சுவேன்” என்றார், நரேனாக

இருந்தபோது ஸ்வாமி விவேகானந்தர்.

“அடேய், அந்தப் பாயசத்தில் விழுந்தால் இறப்பென்பது இல்லை. எதற்கு எச்சரிக்கை? உள்ளே விழுந்துமூழ்கு!” என்றார் பரமஹம்சர்.

ஆன்மிகத்தில் மட்டுமன்று எதிலுமே நம்மை இழக்காமல் எக்கச்சக்கமான மேல் நிலையைப் பெறவே முடியாது.

பின்னாளில் பிராணாயாமம் யோகம் பற்றி ஸ்வாமி விவேகானந்தர் கூறும் போது “செத்தாலும் சரி என்று செயல்படுங்கள்” என்று கூறினார்.

பணமா, காதலா, புகழா, யோகமா, பதவியா, கல்வியா, ஞானமா, நல்லியல்பா? அன்பர்களே, மொத்தமாக எதையடைய எண்ணுகிறீரா அதைப் பெற மூழ்கிவிடுங்கள். மூழ்கா

ஆபத்து வந்துவிடுமோ
என்ற அச்சத்தில்,
இருப்பதைக் கெட்டியாகப்
பிடித்துக் கொள்ளுகிறவர்,
இருந்த இடத்தில்தான்
இருப்பார்.

மல் முத்தெடுக்க முடியாது. இதுவே அர்ப்பணம் (Dedication)

தங்கிவிடுவர்

நண்பரே, “கொஞ்சம் முதல் போட்டு ஏதாவது தொழில் தொடங்குங்களேன், பெரிய பணக்காரராகலாம்” என்றேன்... பிறகு, “போனால் நூல், வந்தால் மலை?” என்றேன். உடனே அவர், “அந்த ரிஸ்க் எல்லாம் நம்மால் முடியாது. நாமிருக்கும் நிலையில் ஒரு ரூபா கூட இழக்க முடியவே முடியாது” என்றார்.

இப்படி ஆபத்து வந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில், இருப்பதைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறவர்கள், இருந்த இடத்தில் தான் இருப்பார்.

இரண்டும் வேண்டும்

பையனை, “மெல்லப் போ!” “ஓரமாகப் போ!” எனப் பெரியவர் கூறுவர். இது ஆபத்து, விபத்தைத் தடுக்கவே! வாழ்க்கையில் இப்படி “இருப்பதை விட்டுப் பறப்பதைப் பிடிக்க அலையாதே!”, “அரசனை நம்பிப் புருசனை விடாதே!” என்பதெல்லாம் வாழ்க்கையில் ஓர் அடிப்படையை, நிச்சயமானதை விட்டுவிட்டுப் பேராசையினால் கெடக்கூடாது என்பதற்கே!

திரைப்படத்தில் நிறையப் பணம் கிட்டும் என அதில் கதைவசனம் எழுத வாய்ப்பிற்கு மிகச் சிறிய வயதில் அலைந்தேன். ஆனாலும் வாய்ப்பு வரவில்லை. அது என்னிடம் வரவேண்டும் என நினைத்ததே காரணம். நான் அதனிடம் செல்லவில்லை.

மரியாதை இழக்காமல், சாப்பாட்டிற்கு திண்டாடாமல், படுக்க, உடுக்க இடமும் உடையும் வேண்

டும் என ஒரு வருமானத்தைத் தேடிக்கொண்டே அந்த வாய்ப்பைப் பெற நினைத்ததால் முழு ஈடுபாட்டில்லை. பகுதி நேரமே தேடலில் சென்றது. ஆனால் புதிது புதிதாகப் பலர் வாய்ப்பை அடைந்தே வந்தனர். இதற்கு அவர்களுக்கு அதிகத் திறமை இருந்தது என்று காரணம் கூறுவதற்கில்லை. முழு ஈடுபாட்டுக்குந்தே காரணம். அவர்கள் எங்கேயோ படுத்தனர். எப்படியோ சாப்பிட்டனர். நினைத்ததைப் பெற முழு நேரமும் மொத்த ஈடுபாடும் காட்டினர். அந்தத் துறை ஆட்களோடு மட்டும் இருந்தனர். ஆகவே வாய்ப்பும் பெற்றனர்.

ரிஸ்க்

பெய்த மழையில் தண்ணீர் தேங்கிக் கிடக்கும். அதில் ஒரு மின்சாரம் அறுந்து முனை விழுந்து இருக்கலாம். அருகே பந்து விழுந்து விட்டது என்று ஒரு பையன் எடுக்கத் தண்ணீரில் கால் வைக்கப் போகும்போது பெரியவர் எச்சரிப்பார், 'தம்பி வேண்டாம். ரிஸ்க் எடுக்காதே!' என்று. மின்சாரம் அணைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனத் துணிந்து

இறங்குதல் ஆபத்தாகலாம்.

இதுபோல இலாபமற்ற, ஆனால் மிக ஆபத்துள்ள ரிஸ்க் கூடாததே. குறைந்த பயனுக்காக அதிக இழப்பு வரும் ரிஸ்க் வேண்டாம்!

தேவையானது

'முயலுக்குக் குறிவைத்த வேல் முயலை அடித்துவிடும் வெற்றியை விட, சிங்கம், யானைக்குக் குறிவைத்தும் தவறினாலும் மேலானதே!' என்கிறது தமிழ் இலக்கியப் பாடலொன்று.

'தெரியும் ஆண்மைக்கு இலக்கணம்' என்பது ரிஸ்க் எடுத்தலைப் போற்றுவதே.

'ரிஸ்க்' என்பதற்கு இதே போன்ற ஒரே சிறு சொல் எல்லாருக்கும் புரிகிறாற்போலக் கிடைக்காமையால் இதையே கையாளுகின்றேன். 'சாஹசம்' எனலாமா? 'ஆபத்திற்கும் துணிதலே ரிஸ்க்.'

ஒரு விட்டில் வானில் சென்றது. மற்ற விட்டில்கள் வழக்கப்படி விளக்கைச் சுற்றின. அதனால் வானில் பறந்ததை "நீ ஏன் மேலே போகிறாய்?" என்று கேட்டன.

"நான் நிலவைச் சுற்றப் போகிறேன்" என்றது.

"அது முடியுமா? ரிஸ்க் எடுக்காதே?" என்றன மற்றவை.

கொஞ்சகாலம் ஆனதும் விளக்கைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த விட்டில்கள் இறந்துவிட்டன.

"நிலவைச் சுற்றப் போகிறேன்" என்று மேலே போன விட்டில் நிலவைப் பிடித்திரா விட்டாலும் இறக்காமல் இருந்தது.

ராமாயணத்தில் இரு நியாயங்கள்

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்தி சொல்லிப் பார்த்தான். கேட்கவில்லை; பேசாமல் எதற்கு ரிஸ்க்? என்று அவனுக்காகவே செஞ்

சோற்றுக் கடன் கழித்துப் போரிட்டு உயிரை விட்டான். இது சாதாரண நியாயம். ரிஸ்க் எடுக்காமல் வாழ்தல். இதற்கும் புகழ்பெற்றான் கும்பகர்ணன்.

வீதிஷணன் ராவணனுக்குப் புத்தி சொன்னான். கேட்கவில்லை. தவறான இடத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று அறவானிடம் போவோம் என ஸ்ரீராமனிடம் வந்து சரணாகதி செய்தான். இப்படி வந்தது ரிஸ்க். எதிரி ஏற்காவிடில் இரண்டு இடமும் இல்லாமலாகும். உயிர்கூடப் போகலாம். ஆனால், ராமன் ஏற்றுக் கொண்டதால் இலங்கை ராஜ்ஜியமும் கிடைத்தது, உயிரும் பிழைத்தது.

இது விசேஷ நியாயம்

இதையும் பாராட்டுகிறோம். இப்படித்தான் ரிஸ்க் எடுக்காததையும் வரவேற்று, ரிஸ்க் எடுக்காதீர் என்கிறோம். அதேபோல ரிஸ்க் எடுப்பது தனிச்சிறப்புள்ள நியாயமாக அதிக நற்பலன் தருவதானால் ரிஸ்க் எடுங்கள் என்கிறோம்.

யாருக்கு எது?

இப்போது யாருக்கு எது சிறப்பு? எனக் காணுவோம். எல்லாரும் ரிஸ்க் எடுக்க முடியுமா? ஒருவருமே ரிஸ்க் எடுக்கக் கூடாதா? என்ற கேள்விகள் வருகின்றன.

மிகச் சாதாரண நிலையிலுள்ள ஒருவர் மிக உயர்ந்த நிலைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் ரிஸ்க் எடுத்தே ஆகவேண்டும்.

'சாதாரணநிலையே போதும்' என்றால் ரிஸ்க் எடுக்காதீர்.

அதாவது சாக்கு உள்ளவர் ரிஸ்க் எடுங்கள். சாக்கு இல்லாதவர் ரிஸ்க் எடுக்காதீர்.

அவரவர் திறமை, இயல்பு, தேவை, நோக்கம் என்ன என்று பார்த்து ரிஸ்க் எடுங்கள் இல்லையெல் ரிஸ்க் எடுக்காமலிருங்கள்.

வழக்கம்போல

ரிஸ்க் எடுத்த ஒரு நரியைப் பார்ப்போம்.

ஒரு கொழுந்த மானின் மேல் ஆசைவைத்துக் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து தின்ன நினைத்தது. அதே மானை ஆசைப்பட்ட புலியாலேயே அது முடியவில்லை.

புலி பாய்ந்து சென்ற போதெல்லாம் மான் எழுந்து ஓடித் தப்பிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு செந்நாய், கிரி, எலி இவைகள் கூட மான்கறி தின்ன ஆசைப்படுவதை நரிகவனித்தது.

புலியுடன் மற்ற மிருகங்களையும் சேர்த்து ஒரு கூட்டணி வைத்தது. பிறகு புலியிடம், "புலியாரே, தாங்கள் முதலில் போனால் மான் ஓடி விடுகிறது. அதனால், எலியார் புல் புதருக்குள்ளே போய் முதலில் மானின் கால் களைக் கடித்து வரட்டும். கால் புண்ணான பிறகு, புலியார் போகட்டும். மானால் காலை ஊன்றி எழுந்து ஓட முடியாது. லபக்கென்று புலியார் மானைப் பிடித்துக் கொன்று விடலாம். பிறகு மற்ற மிருகங்கள் அதை இழுத்து வந்து போடலாம்" என்று யோசனை கூறியது.

அதேபோல் எலி கடிக்க, புலி பிடிக்க, மான் உடல் காலடியில் இருக்க, நரி

கூறியது...

“எல்லோரும் நீராடி வாருங்கள். அதுவரை மானுக்கு நான் காவலிருப்பேன். பிறகு நான் நீராடி வருவேன். நாமெல்லோரும் மான் கறி சம்பந்தி போஜனம் செய்யலாம்” என்றது.

மேல் புலிக்கு என்ன கோபம்?” என்று கேட்டது நரி. “ஏன்?” என்ற அதனிடம் நரி, “உன்னை அடித்துத் தன் குட்டிகளுடன் புலி சாப்பிடப் போகிறதாம், குட்டிகளை அழைத்து வரப் போயிருக்கிறது. உன் உயிர் தப்

பட்டு மே
என்றே கூறி
னேன்”
என்று,
சொல்ல
அது ஓடி
விட்டது.

பிறகு எலி வந்தது.

“எலியே, இங்கே வந்த கிரி, மானில் நஞ்சு கலந்திருப்பதால் இதை வேண்டாம் என்று, உன்னை விழுங்கப் போகிறதாம்!” என்றது நரி. எலி ஓடிவிட்டது.

கடைசியில் கிரி வந்தது. “வா, வா!” என்ற நரி, “இப்போது வந்த புலி, செந்நாய், எலி எல்லாம் என்னால் சண்டையிட்டு தோற்கடிக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டனர். நீயும் நானும் சண்டை போடுவோம். ஜயிப்பவர் மாணைத் தின்போம்!” என்றது.

கிரியும் ஓடிவிட்டது.

பிறகு குகையிலிருந்த மனைவி, குட்டிகள் வர குடும்பத்தோடு நரி மாணைத் தின்றது.

புத்திசாலி ரிஸ்க் எடுத்தால் ஆகா தது என்ன?

விழித்துக் கொண்டோர் ரிஸ்க் எடுப்பர். வெற்றி பெற்று மகிழ்வார்.

(தொடரும்)

எல்லாம் “சரி” என்று நீராடச் சென்றன.

முதலில் புலி வந்தது. முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்ட நரி, “எனக்கு இந்த மானின் கறி உண்ணவே பிடிக்கவில்லை” என்றது. “ஏன்?” என்று புலி கேட்க, “இப்போது எலி வந்தது. என் உதவியால் பிடித்த கறியைத்தான் புலி தின்னப் போகிறது. புலியால் எங்கே மாணைப் பிடிக்க முடிந்தது? என்று கேட்டது அந்த அற்புமான எலி!” என்றது நரி.

உடனே புலி கோபம் கொண்டு “இந்த அற்ப எலியின் உதவியால் கொல்லப்பட்ட மான் எனக்கு வேண்டாம்” என்று கூறிக் காட்டிற்குள் சென்று விட்டது.

அடுத்து, செந்நாய் வந்தது. “உன்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்

62-63-64 ஆவது ஆசார்ய மஹாபுருஷர்களின்

ஆராதனை
மஹேந்த்ஸவம்
வடகோடி
பிருந்தாவனம் டிரஸ்ட்,
கும்பகோணம்

ஸ்ரீ தாரண வருடம் ஐப்பசி மாதம் 29 ஆம் தேதி
14.11.2004
ஞாயிற்றுக்கிழமை

64 வது பீடாதிபதி ஸ்ரீஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர
ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் அவர்களின் வாரஷிக
ஆராதனை நடைபெறவுள்ளது.

ஸ்ரீ பரணார் மஹாத்மா
ஸ்ரீ கிருஷ்ணப் பிரேம் அவர்கள்
கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கிறார்கள்.

நன்கொடைகள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

வடகோடி பிருந்தாவனம் டிரஸ்ட்,
24, டபீர் நடுத்தெரு, கும்பகோணம் - 612001.

அம்ரிதா ஷெர்கிஸ்

எஸ்.குரு

அம்ரிதா ஷெர்கிஸ், நவீன ஓவிய நங்கை. அற்பாயுளில் உதிர்ந்துபோன அமர தாரகை. 1941-ல் மரித்தபோது இவருக்கு வயது இருபத் தெட்டுதான்!

இந்தியாவில் மாடர்ன் ஆர்ட்டை நிலை நிறுத்திய முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார் அம்ரிதா.

இவரது தந்தை ஒரு சீக்கியர். தயார் ஹங்கேரியைச் சேர்ந்தவர். அம்ரிதாவுக்கு ஹங்கேரிய மொழியில் எழுதவும் படிக்கவும் பேசவும் தெரியும். இந்தியக் கலாசாரம், ஹங்கேரியக் கலாசாரம் இரண்டிலுமே இவர் ஊறித் திளைத்தார்.

இவர் பாரிஸில்தான் ஓவியம் பயின்றார். இம்ப்ரஷனிஸ்டுகளின் ஓவியங்களால் இவர் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார். பல இம்ப்ரஷனிஸ்டு ஓவியங்களை வரைந்தார்.

'இம்ப்ரஷனிஸம்' - என்பதுதான் நவீன ஓவியத்தின் முதல் கட்டம். இந்த இயக்கம் பிரான்ஸில்தான் முதலில் தோன்றியது!

உள்ளதை உள்ள படியே பதிவெடுக்கப் புகைப்படக் கலை பிறந்துவிட்டது! எனவே, பார்த்ததை அப்படியே எழுதும் போக்கிலிருந்து ஓவியர்கள் மாறிப் புதிய பாதையை வகுக்க வேண்டியிருந்தது.

புகைப்படக் கலையிலிருந்து ஓவியக் கலையை வேறுபடுத்தத் தோன்றிய முதல் ஓவிய பாணி

தான் 'இம்ப்ரஷனிஸம்.' இம்ப்ரஷனிஸத்தை அறிமுகப்படுத்திய ஓவியர்கள் - 'இம்ப்ரஷனிஸ்டுகள்' - என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

பிக்காலோவின் ஆரம்ப கால ஓவியங்களும் அம்ரிதா ஷெர்கிஸைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

தன் ஓவியங்களில் பளிர்மும் வண்ணங்களை அம்ரிதா பயன்படுத்தினார்.

“சாம்பல் வண்ணம் முக்கியம் பெறும் ஐரோப்பியக் காட்சிகள் உங்களுக்குப் பொருந்தாது. நீங்கள் இந்தியா செல்ல வேண்டும். அங்குதான் பளிர்மும் வண்ணங்களைக் கொண்ட காட்சிகளைக் காண முடியும்.” - என்று அம்ரிதாவின் ஓவிய ஆசிரியர் கூறினார்.

இந்தியாவில் பல இடங்களை அம்ரிதா சுற்றிப் பார்த்தார். எல்லோரா ஓவியங்கள், முகலாய ஓவியங்கள், ராஜஸ்தானி குறு ஓவியங்கள் - இவை அம்ரிதாவின் ஓவியப் பாணியில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.

இந்திய ஓவியங்களின் சிறப்பு அம்சங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு இவர் வரைந்த - குளியல் அறை மங்கை - பிரம்மச்சாரிகள் - சிவப்பு உடைப் பெண் - கதை சொல்பவர் ஆகிய ஓவியங்கள் அமர சிருஷ்டிகள்.

சிவப்பு வண்ணத்தை அம்ரிதா சிறப்பாகப் பயன்படுத்தினார்.

அம்ரிதா ஷெர்கிஸைப் பற்றி பேட்ரிக் கஜல்ஸ் - என்ற பிரெஞ்சு இயக்குனர் தயாரித்த டாகுமெண்டரிப் படம் ஒன்று அண்மையில் அலியான்ஸ் பிரான்சேய்ஸில் திரையிடப்பட்டது!

வண்ண மயமான அம்ரிதா ஷெர்கிலின் வாழ்க்கையை இந்தப் படம் நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்கிறது!

அம்ரிதாவின் காலடிச் சுவடுகள் பதிந்த

சாம்பல் வண்ண ஐரோப்பியக் காட்சிகள் உங்களுக்குப் பொருந்தாது. நீங்கள் இந்தியா செல்ல வேண்டும். அங்குதான் பளிர்மும் வண்ணங்களைக் கொண்ட காட்சிகளைக் காண முடியும்

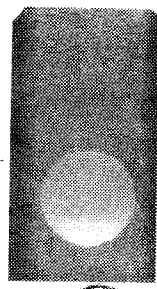
புது டில்லி, மும்பை, சிம்லா, புடாபெஸ்ட், பாரிஸ் - ஆகிய இடங்களில் படப்பிடிப்பு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. பல ஓவிய விற்பன்னர்கள் அம்ரிதாவை விமர்சிக்கிறார்கள். உலகெங்கிலும் உள்ள அம்ரிதாவின் அமர ஓவியங்கள் படத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அம்ரிதாவின் அரிய பலவகைப் படங்கள் அதில் காட்டப்படுகின்றன!

தன் தந்தை உம்ராவ் சிங், தமக்கை இந்திரா, நண்பர் கார்ல் - ஆகியோருக்கு அம்ரிதா எழுதிய கடிதங்களைக் கொண்டு டாகுமெண்டரி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓவியம் தீட்டுவதற்காகத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் இவர்.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, அம்ரிதாவின் பரம ரசிகர். ★

சந்திரனுக்கும் மனிதனுக்கும் சம்பந்தம் உண்டா?

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக சந்திரன் மனிதனுடைய வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவே ஆகி விட்ட ஒன்று.

அமெரிக்க ஆய்வுகளின் முடிவுகள் பெளரிணமி அன்று ஏராளமான கொலைகள் நடப்பதையும், அன்று நடக்கும் ஆபரேஷன்களில் அதிகரத்தக் கசிவு ஏற்படுவதையும் சுட்டிக் காட்டின.

பைத்தியங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் மருத்துவமனைகளில் பைத்தியங்கள் பெளரிணமி அன்று நிலை கொள்ளாமல் தவிப்பதையும் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்தின.

இந்தியாவில் புராதன காலம் தொட்டே சந்திரனை மனதிற்கு அதிபதியாகக் கூறுவதுண்டு. 'சந்திரமாமனஸோஜாத:' என்று புருஷ குத்தம் விளக்குகிறது.

இந்த சந்திரனின் ஆதிக்கத்தை அறிவியல், 'ட்ரான்ஸில்வேனியா விளைவு' (Transylvania effect) என்று கூறுகிறது.

பழைய காலகாலண்டர்கள் சந்திரனையும் சூரியனையும் வைத்து கணிக்கப்பட்டன. கொஸ்டோத் ஆகிய இரு எகிப்தியக் கடவுள்கள் சந்திரனுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டவை. இவை காலத்திற்கும் அதிபதியாக எகிப்தியர்களால் கருதப்பட்டன.

பெளரிணமி இரவுகளில் விழாக்கள் உலகெங்கும் கொண்டாடப்பட்டதை அந்தந்த நாகரிகங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. காவிரிப்பூம்பட்டின இந்திர விழாவிலி

ருந்து சித்திரா பெளரிணமி கொண்டாட்டம் முடிய ஏராளமான விழாக்கள் நம் நாட்டில் கொண்டாடப்படுவது போலவே காதலர் விழாக்கள் மேலை நாடுகளிலும் கொண்டாடப்படுவது வழக்கம்!

தெற்கு இத்தாலியில் கர்ப்பிணிகள் ககப்பிரசவம் அடைவதற்கு சந்திரபிறை வடிவிலான தலையணியை அணிவது வழக்கம்.

சந்திரத் தாக்குதல் நடப்பதினாலேயே மனிதர்கள் மனநிலை தடுமாறி பைத்தியங்களாக ஆவதாக பொதுவான நம்பிக்கை உண்டு.

பாரத பாரம்பரியப் படி தேய்ப்பிறை, வளர்ப்பிறைகளில் செய்ய வேண்டிய வற்றை பிரான்ஸ், ஆப்ரிக்கா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலும் செய்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக வளர்

பிறையில் செடிகளை நடுவது மூலம் செடிகள் அதிக புஷ்டியாகவும் சாறுடனும் வலிவுடனும் இருக்கும் என்றும், தேய்ப்பிறைகளில் மரங்களை வெட்டினால் அவை ஈரமற்று உலர்ந்து இருக்கும் என்றும் அவர்கள் நம்பினர்.

சந்திரனுக்கும் தண்ணீருக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி உலகமக்கள் அனைவருக்கும் ஒரே நம்பிக்கை தான்! பெளரிணமி அன்றும் அமாவாசை அன்றும் கடல் கொந்தளிப்பது உட்பட்ட பல ஆதாரங்களை மனிதர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஆதரவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். சந்திரன் சுற்றி வரும் காலமான இருபத்தியேழரை நாட்களும் பெண்களின் மாதவிலக்கு காலமான 28 நாட்களும் முக்கிய தொடர்பாக உலக நாகரிகங்களால் கருதப்பட்டுள்ளன.

அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளும் காலம் காலமாக இருந்து வரும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளும் ஒரு புறம் இருக்க, இதில் அர்த்தமே இல்லை என்று சொல்லும் அறிவியல் விஞ்ஞானிகளும் தங்கள் கருத்துகளை முன்

வைக்கின்றனர். சந்திரன் ஆக்ஸிபோர்டில் ஜான் ராட்க்ளிஃப் மருத்துவமனையில் சந்திரனை வைத்து பிறைகளில் பிரபலமாக இருக்கும் மார்க்கரட்டுரில் "சந்திரனின் சுழற்சி காலத்திற்கும் மகளிர் மாதவிலக்கு ஒற்றுமை தற்செயலானது தான்" என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். ஃப்ளோரிடா இண்டர்னேஷனல் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் ராட்டனும் கனடாவின் சஸ்கட்செவன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த ஜுவான் கெல்லியும், "மனிதனின் பீனியல் மனச் சோர்வு வருகிறது என்ற ஆய்வு முடிவுகளில் புள்ளிவிவரக் கோளாறுகள் உள்ளன. சந்திரனின் ஒளி மெழுகுவர்த்தி ஒளியில் நான்கில் ஒரு பகுதிதான். அது மனநிலை மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தும் என்பது ஏற்புடையதாக இல்லை" என்கின்றனர்.

கடலில் அலைகளை ஏற்படுத்துவது

மனதிலும் அவைகளை சந்திரன் ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் இவர்கள் ஏற்கவில்லை. மனிதனின் மீது சந்திரன் ஏற்படுத்தும் ஈர்ப்பு விசையைப் போல 5012 மடங்கு அதிகமாக பூமி ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே மனித மனத்தை பாதிக்கும்ளவு சந்திரனுக்கு ஆற்றல் இல்லை" என்பது இவர்களின் வாதம். ஆனால் இவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளும் உண்மை ஒன்று உண்டு! 'சந்திரன் இவ்வளவு பாதிப்பைச் செய்ய வல்லவன் என்று நம்பிவிட்டால், அந்த உளவியல் நம்பிக்கையே அனைத்துக் காரணங்களுக்கும் ஆதாரமாகி, சந்திரனின் விளைவை மனித மனத்தில் ஏற்படுத்திவிடும்' என்கின்றனர் இந்த அறிவியல் அறிஞர்கள்.

ஆகவே பாரம்பரியத்தையும் நம்பிக்கையையும் வைத்து வாழ்ந்து வரும் மனித குலத்திற்கு சந்திரனின் பாதிப்பு - அது நல்லதானாலும் கெட்டதானாலும் - காலம் காலமாகத் தொடரும் என்பதுதான் உண்மை! ★

■ ச. நாகராஜன்

தீவிரவாதத்திலிருந்து காந்தீயத்திற்கு....

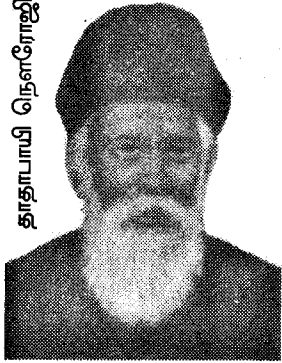
நவ்ரோஜியின்

பேச்சுகள்

1885 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசை உருவாக்கியவர்களில் நௌரோஜிக்கு சிறப்பான இடம் உண்டு. அவர் பாரசீ வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். கல்கத்தாவில் கூடிய காங்கிரசின் இரண்டாவது மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி, பல கருத்து வேறுபாடு இருந்தும் பாரதநாட்டின் விடுதலையை லட்சியமாகக் கொண்டு நாம் ஒன்றுபடுவோம் என்று அறிவுரை கூறியவர். பம்பாயில் விக்டோரியா டெர்மினஸ் அருகில் உள்ள அவரது பெரிய உருவச் சிலை நமது மனத்தில் கிளர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது.

அவரது பேத்திகள் பாரிசில் மேடம் காமாவின் அவணைப்பில் வளர்ந்தவர்கள். முதலில் பயங்கர புரட்சி இயக்கத்தில் பற்று. காந்திஜியை கேலி செய்தவர்கள். பின்னாளில் காந்தியத்திற்காக தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து பம்பாய் நகரை வியப்பில் ஆழ்த்தியவர்கள். நேர்மை, அன்பு, வாய்மை - இவை இவர்களது தாரக மந்திரங்கள். அண்மையில் டாக்டர் சுசீலா குப்தா எழுதிய புத்தகம் இவர்களைப் பற்றி நமக்கு எடுத்துச் சொல்லி நம்மை உலுக்குகிறது.

தாதாபாயி நௌரோஜி

“நான் சிறுவனாக இருந்தபோது தாதாபாயி நௌரோஜியின் லட்சியம்தான் எனக்கு உயர்ந்ததாகப் பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள தலைவர்களில் அவர்தான் உயர்ந்தவர் என்று கருதினேன். தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து திரும்பிய நான், நௌரோஜியின் பேத்திகளும் எனது கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டு நாட்டுக்கு சேவை செய்வதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.”

- மகாத்மா காந்திஜி தாதாபாயி நௌரோஜியை தனது லட்சிய புருஷராகக் கொண்டிருந்தார் என்பதையும், அவரது பேத்திகள் காந்திய வழியைப் பின்பற்றினார்கள் என்றும் நாம்

ஹிந்தியிலிருந்து தமிழில்: தியாகி.டி.எஸ். ராஜசுர்மா

இந்த வார்த்தைகள் மூலம் உணரலாம்.

தாதாபாயி நௌரோஜியின் பேத்திகள் இருவரின் பெயர் கோஷிபெகன், பெரின்பெகன். இருவரும் பிரான்ஸிலும் இங்கிலாந்திலும் கல்வி கற்றவர்கள். இவர்களின் தாத்தா இந்தியாவை சுதந்திரநாடாகக் கற்பனை செய்து பார்த்தவர். 1885 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தொடங்கியது. எனில் நௌரோஜி அதன் இரண்டாவது மாநாட்டில் - 1886 இல் தலைமை தாங்கியவர். கை கட்டி, வாய்பொத்தி, பணிவுடன் ராஜ விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துவந்த நாட்டில், 'நாடு விடுதலை பெறவேண்டும்' என்ற சொல்லை அறியாது - ராஜபக்தி பாடல் பாடிய காலகட்டம் அல்லவா அது!

அவரது மகன் ஆர்தேஷு நௌரோஜி சிறந்த டாக்டர்; கச்ச ராஜ்யத்தில் அரசு மருத்துவமனையின் தலைவர்; மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் ஐந்து பெண்களுக்கும் தந்தை.

பிள்ளைகள்

ஜால், கர்ஷி, நியரோஷ். பெண்களின் பெயர்கள் மெகார, கோஷி, நர்கிஸ், பெரின்குர்ஷீத்.

நமக்கு இரு பெண்களைப் பற்றிய விவரம்தான் கிடைத்துள்ளது. கோஷிபெகன், பெரின்பெகன் இவர்கள் இருவ

ரும்தான் புரட்சி இயக்கவாதிகளிடம் பயிற்சி பெற்று காந்தியவாதிகளாக மாறி பாரத நாட்டின் விடுதலைக்காக ஆயுள் பூராவும் அயராது உழைத்தவர்கள்.

1893 இல் நௌரோஜி இங்கிலாந்தில் வசித்து வந்த சமயம். அவரது மகன் டாக்டர் ஆர்தேஷுர் நௌரோஜி அகால மரணம் அடைந்தார். தாதாபாயி நௌரோஜியின் வாழ்வில் பெரிய இடிவிழுந்தது. உடனே அவர் பாரதம் திரும்பி குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு பேரன் பேத்திகளைப் படிக்க வைக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

1884 இல் பிறந்தவர் கோஷிபெகன். இவருக்கு துவக்கக் கல்வி பம்பாயில் க்ஷீரேல் பெண்கள் பள்ளியில் தரப்பட்டது. தந்தை அகால மரணமடைந்ததால் தாத்தா இவரை இங்கிலாந்தில் கல்வி பெற அனுப்பி வைத்தார். 1908 முதல் 1911 வரை அவர் ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றார். அந்த நாட்களில் பெண்கள் ஆக்ஸ்போர்டில் டிகிரி

பெற முடியாது. படிக்கலாம், தேர்வும் எழுதலாம். இவர்கள் கெஸ்ட்ஸ் டெண்ட்ஸ் என்று கூறப்பட்டனர்.

அடுத்தவர் 1888 இல் கச்சராஜ்யத்தில் பிறந்தவர். அவரது முழுப் பெயர் நீபெரின் ஆர்தேஷுர்.

டாக்டர் ஆர்தே

ஷர் நௌரோஜி காலமானதும் அவரது மனைவியை கச்ச நாட்டின் மகாராஜா பணிக்கு அழைத்துக் கொண்டார். மகாராஜா தனது மகனின் ஆங்கிலக் கல்விப் பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்பிவித்தார்.

பெரீன்பெகனும் இங்கு சில மாதங்கள் படித்துவந்தார். அவருக்கு குஜராத்தி மொழி கற்க சிறப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

1905 இல் சிறுமி உயர்தரக் கல்வி கற்க பாரீஸ் நகரை அடைந்தாள். அங்கு பிரஞ்சு மொழியையும் அதன் இலக்கியத்தையும் பாடமாகத் தேர்ந்தெடுத்தாள். ஆனால் எதிர்பாரா விதமாக மேடம் மிகாயிஜி காமா இவரைச் சந்தித்து, இவரைத் தன் பாதுகாப்பில் எடுத்துக் கொண்டு இந்தியாவில் இருந்த தாதாபாயி நௌரோஜிக்கு கடிதம் எழுதி தனது முடிவை அறிவித்தார்.

மேடம் காமா கல்லூரிப் படிப்புடன் பொது அறிவை வளர்க்கவும் வகை செய்தார். மேடம் காமா புரட்சி வாதி என்பதை நௌரோஜி அறிந்திருந்தும் பேத்திகள் அவர் கண்காணிப்பில் இருப்பதைத் தடுக்கவில்லை. காமாவும் அவருடைய பேத்தியின் கல்வியைப் பற்றி அடிக்கடி கடிதம் எழுதிவந்தார். 1906 இல் சிறுமி பெரீன் லண்டன் போய்ச் சேர்ந்தார்.

1906

ஒரு

அகிம்சை அவர்களைக் கவரவில்லை. போலும்! இரண்டு பெண்களும் இந்தியாவிற்கு உடனே விடுதலை வேண்டும் என்று விரும்பினர்.

பாதை புரட்சி

பெரிய மாற்றத்திற்கு வித்திடப்பட்டது. தென் ஆப்ரிக்காவில் உரிமைப் போர் செய்து வந்த மோகன்தாஸ் காந்தி தனது போருக்கு ஆதரவு திரட்ட லண்டன் வந்தார். அப்போதுதான் நௌரோஜியின் பேத்திகள் காந்திஜியை முதலில் பார்த்தனர். ஆனால் அவரது உடைகள், கோட், பேண்ட், டை இவர்களுக்கு வினோதமாகப்பட்டது. காந்திஜியை வரவேற்று ஜம்ஷேத்ஜி டாடா அவருக்கு கடல் நடுவே ஒரு படகில் விருந்தளித்தார். நௌரோஜியின் பேத்திகளை அறிமுகம் செய்துகொண்ட காந்திஜி அவர்களிடம் தனது இயக்கத்திற்கு ஆதரவு தருமாறு வேண்டினார். ஆனால் இருவரும் சாதகமாக பதில் தரவில்லை. அவர்களது சிந்தையில் புரட்சிகரமான சிந்தனைகளே ஆதிக்கம் பெற்றிருந்ததை காந்திஜி அறியவில்லை.

மேடம் காமா, ஷியாம்ஜி கிருஷ்ணவர்மா, சாவர்கர், சர்தார் சிங்க் ரானா - இந்தப் புரட்சியாளர்கள் நௌரோஜியின் பேத்திகளை புரட்சி வாதிடக்கூடாது விட்டிருந்தனர். காந்திஜியின் அகிம்சை அவர்களைக் கவரவில்லை. போலும்! இரண்டு பெண்களும் இந்தியாவிற்கு உடனே விடுதலை வேண்டும் என்று விரும்பினர்.

யாகவோ, தீவிரவாதமாகவோ இருக்கலாம். அவர்களது தேசபக்திக்கு மாகசுதந்திர முடியாது. நௌரோஜியின் பேத்திகள் இருவரும் மேல்நாட்டு சங்கீதத்தை முறைப்படி - உயர்ந்த விதமானிடம் கற்றுத் தேர்ந்தனர். இந்த சங்கீத அறிவும் அவர்கள் இருவரது இனிமையான குரலும் பின்னாளில் இந்திய விடுதலை இயக்கத்துக்குப் பயன்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரீன் பெகன் பிரஞ்சு மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றதும் அவருக்கு பிரஞ்சு ஆசிரியையாக வேண்டும் என்ற அவா தோன்றவே, பிரஞ்சு மொழி ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியையாகப் பணியாற்றினார்.

பிரசித்தி பெற்ற புரட்சியாளர் வீரசாவர்கர் வர்கள் பாரீசிலிருந்து லண்டன் போகும்போது பாதுகாப்புக்காக மேடம் காமா, பெரீன் பெகனை அவருடன் அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் சாவர்கர் தமது பொருள்களைத் தனியாக எடுத்துக் கொண்டு, போலீசிடம் தனக்கும் பெரீன் பெகனுக்கும் அறிமுகமே இல்லை என்று கூறி அபாயத்திலிருந்து தப்பவைத்தார். சாவர்கர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருக்கும்போது சகோதரிகள் இருவரும் அவரைச் சிறையில் சந்தித்து உதவினர் - ஆனால் மாற்றுப் பெயருடன்! மேடம் காமாவுடன் சேர்ந்து சாவர்கரை சிறையிலிருந்து விடுவிக்க பெருமுயற்சிகள் செய்தனர் இவர்கள் இருவரும்.

பெரீன் பெகன் பிரஞ்சு மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றதும் அவருக்கு பிரஞ்சு ஆசிரியையாக வேண்டும் என்ற அவா தோன்றவே, பிரஞ்சு மொழி ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியையாகப் பணியாற்றினார்.

அடிமையாக இருக்கும் எல்லா நாட்டு விடுதலை விரும்பிகளுக்கும் இவர்கள் உதவினர். எகிப்து நாட்டுக்கு உதவி செய்ய ஈஜிப்ஷியன் நேஷனல் பார்டியை நிறுவி எகிப்துக்கு உதவினர். தேவை ஏற்பட்டால் அடிமை நாடுகளின்

போராட்டத்திற்கு உதவ வெடிகுண்டுகள் தயாரிக்கும் பயிற்சியும் இருவரும் பெற்றனர்.

1910 இல் இருவரும் இந்தியா திரும்ப இலங்கை வழியாக சென்னை வந்தனர். சென்னை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் அவர்கள் பெற்ற பயிற்சி உதவி செய்தது.

சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் அமரச் சென்றவர்களை நான்கு வெள்ளைக்காரப் பெண்கள் தடுத்தனர். இருவரும் எதிர்த்துப் போரிட்டு நிலையத்தைப் போர்க்களமாக்கினர். இந்தியர்கள், கறுப்பர்கள், அடிமைகள் அவர்களுடன் பயணம் செய்யக் கூடாதாம்! இவர்களது குரல் சென்னை முழுவதும் ஒலித்தது. வெள்ளைப் பெண்கள் பணிந்து வணங்கினர். இது இந்தியாவில் அவர்களது முதல் போர்.

பம்பாய் திரும்பிய இருவரும் அவர்கள் படித்த கதிர்வல் ஸ்கூலுக்குச் சென்று அதன் முதல்வரைச் சந்தித்தனர். முதல்வர் அவர்களை ஆரத்தமுவி ஆனந்தமடைந்ததுடன், தமது பள்ளியில் பிரஞ்சு மொழி ஆசிரியர்களாகவும் நியமித்தார். அவர்கள் சில மாதங்கள்தான் இந்த வேலையைச் செய்ய முடிந்தது.

இருவருடைய திருமணமும் இனிது முடிந்தன. கோஷி பெகன் மானேக்ஜி கேப்டனையும், பெரீன் பெகன் தன்ஜிஷா கேப்டனையும் மணந்தனர். இருவரும் மனைவிகளிடம் அவர்களது பொதுத் தொண்டில் தலையிடாமலிருப்பதாக வாக்களித்தனர். கேப்டன் மானிக், ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலையைத் தீர விசாரித்து காந்தியடிகளுக்கு அறிக்கை தயா

ரித்துக் கொடுத்தார். மனைவிகள் இருவரும் அரசியலில் ஈடுபட்டாலும் அவர்களுடைய கணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடவில்லை.

1915 இல் பம்பாயில் ஜஹங்கீர் பேடெட் காந்திஜிக்கு ஒரு விருந்தளித்தார். பெரீன் சகோதரிகளும் அதில் கலந்து கொண்டனர். அப்போது காந்திஜி இந்திய விவசாயி உடைக்கு மாறியிருந்தார். அவரைப் பார்த்து இருவரும் வியந்தனர். லண்டனில் பார்த்த காந்திஜியா இவர்? காந்திஜி, நௌரோஜியின் பேத்திகளை அறிந்து கொண்டார். இரண்டு பேத்திகளும் காந்திஜியின் இயக்கத்துக்கு இப்போது தங்களைய அர்ப்பணித்தனர்.

அன்றே பம்பாய், மகாராஷ்டிரா, குஜராத்துக்கு 200 பெண் ஊழியர்கள் - பொதுநல ஊழியர் - கிடைத்தனர் எனலாம். ஆயினும் காந்திஜி பெண்களை தமது இயக்கத்தில் நேர்முகமாக ஈடுபடவும் களத்தில் இறங்கிப் போரிடவும் அனுமதிக்கவில்லை. ரௌலட் சட்ட எதிர்ப்பில் பெரீன் சகோதரிகள் ஈடுபட்டதை காந்திஜி விரும்பவில்லை. ஆனால் சகோதரிகள் காந்திஜியின் உத்தரவை மீறினர். பம்பாய் நகர் குலுக்கும் படி இயக்கத்தை நடத்தினர்.

காந்திஜியின் கதர் இயக்கத்தைப் பற்றி அறிந்த நௌரோஜியின் பேத்திகள் தங்களிடமிருந்த பட்டுப் புடவைகளுக்கு நிரந்த ஒய்வு கொடுத்து கதர்ப்புடவைகள் உடுத்தத் தொடங்கினர்.

பெண்களிடையே விழிப்பை உண்டாக்க சரோஜினி நாயுடுவின் தலைமையில் 'ராஷ்டிரீய பெண்கள்

சபை' என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தைத் தொடங்கினார். மூன்று ஆண்டுகள் சரோஜினி நாயுடு இதன் தலைவியாக இருந்து நிறுவனத்தை நடத்திச் சென்றார். பின்னர் கோஷிபெகன் அதன் தலைவியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். நாட்டில் உள்ள எல்லா பெரிய தலைவர்களும் இந்த நிறுவனத்தில் வந்து பேசியுள்ளனர். 'பெண்கள் வீட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடக்காமல் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட வேண்டும்' என்று நிறுவனம் வலியுறுத்தியது.

கதர்த் துணிகளை வீடுவீடாகச் சென்று விற்று, அதன்மூலம் பெண்களை கதர் உடுத்தத் தூண்டினர் இந்த சங்கத்தினர். இவர்களுடைய இந்தத் தொண்டை 13.9.1928 இல் 'யங் இந்தியா'வில் காந்திஜி பாராட்டி எழுதினார். 'அகில பாரத சர்க்கா சங்கத்தின் விதிகளின்படி, ரொக்கமாகப் பணம் கொடுத்துதான் கதர் வாங்க வேண்டும். ஆதலால் கோஷி பெகன் கொண்டு வரும் கதருக்கு மக்கள் உடனே பணம் கொடுத்துவிட வேண்டும்' என்று காந்திஜி எழுதினார்.

நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இல்லாத பெண்கள் என்ன சேவை செய்யலாம் என்று கோஷிபெகன் காந்திஜியிடம் வினவினார். காந்திஜியின் ஆலோசனைப்படி அவர்கள் ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு உயர்ந்த முறையில் கல்வி அளிக்கலாம் என்று கூறியபடி, பம்பாயில் பல இடங்களில் ஹரிஜனப் பள்ளிகள் துவங்கின. அத்துடன் கதர்த் துணிகளில் பல வண்ணங்களில் படங்கள் வரையும் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினர். இப்போது இந்த இருவருடன் அவர்களது மற்றும் இரண்டு சகோதரிகளும் சேர்ந்து கொண்டனர்.

பெண்கள் தேசியப் போராட்டத்தில் கலந்து சிறை செல்ல முன்வரவேண்டும் என்று விரும்பிய கோஷிபெகன், 'தேச சேவிகா சங்கத்தை நிறுவி, நூற்றுக்கணக்கான பெண்களை உறுப்பினர்களாகவும் தொண்டர்களாகவும் சேர்த்துக் கொண்டார். கேசரி (காவி) கலர் புடவையும் வெண்மையான ரவிக்கையும் அவர்களது உடைகளுக்குக் கடை மறியல், அயல் நாட்டுத் துணிகளை வாங்க விடாது தடுத்தல் இவர்களுடைய திட்டம்.

உப்பு சத்தியாகிரகம் தொடங்கியது. இவர்கள் அதில் தீவிரம் காட்டினர். பெரின் பெகனும், லீலாவதி முன்வியும் சேர்ந்து பம்பாயில் இயக்கத்தை வளர்த்தனர். ஆண் அரசியல் வாழிகளை விட இவர்கள் இருவரும் பம்பாய் அரசுக்கு அபாயகரமாகப்பட்டனர். இவர்கள் காலையில் தேசியப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு ஊர்வலமாக வருவதைக் கண்டு ஆங்கில அரசு நடுங்கியது.

வரலாறு உங்களை மன்னிக்காது,

பல தலைமுறை உங்களை ஏசுவார்கள்...

கிழக்கில் உதிக்கும் செங்கதிரில் களங்கம் உண்டாகும்...

பல நூறு ஆண்டுகளில் இந்த வாய்ப்பு வராது

இது இவர்களது தேசிய கீதம். விளைவு பெரின் பெகன் 1930 ஜூலையில் கைது செய்யப்

பட்டு சிறையில் தள்ளப்பட்டார். லீலாவதி முன்வழிக்கும் இதே அனுபவம்தான்!

பம்பாய் அரசு ராஷ்ட்ரிய பெண்கள் சபையையும், அதன் தொண்டர் பிரிவு தேச சேவிகா சங்கத்தையும் சட்ட விரோத நிறுவனம் என்று சொல்லி தடை செய்தது. சிறையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த கோஷி பெகன் சலிப்பு அடையாது மாற்று வழியில் உப்பு சத்தியாகிரகத்திற்கு வலிவு உண்டாக்கினார்.

இவருடைய நிறுவனங்கள் சட்டவிரோதமானவை என்று தடை செய்யப்பட்டதால் கோஷி பெகன் தீவிரமாகச் சிந்தித்து 'காந்தி படை' என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவினார். அதன் மூலம் அவர் பம்பாய் அரசுக்கு தீராத தலைவலியைக் கொடுத்துவந்ததால் 1933 இல் மறுபடியும் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

1934 இல் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் சேர்ந்து தீவிரமாக உழைத்தார். இவரை பம்பாயில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு காங்கிரஸ் தலைவியாகவும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

அகில பாரத கிராமோத்தியோக சங்கம், இவரை உறுப்பினராக நியமித்தது. இதை நிறுவியவர் மகாத்மா காந்திஜி. பம்பாய் மாநில கிராமோத்தியோக போர்ட் இவரைத் தலைவராக நியமித்தார். கமலா நேரு நினைவு மருத்துவமனையில் (1937 லிருந்து) டிரஸ்டியாகப் பணியாற்றினார். கஸ்தூரிபா நினைவு நிதி அறக்கட்ட

ளைக்கும் இவர் தலைவர்.

1972 இல் கோஷி பெகன் வின் சேவைகளைப் பாராட்டி சுதந்திர இந்தியா பத்மபூஷன் விருது அளித்து கவுரவித்தது.

பெரீன் பெகமும், கோஷி பெகமும் இந்தியாவில் 'பெண்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை' என்ற உலகில் தோன்றினர். அவர்களுடைய இறுதி நாட்களில் பெண்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் இருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

இந்தியாவில் மிகப் பெரிய தனவந்தர் சமூகத்தில், பார்சி சமூகத்தில் தோன்றி பாரத நாட்டின் விடுதலைக்காக பரம ஏழையாக வாழ்ந்து நாட்டில் சுதந்திரத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த இவர்களுக்கு சந்ததி இல்லை. பாரத நாட்டின் மக்கள் அவைவரும் அவரது குழந்தைகள் தானே! புரட்சி வாதியாக வாழ்நாளைத் தொடங்கி காந்தியவாதியாக பாரத நாட்டை விடுவித்து மகிழ்ந்த அவர்கள் நம்மிடையே இன்றும் வாழ்கிறார்கள்...

இவருடைய நிறுவனங்கள் சட்டவிரோதமானவை என்று தடை செய்யப்பட்டதால் கோஷி பெகன் தீவிரமாகச் சிந்தித்து 'காந்தி படை' என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவினார். அதன் மூலம் அவர் பம்பாய் அரசுக்கு தீராத தலைவலியைக் கொடுத்துவந்ததால் 1933 இல் மறுபடியும் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

1934 இல் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தில் சேர்ந்து தீவிரமாக உழைத்தார். இவரை பம்பாயில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு காங்கிரஸ் தலைவியாகவும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

அகில பாரத கிராமோத்தியோக சங்கம், இவரை உறுப்பினராக நியமித்தது. இதை நிறுவியவர் மகாத்மா காந்திஜி. பம்பாய் மாநில கிராமோத்தியோக போர்ட் இவரைத் தலைவராக நியமித்தார். கமலா நேரு நினைவு மருத்துவமனையில் (1937 லிருந்து) டிரஸ்டியாகப் பணியாற்றினார். கஸ்தூரிபா நினைவு நிதி அறக்கட்ட

முதல் சந்திப்பு

புதுவை ஜே.எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஹிந்தி இலக்கிய உலகின் சிகரங்களாகத் திகழ்ந்த பல இலக்கியகர்த்தாக்களில் ஸ்ரீமதி மஹாதேவி வர்மாவும் ஸ்ரீஜெய்சங்கர் பிரசாத்தும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இந்திராகாந்தியுடன் மஹாதேவி வர்மாவுக்கு இருந்த தொடர்பு நெருக்கமானது. இதேபோல் ஜெய்சங்கர் பிரசாத் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த ஹிந்தி கவிஞர். இவர் எழுதிய 'காமாயனி' எனும் பெருங்காப்பியத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த பெருங்காப்பியமாக ஹிந்தி இலக்கிய உலகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இவர்கள் இருவருமே நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பே ஹிந்தியில் இலக்கியங்கள் படைத்து, பெரும்பு

கவிஞர், எழுத்தாளர்களின் புகைப்படம் மற்றும் விலாசத்தை பத்திரிகைகளில் வெளியிடும் அவசியத்தை இந்தச் சம்பவம் உணர்த்துகிறது.

கழைப் பெற்றவர்கள். ஒருமுறை பீஹார், பாகல்புரில் ஒரு கவிதை அரங்கத்தில் பங்கேற்கச் சென்ற மஹாதேவி வர்மா, தம்முடைய சொந்த ஊரான பிரயாகைக்கு பாகல்புரிலிருந்து திரும்பி வரும் போது, வழியில் வாரணாசி சென்று, ஜெய்சங்கர் பிரசாத் சந்தித்துச் செல்லலாம் என்று எண்ணினார். ஜெய்சங்கர் பிரசாத்தின் புகழ் நாடெங்கும் பரவி இருந்தாலும் மஹாதேவி வர்மா அவரை நேரில் சந்தித்ததில்லை.

ஜெய்சங்கர் பிரசாத்தும் மஹாதேவி வர்மாவின் புகழை அறிந்தவராக இருந்தாலும் அவரை நேரில் பார்த்ததில்லை. பிரசாத் சந்திக்க வர்மா காசி ரயில்

நிலையத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். பிரசாத் புகழ்மிக்க கவிஞர் என்பதால் குதிரை வண்டி ஓட்டுபவரிடம் சொன்னால்கூடப் போதும்; வண்டிக்காரர் பிரசாத் வீட்டிற்கு வண்டியை ஓட்டிச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கையில் அவர் காசி வந்தார்.

ரயில் நிலையத்திற்கு வெளியே வந்து ஒரு குதிரை வண்டிக்காரரிடம் கவிஞர் ஜெய்சங்கர் பிரசாத் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கூற, வண்டிக்காரர் "சரியான விலாசத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்.

மஹாதேவியிடம் பிரசாத்தின் விலாசம் இல்லை. பத்திரிகைகளில் பிரசாத்தின் படைப்புகள் வெளியிடப்படுமே தவிர (படைப்பாளரின்) விலாசம் வெளியிடப்படுவதில்லை. பல வண்டிக்காரர்களிடம், 'ஜெய்சங்கர் பிரசாத் பெரிய கவிஞர்; அவருடைய வீட்டிற்குத்தான் போக வேண்டும்' என்று சொல்லிப் பார்த்தும் பயன் ஏதும் இல்லை.

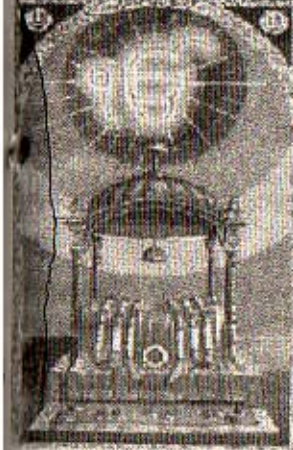
எல்லோரும் கை விரித்துவிட, நம்பிக்கை இழந்த மஹாதேவி வர்மா ரயில் நிலையத்தில் பயணிகள் தங்கும் அறைக்கு திரும்பி வந்தார். அங்கு, படித்தவர்கள் போல் தோற்றமளிக்கும் (ரயில் பயணிகள்) பலரை அணுகிக் கேட்டும் பலனில்லை.

யாருக்கும் விலாசம் தெரியவில்லை. கவிஞரின் பெயர் புகழ்பெற்ற அளவுக்கு அவர் வீட்டு விலாசம் புகழ் பெறவில்லை. படித்த பலர், 'கவிஞர் பிரசாத்தை புகழ்மிக்க கவிஞர் என்று தெரியும், வீட்டு விலாசம் தெரியாது' என்று கூறிவிட்டனர்.

வருத்தத்துடன் மஹாதேவி வர்மாயோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு வண்டிக்காரர் வர்மாவிடம் வந்தார். "பு

கையிலை வியாபாரம் செய்யும் சுங்கனி சாஹு வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமா" என்று கேட்டார். அவரிடம் வர்மா, "சுங்கனி சாஹு வீட்டிற்கு அல்ல, கவிதை எழுதுபவர் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும்" என்றார். வண்டிக்காரர், "சுங்கனி சாஹுவும் கவிதை எழுதுவார்" என்று கூறினார்.

மஹாதேவி வர்மா சிறிது யோசித்தார். சுங்கனி சாஹு கவிதை எழுதுபவர் என்றால், அவருக்கு பிரசாத் வீடு தெரிய வாய்ப்புண்டு என்று கருதி, சுங்கனி சாஹு வீட்டிற்கே அழைத்துச் செல்லும்படி கூறினார். வண்டி வீட்டை அடைந்ததும், வண்டிக்காரரிடம் கவிஞர் மஹாதேவி வர்மா வந்திருப்பதாக சுங்கனி சாஹுவிடம் கூறுமாறு சொன்னார். வண்டிக்காரர் மூலம் மஹாதேவி வர்மா வந்திருக்கும் விஷயம் அறிந்த சுங்கனி சாஹு வெளியே வந்தார். வர்மாவும் அவரும் ஒருவரை ஒருவர் விசாரித்துக் கொண்டதில் சுங்கனி சாஹு என்பது வேறு யாருமல்ல; ஜெய்சங்கர் பிரசாத்தான் என்பது தெரிந்தது. பிரசாத்தின் முன்னோர் மூக்குப்பொடி வியாபாரம் செய்து வந்ததால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு சுங்கனி சாஹு குடும்பம் என்ற பெயர் வந்துள்ளது என்ற விபரம் மஹாதேவி வர்மாவுக்குப் புரிந்தது. சுங்கனி என்றால் மூக்குப்பொடி என்றும் சாஹு என்றால் கனவான் என்றும் பொருள்! ●

ஸ்ரீ குருகிரந்த சாகிப் சீக்கியர்களின் புனித நூல் மட்டுமல்ல, அவர்களின் குருவும் அதுதான். ஐந்தாவது சீக்கிய குரு அர்ஜுன் தேவ் அவர்களால் இது தொகுக்கப்பட்டது. அவரின் அண்ணன் பிரிதி சந்த் உள்ளிட்ட சிலர், அவரது பாடல்களை பலருக்கும் விநியோகிக்கத் துவங்கினர்.

இந்நிலையைக் கண்ட குரு, இது தொடர்ந்தால் புனிதப் பாடல்களில் ஒன்றுகூட மிஞ்சாது என்பதை உணர்ந்து, அப்பாடல்களைத் தொகுக்க வேண்டிய தன் அவசியத்தைப் புரிந்து கொண்டார். உடனடியாக அதற்கான பணியையும் மேற்கொண்டார்.

குருகிரந்தத்தைத் தொகுக்கத் துவங்கிய அர்ஜுன் தேவ், தமக்கு முந்தைய குருக்களின் அனைத்துப் பாடல்களையும் திரட்டத் துவங்கினார். அதற்காக நம்பிக்கைக்குரிய பாய் பிரா, பாய் குருதாஸ் போன்றோரை நாடு நெடுக அனுப்பினார். அத்துடன், தாமே கோவிந்தவால், காடூர், கந்தார்பூர் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று அங்கு வசித்து வரும் முந்தைய குருக்களின் சந்ததியி

ஸ்ரீகுருகிரந்த சாகிப்

னரைத் தொடர்பு கொண்டார். குரு அமர்தாலின் மகன் மோகன், குரு அந்தக் கரின் மகன் தாடு, குரு நானக்கின் மகன் ஸ்ரீசந்த் ஆகியோரிடம் இருந்து குருகிரந்தத்தின் மூலப்பிரதிகளை அவர் திரட்டினார்.

அதன்பின்பு அர்ஜுன் தேவ் அம்ருதசரலில் ராம் ஸர் குளக்கரையில் கூடாரம் அமைத்துக் கொண்டார். அந்த இடத்தில் அமர்ந்து புனித குரு கிரந்தத்தின் முதலாவது தொகுப்பைத் தொகுத்து வெளியிடும் பெரும்பணியைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். அப்புனித நூலின் மூலப்பிரதியைத் தயாரிப்பதில் பாய் குருதாஸ் பேருதவி செய்தார்.

பல வருட உழைப்புக்குப் பின் அந்தப் பெரும் பணி நிறைவடைந்தது. அந்த மூலப்பிரதி அப்போது 'போத்தி சாகிப்' என்றழைக்கப்பட்டது. 1604-ஆம்

ஆண்டில் ஒரு பெரிய மேடையில் அவ் காரத்துடன் ஹர்மந்திர் சாகிப்பில் அது வைக்கப்பட்டது. அந்த மேடையின் கீழ் குரு அர்ஜுன் தேவ் பணிவுடன் அமர்ந்து, அனைத்து சீக்கியர்களையும் அந்த நூலுக்கு தலைவணங்கச் செய்தார். 'இது வெறும் நூல் மட்டும் அல்ல. இறைவனே இதுதான். தியாகமயமான வாழ்வுக்கு இந்தப் புனித நூல் மௌனமாக வழிகாட்டும்' என்று அவர் உபதேசித்தார். அந்த நூலின் முதல் பாதுகாப்பாளராக பாபா புத்தா நிய மிக்கப்பட்டார். அந்தப் புனித நூலை எவர் வேண்டுமானாலும் திறந்து படித்துக் கொள்ள அர்ஜுன் தேவ் கட்டளையிட்டார்.

குருகிரந்த சாகிப்பில் ஆறு சீக்கிய குருக்கள், 15 துறவிகள், 11 பக்தர்கள் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்தப் புனித நூலைக் குறித்து அர்ஜுன் தேவ் கூறுகையில், "இதில் மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. அவை உண்மை, ஆனந்தம், அறிவு, இறைவன் இவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இது அனைவருக்கும் ஊக்க மூட்டக் கூடியது. இதை யார் ஏற்றுக் கொண்டு அனுபவிக்கிறார்களோ, அவர்கள் காப்பாற்றப்படுவர். இதைவிட்டு விலகாதவர்கள் எப்போதும் அன்புடன் இருப்பர். இந்தப் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து அவரது (இறைவனது) பாதத்தினை அவர்கள் அடைவர்." (குரு அர்ஜுன் தேவ் முண்டவாணி)

தற்போது கர்தார்பூர் பீர் என்று அழைக்கப்படும் போத்தி சாகிப், ஆறாவது சீக்கிய குருவான குரு ஹர்கோவிந்தரின் வீட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கிருந்து அவரது பேரன் தீர்மால் அது அபகரிக்கப்பட்டது. தீர்மால் அதை பயன்படுத்தி அடுத்த சீக்கிய குருவின் பதவியைப் பிடித்துக் கொள்ள

லாம் எனத் திட்டமிட்டார். கமார் முப்பது வருடங்களுக்குப் பின்னர் ஒன்பதாவது சீக்கிய குருவான குரு தேஜ்பகதாரின் ஆதரவாளர்கள் இந்த நூலை பலவந்தமாகக் கைப்பற்ற முயற்சி செய்தபோது, சட்வெஜ் ஆற்றில் வீசப்பட்டது. அதிர்ஷ்டவசமாக எந்த சேதமும் இன்றி இந்நூல் மீட

கப்பட்டது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதியிலும் இந்த நூல் தீர்மாலின் குடும்பத்தினரிடமே இருந்து வந்தது. அப்போதுதான் அதற்கு கர்தார்பூர் பீர் (பீர் என்றால் தொகுப்பு) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

இந்தப் புனித நூல் மறுபடியும் 1849-இல் வெளியிடப்பட்டது. தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட புத்தகத் தாங்கியுடன் ஆங்கில அரசின் மேற்பார்வையில் இது லாகூர் நீதிமன்றத்தில் காணப்பட்டது. கர்தார்பூரினைச் சேர்ந்த சோதி சாது

என்பவர் 1850-இல் அப்பிரதியினை நமக்குத் தரவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார். அந்நாட்களில் இந்த கர்தார்பூர் தொகுப்பு பந்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதோடு மாதத்திற்கு ஒரு முறை மக்களின் பார்வைக்கும் வைக்கப்பட்டது.

அதிகாரப்பூர்வமற்ற வகையில் மற்றொரு தொகுப்பும் பன்னோ தொகுப்பு என்ற பெயரில் வழக்கத்தில் உள்ளது. குரு அர்ஜுன் தேவ் நமது நம்பிக்

கைக்கு உரியவரான லாகூரைச் சேர்ந்த பாய் பன்னோவிடம் இந்தத் தொகுப்பை அட்டை இடவதற்காகக் கொடுத்தார். அதனைத் தம்மிடமே வைத்துக் கொண்ட பாய் பன்னோ, அதில் தாமே சில பாடல்களைச் சேர்க்கவும் செய்தார். அந்தத் தொகுப்பினை பின்னர் குரு அர்ஜுன் தேவ் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்போது அந்தத் தொகுப்பு பாய் பன்னோவின் சந்ததியினரிடமே இருந்து வருகிறது.

கர்தார்பூர் தொகுப்பினை பத்தாவது சீக்கிய குருவான குருகோவிந்த சிம்மனிடம் தீர்மால் ஒப்படைக்க மறுத்தார்.

எனவே தற்போது டம்டமா சாகிப் என்று அழைக்கப்படும் தால் வாண்டி சாகிப்பில் வைத்து புதியதாக ஒரு கிரந்தத் தொகுப்பினைத் தொகுக்க ஆரம்பித்தார். அதில் ஐந்தாவது குரு அர்ஜுன் தேவ் தொகுத்த முதல் தொகுப்பில் உள்ள அனைத்துப் பாடல்களு

வேலை தேடி

(Le Vagabond)

நாற்பது நாளாய் அவன் அலைந்தான், எங்காவது வேலை கிடைக்காதா என்று தேடி...

சொந்த ஊரைவிட்டு அவன் வந்துவிட்டான். அங்கே பிழைப்பு இல்லை. கட்டடம் கட்ட மர உத்தரங்களும் சாத்துகளும் அமைக்கும் வேலையில் உதவியாள் ஆன அந்த 27 வயது இளைஞன் தன் குடும்பத்துக்குச் சமையாய் இரண்டு மாதம் கழித்தான். தங்கையர் இருவரும் உழைத்தனர்; ஆனால் வருமானம் குறைவு. தலைப் பிள்ளையாகிய அவன் எதுவும் செய்யாமல் இருந்தான், செய்வதற்கு எதுவும் இல்லாமையால்!

மத்திய பிரான்சில் வேலை கிடைக்கும் என்று கேள்விப்பட்டு அவன் கிளம்பினான். அடையாள அட்டை, கொஞ்சம் பணம், தோளில் ஒரு கழி; அதன் நுனியில் இறுக்கிக் கட்டித் தொங்கிய நீலத் துணி முடிச்சில் ஒரு சட்டை, ஒரு கால்சட்டை, மாற்று இணைக் காலணி.

நடந்தான், நடந்தான், ஓய்வில்லாமல், பகலும் இரவும் வெயிலிலும் மழையிலுமாய்! ஒரு வழியாய்ப் பயணம் முடிந்தது.

கூரை வேலையைத்தான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்ற திடமான எண்ணம் தொடக்கத்தில் இருந்தது. அவனுக்கு அந்த வேலை தானே பழக்கம்? ஆனால் அவன் அணுகிய எல்

லாப் பணிக் களங்களிலும் ஆர்டர் குறைந்துவிட்டதால் ஆள்களைக் கழித்துக் கட்டிக் கொண்டு இருப்பதாய்ச் சொன்னார்கள். ஆகவே வேறு வழியின்றி எந்த வேலை கிடைத்தாலும் ஏற்பது என முடிவு செய்தான். அதன்படி பள்ளந் தோண்டல், தொழுவத் துப்புரவு, கல் உடைத்தல் என்று தொழில் மாறிக் கொண்டிருந்தது. விறகு பிளந்தான், மரங்களில் கிளை கழித்தான், கிணறு தோண்டினான், காரைதயாரித்தான், ஆடு மேய்த்தான்; எல்லாம் சொற்பக் கூலிக்கு. அதற்கு இசைந்தால்தான் அவ்வப்போது இரண்டு மூன்று நாளுக்காவது வேலை கிடைத்தது.

இப்போதோ? ஒரு வாரமாய், ஒரு வேலையும் கிட்டவில்லை, ஒரு பைசாவும் கையில் இல்லை. சிற்சில வீடுகளில் இருந்து பெற்ற

டன், தமது தந்தையான ஒன்பதாவது சீக்கிய குரு தேஜ்பகதூர் வரையிலான சீக்கிய குருமார்கள் பாடிய அனைத்துப் பாடல்களையும் சேர்த்தார். குருகோவிந்தர் அனைத்துப் பாடல்களையும் பாட, அவரது நெருங்கிய சீடரான பாய் மணிசிங் அவற்றை எழுதினார்.

தாம் ஒரு மிகச் சிறந்த கவிஞராக இருந்த போதும், தமது ஒரே ஒரு பாடலை மட்டுமே இந்தத் தொகுப்பில் குருகோவிந்தர் சேர்த்துக் கொண்டார். தமது ஆக்கங்களை தனியாக 'த சம கிரந்தம்' என்னும் பெயரிலும் வேறுபல பெயர்களிலும் குருகோவிந்தர் வெளியிட்டார்.

இந்த அரும்பணி 1705-ல் நிறைவு பெற்றது. பின்பு டம்டமா சாகிப்பில் இருந்து இந்தத் தொகுப்பு நன்டக் குருவாராவிற்கு குருவின் விருப்பத்திற்கு இணங்க எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. தமது வாழ்நாளின் இறுதியில் 1708-இல் இந்த கிரந்தத்தினை நிரந்தர குருவாக குருகோவிந்தர் அறிவித்தார். அப்போது அவர் கூறியதாவது:

'இனி எவரும் குருவினைக் காண விரும்பினால், அவர் இந்த கிரந்தத்தினை வந்து காணட்டும். எவரேனும் குருவிடம் பேச விரும்பினால், அவர் இந்த கிரந்தத்தினை வாசிக்கட்டும். எவரேனும் குருவின் வாக்குகளைக் கேட்க விரும்பினால் அவர் இந்த கிரந்தத்தின் பாடல்களை மனனம் செய்யட்டும்' - (ரகிந்த்நாமா).

ஸ்ரீகுருகிரந்தத்தில் 5,894 பாடல்கள் உள்ளன. குருநானக் தேவின் 976 பாடல்களும், குரு அங்கத தேவின் 61 பாடல்களும், குரு அமர்தாலரின் 907 பாடல்களும், குரு ராமதாலரின் 679 பாடல்களும்,

குரு அர்ஜூன் தேவரின் 2,216 பாடல்களும், இந்து துறவியர் பலரின் 937 பாடல்களும், குரு தேஜ்பகதூரின் 118 பாடல்களும் அடங்கும். குருகோவிந்த சிம்மர் தமது ஒரு பாடலையும் இதில் சேர்த்துள்ளார்.

1721-இல் இந்தப் புனித நூலுடன் ஹர்மந்திர் சாகிப்பிற்குச் சென்று, புனிதத் தொண்டு ஆற்றுமாறு குரு கோவிந்தரின் விதவை மனைவியான மாதா சுந்தரி, பாய் மணிசிங்கிடம் வேண்டிக் கொண்டார்.

டார். அந்தத் தொகுப்பு 1762-இல் நடந்த கோலோகாஸ்ட் வாட்டா காலுகரா போரில் தொலைந்து போனது. தொகுப்பிற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதிகள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டு இருந்ததால், இன்றும் அது நம்மிடம் அதிகாரப்பூர்வ பிரதியாக விளங்கி வருகிறது.

வலைத்தளத் தொகுப்பு : தமிழில் : இரணியல் குமார்

சிறு ரொட்டித் துண்டுகளைத் தின்று சமாளித்தான்.

இரவு வந்தது. முக் ராந்தேல் மிக்க களைப்புடனும் ஓய்ந்த கால்களுடனும் காலி வயிறும் விரக்தி மனமுமாய் சாலையோரத்துப் புல்லின்மேல் காலணியின்றி நடந்தான். செருப்பு கிழிந்து போய்விட்டது. மாற்றுச் செருப்பை இப்போது பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. வேலை செய்யும் போது தேவைப்படுமே!

மழைக்கால இறுதி. சனிக்

கிழமை. கனத்த கார்மேகங்கள் காற்றால் தள்ளப்பட்டு விரைந்தோடின. மரங்களையும் அந்தக் காற்று அலைக்கழித்தது. மழை பெய்யப் போகிறது என்பதை உணர முடிந்தது. மக்கள் நடமாட்டம் அறவேயில்லை. அங்கங்கே வயல்களின் நடுவே பிரம்மாண்ட மஞ்சள் காளான்களைப் போல் வைக்கோல் போர்கள் உயர்ந்து நின்றன. அடுத்த பட்டத்துக்காக விதைக்கப்பட்ட வயல்கள் வெறுமையாய்க் காட்சியளித்தன.

ராந்தேலுக்குப் பசியென்றால் பசி, அப்படியொரு பசி. மனிதர்களின் மேல் விழுந்து

பிடுங்கும்படி ஓநாய்களைத் தூண்டக்கூடிய அகோரப் பசி. களைப்பு மேலிட்ட நிலையில் கால்களை எட்ட எட்ட வைத்து நடந்தான்; அடிகளின் எண்ணிக்கை குறையும் அல்லவா? தலை கனக்க, நெற்றிப் பொட்டுகள் தெறிக்க, கண்கள் சிவப்பேற, வறண்ட வாயும் அடைத்த தொண்டையுமாய்த் தன் கம்பை இறுக்கிப் பிடித்தான். சாப்பிடுவதற்காக வீட்டுக்குத் திரும்பி வருகிற முதல் ஆளைக் கண்டதும் கம்பால் விளாச வேண்டும் என்கிற இனம் தெரியா ஒரு வெறி அவனை ஆட்கொண்டது.

உருளைக் கிழங்கு தோண்டியெடுத்த குழிகளில் எங்காவது சில கிழங்குகள் கிடக்காதா என்று தேடியபடி நடந்தான்; கிடந்தால் குச்சி பொறுக்கித் தீ மூட்டிக் கிழங்கை நன்றாகச் சுட்டு, விறைத்துப் போன கைகளுக்குள் கொஞ்ச நேரம் வைத்துச் சூடேற்றிக் கொண்டபின்பு ஆசையாகத் தின்னலாம். ஆனால் அதற்கான பருவம் கடந்துவிட்டது. நேற்றுப்போல் இன்றும் பீட்டுட்டைப் பிடுங்கிப் பச்சையாகத் தின்ன வேண்டியதுதான்.

இரண்டு நாளாய் அவன் தனக்குத்தானே பேசிக் கொள்கிறான். ஓய்ச்சல், கிட்டாத வேலையைத் தேடி அலைந்தது, கை விரிப்புகள், வசவுகள், புல்தரையில் கழித்த இரவுகள், பட்டினி, ஊருந் தலமுமாய் இருப்பவர்களின் உள்ளத்திலிருந்து அலைந்து திரிவோர் மீது வெளிப்படும் அவமதிப்பு, நாள்தோறும் கேட்டலுத்த 'உன் ஊரை விட்டு ஏன் வந்தே?' என்கிற கேள்வி, வலிமை மிக்க தன் கைகளைப் பயன்படுத்த இயலாத வருத்தம், தொலைவில் வறுமையால் வாடுகிற பெற்றோரின் நினைவு, எல்லா

மாய்ச் சேர்ந்து அவனிடம் உருவாக்கிய கோபம் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து பெருகி அவனையும் மீறிச் சிறுசிறு அதிருப்தி வாக்கியங்களாய் வெளிவந்தன. 'கொடுமை, கொடுமை. பன்றிக் கூட்டங்கள். ஒரு மனிதனை, ஒரு தொழிலாளியைப் பட்டினியால் சாக விடுகிற பன்றிகும்பல்கள். பத்துக் காசும் இல்லையே! மழை ஒரு பக்கம். பன்றிகளே!'

விதியின் அநியாயத்தை எண்ணி வருந்தியவன் இயற்கை அன்னை கண்ணற்ற வளாய், பாரபட்சம் உள்ளவளாய், கொடுகுரியாய், வஞ்சகியாய் இருப்பதற்காக, மனித குலத்தின் மீது கரித்துக் கொண்டினான்.

அந்த உணவு நேரத்தில் கூரைகளின் மேலே எழும்பிய புகையைப் பார்த்த போது அவனுக்குத் தோன்றிய பேராவல் ஏதாவதொரு வீட்டில் திடுமென நுழைந்து ஆள்களை அடித்து

வீழ்த்திவிட்டுச் சாப் பாட்டு மேசையில் அமரலாம் என்பது.

“உணவு இல்லாமல் என்னைச் சாக விடுகிறார்களே! நான் என்ன கேட்கிறேன் வேலையல்லாமல்?” என்று சொல்லிக் கொண்டான். நடையை நிறுத்தி முணு முணுத்தான். “ஐயோ! இன்னும் பல நாள் நடக்க வேண்டுமே, ஊரையடைய!”

ஆம், இப்போது சொந்த மண்ணுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். எல்லாரும் சந்தேகக் கண்களுடன் தன்னை நோக்கும் இந்தப் பகுதி

போலன்றி, அறிமுகமான பிறந்த ஊரிலே எந்த வேலையையாவது செய்து பிழைக்கலாம்.

இரவு வந்துவிட்டது. அதோ ஒரு பசு கட்டிக் கிடக்கிறது. அருகில் சென்றான். கோப்பை ஒன்று இருந்தால் கொஞ்சம் பால் கறந்து குடிக்கலாம். அதை உசுப்பினான்; அது எழுந்து நின்றது; குனிந்து மடியில் வாய் வைத்து முடந்த மட்டும் குடித்தான். ஒரே குளிர், ஒண்ட இடமில்லை. மறுபடியும் படுத்த மாட்டினருகே அமர்ந்து உணவளித்த அதற்கு நன்றியாய்த் தலையைத் தடவிக் கொடுத்து விட்டு அதன் அண்டையிலேயே படுத்து, அதன் உடல் கதகதப்பில் கொஞ்சம் குளிர் தணியப் பெற்று அயர்ந்து உறங்கினான்.

காலையில் இரண்டு மணிநேரநடைக்குப் பின்பு ஓய்ந்து போய் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்தான். ஆட்டு மந்தை ஒன்றை ஓட்டி வந்தவரைப் பார்த்ததும் எழுந்து நின்று, “பசியால் வாடுற எனக்கு ஏதாவது வேலை தரீங்களா?” என்று கேட்டான். “சந்திக்கிற வனுக்கு எல்லாம் குடுக்க என்கிட்ட வேலையில்லை” என்று பதில் வந்தது.

மறுபடியும் அமர்ந்து வழிப்போக்கர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். யாராவது இரக்கமுள்ள புண்ணியவான் வரமாட்டானா?

செல்வராய்த் தோன்றிய ஒருவரிடம், “ரெண்டு மாசமா வேலை தேடுறேன், கெடைக்கலே. சல்லிக் காசு கையிலே இல்லே” என்றான்.

“ஊர் நுழைவில் ஓட்டியிருக்கிற அறிக்கையை நீ படித்திருக்க வேண்டும். பிச்சை எடுப்பது குற்றம் என்று அதில் எழுதியிருக்கிறது. நான் மேயர்*. சீக்கிரம் நீ நடையைக் கட்டாவிட்டால் உன்னைக் கைது செய்ய உத்தரவு போடுவேன்” என்று சொல்லி விட்டு அவர் போனார்.

சற்று நேரத்தில் காவலர் இருவர் தென்பட்டனர். தன்னைத் தேடி வருகிறார்கள் என்பது ராந்தேலுக்குப் புரிந்தது. வரட்டும். அவர்களுக்குப் பணியப் போவதில்லை என்ற முடிவுடன் தெம்பாய் இருந்

* பிரான்சில் மேயருக்கு மேஜிஸ்திரேட் அதிகாரம் உண்டு.

தான்.

ஒரு காவலர் கேட்டார்....

“எங்கேயிருந்து வாரே?”

“நான் வந்த ஊரெல்லாம் சொல்றதுன்னா ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேலே ஆவும்.”

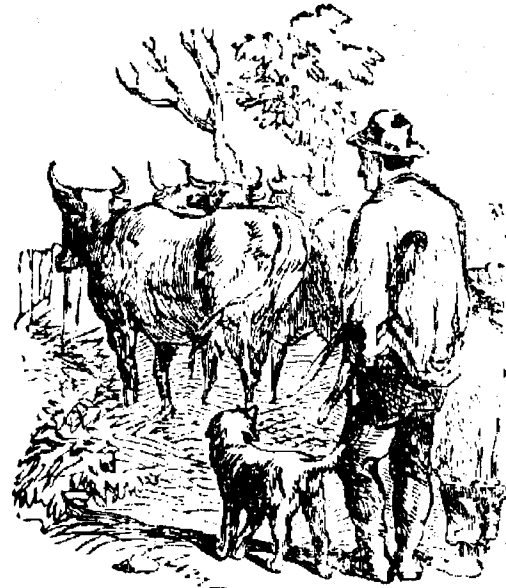
“ஒன் ஊரிலேருந்து ஏன் வந்தே?”

“வேலை தேடி.”

“எல்லாப் பயலும் இதான் சொல்றான். அட்டையிருக்கா?”

“இருக்கு.”

“காட்டு.”

அட்டையைக் காவலர் பார்த்தார். சரியாய் இருந்தது. மறுபடியும் கேள்விக்

கணை.”

“பணம் வச்சிருக்கியா?”

“இல்லை.”

“கொஞ்சமாவது?”

“இல்லை.”

“அப்ப, சாப்பாட்டுக்கு என்னா செய்யுறே?”

“யாராவது குடுக்கிறதத் தின்கிறேன்.”

“அப்படினா, பிச்சை எடுக்கிறே!”

“ஆமாம்.”

“நீ குற்றவாளி. வா என் பின்னாலே.”

“எங்க கூப்பிட்டாலும் வாரேன். செயில்லே போடுங்க. சாப்பாடு கெடைக்கும். மழையிலேர்ந்து தம்பிக்கக் கூரை இருக்கும்.”

தன் முன் நிறுத்தப்பட்டவனைப் பார்த்த மேயர், “வந்து விட்டாயா? முன்பே உன்னை எச்சரித்திருந்தேனே!” என்று சொல்லிவிட்டுக் காவலரிடம் விவரம் கேட்டார்.

“வீடு வாசல் இல்லாமே, காசும் இல்லாமே, பிச்சை எடுக்கிறான். ஆனால் அட்டை இருக்கு.”

“சோதனை போடுங்கள்” என்று கட்டளை இட்டார். ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை.

“தெருவிலே என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்?”

“வேலை தேடினேன்.”

“தெருவிலா வேலை கிடைக்கும்?”

“பின்னே காட்டுலே ஒளிஞ்சிக்கிட்டு இருந்தாவா கெடைக்கும்?”

“போனால் போகிறது என்று இந்தத் தடவை விடுகிறேன். இவனை இழுத்துப் போய் ஊருக்கு வெளியில் விரட்டுங்கள்.”

அவ்வாறே செய்தார்கள்.

மீண்டும் நடந்தான். வழியில் ஒரு சிறு வீட்டின் உள்ளிருந்து உணவு மணம் வந்தது. கதவைத் தட்டினான், பதில் இல்லை. சன்னல் கதவைத் தள்ளினான். இறைச்சி, கோசுவாசனை பலமாய் வீசிற்று. சன்னல் வழியாய் உள்ளே குதித்தான்.

யாருமில்லை. உரிமையாளர் ஆலய பூசைக்குப் போயிருக்கிறார் போலும்!

அவசர அவசரமாய் உண்டான். பகாசரப் பசி தணிந்தது. சாராயம் பருகினான்.

ஆலய மணி ஒலித்தது, பூசை முடிந்து விட்டது. மீதியிருந்த ரொட்டியையும் சாராய பாட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியேறினான். தான் செய்ததை எண்ணி மன நிறைவுடனும் உடலில் வலிமை திரும்பியிருப்பதாய் உணர்ந்த மகிழ்ச்சியுடனும் பாடிக்கொண்டு போனவன், ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து அப்படியே தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தான்.

கண் விழித்தபோது காலையில் சந்தித்த காவலர் இருவரும் அருகில் நின்றனர்.

“மறுபடியும் நீ மாட்டுவே என்பது எனக்குத் தெரியும்” என்றார் ஒருவர்.

ராந்தேல் மௌனமாய் எழுந்து நின்றான்.

“நட” என்றனர்.

மேயரிடம் இழுத்துச் சென்றனர்.

யாருமில்லை...

உரிமையாளர்

ஆலய பூசைக்

குப் போயிருக்

கிறார் போலும்!

அவசர அவசர

மாய் உண்டான்.

பகாசரப் பசி

தணிந்தது

சாராயம்

பருகினான்.

ஆலய மணி

ஒலித்தது, பூசை

முடிந்து

விட்டது.

அவனைத் தொலைவில் கண்டதுமே அவர், “ஆ! வா, வா! உன்னை முதலில் பார்த்த போதே புரிந்து கொண்டேனே!” என்றார்.

அருகில் வந்ததும், “போக்கிரிப் பயலே, உனக்குச் சிறை வாசம் உறுதி” என்று சொன்னார்.

மூலத்திலிருந்து தமிழில் :
சொ. ஞானசம்பந்தன்

தென்கிச்சி
புகில்கள்!

★ ம.வே.வரதராஜன் - சென்னை - 90

● பருவகாலத்தில் மழைபொழிய நாம் எவ்வாறு இயற்கையை, இறைவனை வேண்ட வேண்டும்?

■ இயற்கை, இறைவன் இரண்டும் ஒன்றுதான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு இடைஞ்சல் செய்யாமல் இருந்தால் போதும்...

எல்லாம் சரியாக நடக்கும்!

★ S.V. சுப்ரமணியம், மதுரை - 11

● நாம் உள்ளன்போடு ஒருவரை வாழ்த்தப்போக அதுவே அவர்களுக்கு ஒரு சாபக் கேடயம் மாறுமானால்...

■ அவரிடம் நாம் அடிவாங்குவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடும்!

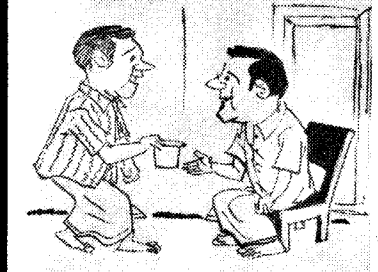
★ சுப்பாமி

முத்தையா -
வெற்றி
ஆலங்குளம்

● சென்னை பெருநகர் மக்களின் நிரந்தரமாக தாகம் தணிக்க வழிவகுத்திட்ட

கடல்நீரை குடிநீராக்கும் திட்டத்திற்கு வித்திட்டவர்களை எப்படி பாராட்டலாம்?

■ அவர்கள் நம்வீட்டுக்கு வந்தால் ஒரு குவளை நல்ல தண்ணீரைக் கொடுத்துக் குடிக்கச் சொல்லலாம்.

அதைவிட பெரிய பாராட்டு இந்தக் காலத்தில் வேறு என்ன இருக்கிறது?

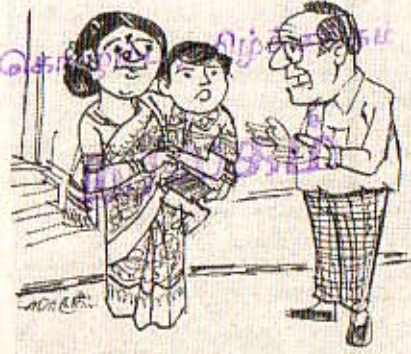
★ ஆடுதுறை கோ. ராமதாஸன்

● வருமான வரி செலுத்திய அனுபவம் உண்டா?

■ அதுவும் உண்டு... அந்த அலுவலக மனமகிழ் மன்றத்தில் பேசிய அனுபவமும் உண்டு.

அப்போது சொன்னது ஒன்று இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

ஒரு குழந்தை ஒரு ரூபாய் நாணயத்தை விழுங்கி விட்டது. உடனே டாக்டரிடம் போக எண்ணி, தாய் அந்தக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே ஓடிவருகிறாள்...

எதிரே ஒருவர்: "எங்கேம்மா ஓடறே?"

"என் பிள்ளை காசை விழுங்கி விட்டான்...."

அதுதான் ஆஸ்பத்திரிக்கு...!"

"குழந்தையை இப்படிக்கொடு!"

கையில் வாங்கி... அதை தலை கீழாகப் பிடித்துக் கொண்டு... ஒரு கை விரலால்... அதன் வயிற்றுப் பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் சரியாகத் தட்ட... காசு வாய் வழியாக வெளியே வந்து விழுகிறது!

தாய்க்கு வியப்பு... மகிழ்ச்சி...

குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டு

சொல்கிறான்:

"ஐயா... ரொம்ப நன்றி...! நீங்க நிச்சயமா ஒரு டாக்டரத்தான் இருக்கணும்!"

"இல்லீங்க... நான் ஒரு இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீசர்!"

★ எம்.எஸ்.சேகர்

நீலிக்கோணாம்பாளையம்

● அச்சமில்லை... அச்சமில்லை... உச்சிமீது வான் இடிந்து வீழ்ந்து விட்ட போதிலும் அச்சமில்லை என முழங்கியும் இன்று அச்சமில்லாமல் வாழமுடியவில்லையே ஏன்?

■ உண்மையாகவே உச்சிமீது வான் இடிந்து விழுகிற அளவுக்கு தீவிரவாதம் உச்ச நிலையில் இருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம்! என்றாலும் காலங்கள் மாறும் என்பது இயற்கையின் விதி.

எனவே கவலை வேண்டாம்.

★ கு.துரைசாமி - மணவாள நகர் திருவள்ளூர்

● "சன் தொலைக்காட்சியில் சமீபத்தில் சிரிப்போட அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசின தென்கச்சியார் ஒரு இடத்தில் கூட சிரிக்கவே இல்லை" என்று "பாக்யா" வார இதழில் (ஆகஸ்டு 13-19) உங்களைப் பற்றி விமர்சனம் வந்திருக்கிறதே... அது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

■ அந்த விமர்சனம் சரியானதுதான். அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறேன், நன்றி.

ஆனாலும் ஒரு சிறுவிளக்கம்;

நம்மால் முடியாத ஒன்று மற்றவர்களுக்காவது சாத்தியமாகட்டும் என்று அடியேன் நினைப்பதில் தவறில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

★ மா.மோகனராசன்

காமநாயக்கன்பாளையம்

● தாங்கள் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் இனிமையாகப் பேசி வசீகரித்து விட்டீர்கள்? இன்னும் வாய்ப்பு கிட்டாத நிகழ்ச்சி ஏதேனும் உண்டா?

■ உண்டு!

மௌனமாக இருப்பதற்கு இன்னும் எனக்கு வாய்ப்பு வந்து சேரவில்லை.

அப்படி ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால் அது இன்னும் வசீகரமாக இருக்கும்!

உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு பொன் மொழி:

"பேச்சுபெரியதுதான்! இருந்தாலும் மௌனம் அதைவிடப் பெரியது!"

★ கே.எஸ்.கீழாம்பூர் ராமையா புதுவை - 8

● காதல் திருமணங்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியில் முடிவடைவது எதனால்?

■ காதல் என்றால் என்ன என்பது காதலர்களுக்குப் புரிவதில்லை. அதனால் ஏற்படுகிற விளைவு இது!

★ ஆடுதுறை கோ.ராமதாஸன்

● ஞானம் என்பதைப் பழக்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது பொருத்தமானது தானே?

■ சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா?

இந்த நான்கும் அரும்பு, மலர், காய், கனி என்பது போல என்கிறார் தாயுமானவர்.

இறைவனைப் புறத்தே வைத்து வழிபடுவது சரியா மார்க்கம் - இது அரும்பு.

இறைவனை அகத்தேயும் புறத்தேயும் வைத்து வழிபடுவது கிரியா மார்க்கம் - இது மலர்.

அகவழிபாட்டின் முதிர்ச்சியினால் புறவழிபாடு நிற்பது யோகம் - இது காய்.

எல்லாம் அதுவாகக் கண்டு சலனமற்று இருப்பது ஞானம் - இது பழம்.

இதை தாயுமானவர் எப்படிச் சொல்கிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள்.

"விரும்பும் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும் அரும்பு மலர் காய் கனிபோல் அன்றோ பராபரமே!"

★ கவிதாயினி தங்கம், சேலையூர்

★ சம்பந்தில் படித்து ரசித்த நூல் பற்றி...

● படித்து ரசித்த நூல் எதுவுமில்லை... ஆனால் படித்து ரசித்த 'ஜோக்' ஒன்று உண்டு (நன்றி: பெண்ணே நீ! ஜூலை 2004) அதைச் சொல்லுகிறேன்... கேளுங்கள்.

ஒரு மனிதன் டாக்டரைத் தேடி வந்தான்.

"டாக்டர்... எனக்கு ஒரு பிரச்சனை?"

"என்ன... பிரச்சனை?"

"நான் செத்துப்போயிட்டேன்!"

டாக்டருக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. அவர் புரிந்து கொண்டார். இவனிடம் நயமாகப் பேசினான் சரி செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து கொண்டார். பேச ஆரம்பித்தார்.

"இங்கே பாருப்பா... நான் நாற்காலியில் உக்கார்ந்திருக்கேன்... நீ ஸ்டூல்லை உக்கார்ந்திருக்கே... நானும் நீயும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.... அதனாலே நீ சாகலே....!"

"இல்லே சார்... இப்ப நீங்க பேசிக்கிட்டிருக்கிறது என்னோட ஆவிகிட்டே....!"

டாக்டருக்கு மேலும் அதிர்ச்சி... ரொம்பவும் வில்லங்கம் பிடிச்ச ஆசாமியா இருக்கானே...! மறுபடியும் ஆரம்பித்தார்.

"இங்கே பாருப்பா... செத்துப் போனவங்களுக்கும் உயிரோட இருக்கிறவங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்குமா? இருக்காதா?"

"இருக்கும்!"

"என்ன வித்தியாசம்?"

"நீங்கதானே டாக்டர்... நீங்களே சொல்லுங்க!"

இவனை அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபித்துப் புரியவைக்கலாம் என்று முடிவு எடுத்த டாக்டர் மறுபடியும் ஆரம்பித்தார்.

"இதோ பாருப்பா... உயிரோட இருக்கிறவங்களுக்கு உடம்புலே இரத்தம் ஓடும்! செத்துப் போனவங்களுக்கு இரத்தம் ஓடாது... சரியா?"

"சரி!"

"உனக்கு அதை பரீட்சை பண்ணி பார்க்கலாமா?"

"பார்க்கலாம்!"

இப்போது டாக்டர் உற்சாகமானார்.

அவனுடைய ஒரு விரலைப் பிடித்தார். ஸ்பிரிட்டால் துடைத்தார். ஓர் ஊசியால் இலேசாகக் குத்தினார். இரத்தம் வந்தது. டாக்டர் மகிழ்ச்சியோடு, "பார்த்தாயா... இரத்தம் வந்துடுச்சி!"

"ஆமாம் வந்துடுச்சி!"

"என்ன நினைக்கிற என்னைப் பத்தி?"

"நீங்க ஒரு திறமையான டாக்டர் தான்!"

"ஹி! எதனாலே அப்படி சொல்றே?"

"செத்துப் போன உடம்புலேயே இரத்தம் வரவழைச்சிட்டீங்களே!" ●

உங்களோடு ஒரு வார்த்தை

சென்ற மாநகர சபை சந்திரே ஒய்ந்திருக்கும். அந்த வகையில் கீதையையும் குறளையும் பலரும் அலசிவிட்டார்கள்...

நம் மவர்களுக்கு சிந்தனை ரீதியாக ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. எதையுமே வெளிநாட்டவர் சொன்னால்தான் 'பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வும்' என்று ஏற்பார்கள். இன்றைய நவீன அறிவியலும் நமது இந்தியப் பாரம்பரிய சமசாரங்களும் எந்த வகையில் எல்லாம் ஒத்துப்போகின்றன என்பது குறித்து, நம் நாட்டு அறிவியல் அறிஞர்களைவிட மேலை நாட்டுக்காரர்களே ஆராய்ச்சி மனோபாவத்தில் கண்டு அதிகம் தெரிவித்துள்ளனர்.

அண்மையில் ஆணைகட்டி ஆசிரமத்து சார்பில் வெளிவரும் அர்ஷு வித்யா நியூஸ் லெட்டர் பத்திரிகையில் இதுபோன்ற விஷயத்தைப் படிக்க நேர்ந்தது. 'சமின்ஸ் அண்ட் ஸ்பிரிச்சுவாலிட்டி' என்ற அந்தக் கட்டுரையிலிருந்து சில மேலைநாட்டு அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்துகள் இங்கே....

வெர்னர் கார்ல் ஹெய்சென்பெர்க் (1901 - 1976) என்ற நோபல் பரிசு பெற்ற ஜெர்மானிய விஞ்ஞானி, 'இயற்பியல் இன்று உலகளாவியதாகியுள்ளது. மேற்கத்தியர் அல்லாத பலரையும் தன்பால் ஈர்த்துள்ளது. காரணம் உலகைக் குறித்த நவீனக் கண்ணோட்டத்தின் பல அம்சங்களும் கிழக்கத்திய ஆன்மிகவாதிகள் தங்கள் உள்ளாணர்வால் கண்டு, சோதித்து, கணக்கிட்டுக் கூறிய பல விஷயங்களுடன் ஒத்துப்போவதேயாகும்" என்கிறார்.

'மை வியூ ஆப் தி வேவார்ல்டு' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார் இர்வின் ஸ்குடிங்கர் (1887 - 1961) என்ற ஆஸ்திரிய நாட்டு விஞ்ஞானி. இவர் இயற்பியலில் 1933 - ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெற்றார்.

அந்நூலில் (அத் iv) "விழிப்புணர்வு (consciousness) என்பதை பன்மையில் காண நம்மிடம் எந்தவிதமான தேற்ற வரைமுறைகளும் இல்லை. மனிதர்கள் தனித்தனி என்பதால்தான் விழிப்புணர்வும் பன்மையில் இருக்கிறது என்று நாம் கட்டமைக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கட்டமைப்பு தவறானது... இந்த முரண்பாட்டிற்கான தீர்வு இந்தியாவின் பன்மைய உபநிஷத ஞானத்தில் தான் இருக்கிறது" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இலக்கியவீதி

மஞ்சரி டய்ஜெஸ்ட்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியவீதி

கல்லூரி மாணவர்களுக்கான

அற்புத அறிவியல் கட்டுரைப் போட்டி

இன்றைய உலகம் அடைந்துள்ள அறிவியல் வெற்றிகள் சாதனை குறித்துப் பழகு தமிழில் கட்டுரைகளை வழங்க, கல்லூரி மாணவர்கள் அழைக்கிறோம். தணினி, மருத்துவம், பொறியியல், விண்வெளி தகவல்தொடர்பு, சுற்றுச்சூழல் போன்ற துறைகளில் கட்டுரைகள் அமைய உதாரணத்திற்கு சில தலைப்புகள் இங்கே...

1. நன்னீர் பெருக்கி நானிலம் காப்போம், 2. விண்வெளியில் ஒரு விஞ்ஞான நகரம், 3. ஓசோன் மண்டலக் கிழிசலைத் தைப்போம், 4. நாளைய உலகம் தணினி, 5. டி.என்.ஏ (D.N.A) என்றொரு அற்புதம்!, 6. சூரிய மூலதனம்

★ கட்டுரைகள் மஞ்சரியில் பத்து பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் அமைக்க வேண்டும். தெளிவாகவும் சுவையாகவும், தேவைப்படும் வீசுபடங்களுடன் அனுப்ப வேண்டும்.

★ கட்டுரைகளோடு, தாம் இன்ன கல்லூரி மாணவர் என்பதற்கான சான்று இணைக்கப் பட்டிருத்தல் அவசியம்.

★ போட்டிக் கட்டுரைகள் இலக்கியவீதி அமைப்பாளர், மஞ்சரி ஆசிரியர் மற்றும் அறிவியல் அறிஞர்களால் தேர்வு செய்யப்படும்.

போட்டிக்கட்டுரைகளை அனுப்ப கடைசித் தேதி: 25.10.2004

முதல் பரிசு : ரூ. 1500/-

இரண்டு இரண்டாம் பரிசுகள் : ரூ. 1000/-

மூன்று மூன்றாம் பரிசுகள் : ரூ. 500/-

கலைமகள் காரியாலயம்

1, சம்ஸ்கிருதக் கல்லூரித் தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004